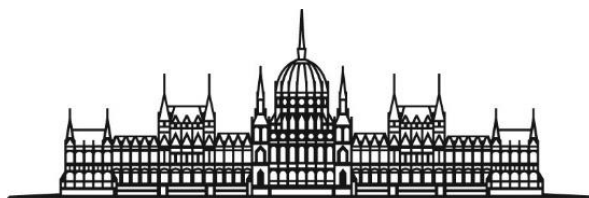

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Bakos Bernadett, Gelencsér Attila,*
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel

Az ülésnap megnyitása.....	321
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	321
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	323
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	324
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	326
<i>Szabadi István</i> (Mi Hazánk).....	328
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	329
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP).....	331
<i>Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	332
<i>Lőcsei Lajos</i> (Momentum).....	334
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	335
<i>Sas Zoltán</i> (Jobbik).....	337
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	338
<i>Hollik István</i> (KDNP).....	339
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	341
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz).....	342
<i>Dr. Sztáray Péter András</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	344
Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája.....	
<i>Kocsis Máté</i> (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	346
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	349
<i>Héjj Dávid</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	349
Felszólalók:	
<i>Dr. Láng Zsolt</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	350
<i>Arató Gergely</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	352
<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	356
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	358
<i>Dr. Lukács László György</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	361
<i>Fekete-Győr András</i> , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	365
<i>Dr. Hiller István</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	370
<i>Dúró Dóra</i> , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	374
<i>Tordai Bence</i> , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	377
<i>Dr. Mellár Tamás</i> , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	379
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	381
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	387
<i>Bakos Bernadett</i> (LMP).....	391
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP).....	393
<i>Balla György</i> (Fidesz).....	395
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	398
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	400
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP) előterjesztői válasza.....	404
Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	404
Országgyűlés jegyzőjének megválasztása.....	404
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról szóló javaslat határozathozatala.....	405
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról szóló javaslat határozathozatala.....	405
<i>Dr. Tiba István</i> jegyző.....	405

Egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényhez kapcsolódó módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	406
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	406
Felszólalók:	
Illés Boglárka , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	409
Gy. Németh Erzsébet , a DK képviselőcsoportja részéről	411
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	414
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	418
Hajnal Miklós , a Momentum képviselőcsoportja részéről	420
Gréczy Zsolt (DK)	422
Nacsa Lőrinc (KDNP)	422
Illés Boglárka (Fidesz)	423
Gy. Németh Erzsébet (DK)	424
Gréczy Zsolt (DK)	425
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	426
Napirend utáni felszólalások:	
Bencze János (Jobbik)	428
Varga Ferenc (Jobbik)	429
Az ülés bezárása	432

Az ülésen jelen voltak:

KOVÁCS PÁL, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
5. ülésnapja
2022. május 17-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 5. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az Igazságügyi bizottság az Országgyűlésről szóló törvény 61. § (7) bekezdése szerinti eljárásban megtárgyalta az előző ciklusban elfogadott, szemléltetésről szóló 2/2018-2022. számú általános érvényű állásfoglalását, melyet 1/2022-2026. IÜB számon változatlan tartalommal elfogadott. Az általános érvényű állásfoglalás a honlapon megismerhető.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, LMP-képviselő: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai napirend előtti felszólalásomban egy megvalósult ökológiai katasztrófáról szeretnék beszélni önöknek, amely a Sajó folyót érinti. Én azt gondolom, hogy most már mindannyian hallottak önök is arról, hogy mi történik, hogy Alsósajó település mellett egy egykori bányauzemből immár három hónapja ömlik a rendkívül szennyező anyag a Sajó folyóba. Ennek a következménye, szomorú következménye, hogy a folyó ez alatt a három hónap alatt gyakorlatilag több tíz kilométeren keresztül meghalt, tehát megszűnt benne az élet, és én azt tudom mondani önöknek - tegnap a helyszínen jártam -, hogy három hónap elteltével ez a szennyeződés ugyanolyan intenzitással jut a folyóba, sőt egyes szakemberek szerint még több a napi bejutás. Tehát igazából semmit nem tettek a szlovák hatóságok, sem a szlovák kormány a szennyeződés lassítása érdekében.

Ezért tegnap Felvidéken jártam - a Rozsnyói járásban történt ez az eset -, és azt tudom önöknek mondani, hogy a szennyezés forrásánál semmiféle munkavégzésnek nincs nyoma, nincsenek szakemberek, nincs semmiféle jele annak, hogy bármiféle módon próbálnák elhárítani a szennyeződést. Én azt látom, hogy több alkalommal az elmúlt hetekben, hónapokban felvidéki magyar politikusok, aktivisták, környezetvédelmi szakemberek és civilek felhívták a szlovák hatóságok figyelmét, hogy milyen ökológiai katasztrófa van kialakulóban, de a szlovák kormány, a szlovák hatóságok mintha a bénytulaj és az alkalmatlanság állapotában lennének.

Én azt gondolom, egyetértünk abban, hogy itt nemcsak erkölcsi, de jogi értelemben is van tennivalója Magyarországnak, van tennivalónk, hiszen mindannyiunk

felelőssége, hogy a Kárpát-medence természeti kincseit meg tudjuk őrizni, és nem is lehet illúzióknak a tekintetben, hogy ha egy nagyobb árhullám érkezik, akkor az a szennyeződés át fog jutni a magyar határ túlsó oldalára is.

Pontosan mi történt itt? Alsósajó település mellett működött korábban egy körülbelül 14 éve bezárt hatalmas bányauzem, egy ércbánya. Ez egy 13 szint mély, hatalmas bányaterület, és több mint egy évtizeddel ezelőtt megszűnt itt a víz szivattyúzása, tehát pontosan lehetett tudni, hogy előbb-utóbb fel fog telni vízzel ez a rendkívül veszélyes anyagokat tartalmazó bánya. Információim szerint 2017-ben született egy szlovák kormánydöntés arról, hogy meg kell kezdeni a munkát, és hogy el kell kerülni ezt a helyzetet. Tehát konkrétan ennek az információnak a birtokában voltak a szlovák hatóságok, és mégsem történt semmi.

Idén februárban kezdett ömlelni ez a rendkívül veszélyes anyag, vas-oxid-tartalmú bányavíz, ami a szakemberek szerint nikkelt, kobaltot, cinket és arzént is tartalmaz. Számtalanszor próbálták erre fölhívni a figyelmet aktivisták, hogy ennek milyen beláthatatlan következményei lesznek - hát, sajnos megvalósult ez az ökológiai katasztrófa. Itt a szlovák gazdasági minisztérium és környezeti minisztérium egymásra mutogat, miközben érdemi cselekvés nem történt. A feljelentések természetesen azonnal megtörténtek, de a hatóságok sem tudtak igazából lépni.

Tegnap a helyszínen én azt láttam, hogy egy hatalmas beton kiömlőből folyik ki ez az anyag, és - ezt megállapították már többször a szakértők - naponta 2,4 tonna jut be ebből a súlyosan szennyezett bányavízéből a folyóba. Tehát egészen tragikus és megdöbbentő a következménye ennek a környezetpusztításnak. Gyakorlatilag ezen a több tíz kilométeres szakaszon az élet minden formája megszűnt a folyóban. Látható ott - az ottani horgászegyesület tagjai is rákrok tetemeit szedték össze a parton -, hogy a halak szépen lassan megfulladtak, ahogy a kopoltyújukat belepte ez a rozsdás víz. A folyó több tíz kilométeres szakaszon először vörössé változott, majd egészen élénk sárgává a vas-oxid kioldódása miatt. Azt láthatjuk, hogy ezen a néhány tíz kilométeres szakaszon a lúgos vízben kioldódik ez a szennyeződés, lerakódik, de csak idő kérdése, hogy átjusson Magyarországra is. Nyilván az ottani környezetpusztítás miatt is vagy ennek elhárítása érdekében cselekednünk kell.

Én úgy tudom, hogy a magyar hatóságok már márciusban felhívták a szlovák hatóságok figyelmét, és kérték a kármentesítés megkezdését, és itt önmagában az is félelmetes, hogy a sajtóból kellett értesülni a magyar hatóságoknak, tehát a környezeti diplomácia nem igazán működik.

Én szombaton levelet írtam Orbán Viktor miniszterelnöknek, és kértem azt, hogy mielőbb, az első intézkedései között legyen az, hogy kifejezi a magyar kormány a tiltakozását Szlovákia felé, és adott esetben, ha szükséges, akkor magyar szakemberek részvételét is ajánlja fel a kormány, vagy említse meg, ha ez szükséges, ha nem tudnak a szlovák szakemberek megoldást találni erre a problémára.

A Fenntartható fejlődés bizottsága e heti ülésein én már fel fogom vetni ezt, hogy a szlovákiai társbizottsággal vegyük föl a kapcsolatot. Itt a legfontosabb, hogy mielőbb meg tudjuk szüntetni ezt a szennyeződést, de tény, hogy itt kezelni kell azt a kérdést is, hogy a magyar oldalon, a kormányoldalon sincsenek meg azok a szervek, amelyek ezekben a kérdésekben Magyarország jogait érvényesíteni tudják.

Én azt gondolom, hogy ebben a kérdésben egyetértést kell tudni kialakítani, ez nyilván egy szuverenitási kérdés is. A jelen globális körülmények és viszonyok között mindent meg kell tennünk azért, hogy a természeti kincseinket megőrizzük, és azt is elmondhatjuk, és gondolom, egyetértés van, hogy a Kárpát-medence nemcsak egy történelmi (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), de egy természeti egység is, amelynek a megóvásaért közösen kell tudnunk cselekedni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy ezt a fontos ügyet a Ház falai közé hozta. Az esettel kapcsolatban a következőkről tudom tájékoztatni: az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság 2022. március 13-án 10 órától másodfokú vízminőségi készültséget rendelt el. Ennek érdekében folyamatos a Sajó figyelőszolgálat, a vízminőség állapotának ellenőrzése, a szükséges vízminőségjavítások és vizsgálatok biztosítása és a vízhasználók azonnali értesítése. Ezek mind megtörténtek. Azóta is, a készültség elrendelése óta az ÉMVIZIG nevezetű szervezet folyamatosan ellenőrzi a folyó állapotát.

Három helyen történik folyamatosan mintavétel: Sajópüspökinél, Miskolcnál és Muhinál. A magyarországi szakaszon egyébként halpusztulást nem tapasztaltunk. A mérések legutóbb múlt kedden, szerdán, csütörtökön, pénteki napon történtek, pénteken közös nemzetközi mintavétel történt a szlovák féllel. A következő mintavétel a mai napon lesz. A legutóbbi vizsgálati időszakban a Sajó magyarországi szakaszán erőteljes, rendkívüli elszíneződés nem volt, bár a csapadékosabb időjárási viszonyok következtében levonuló kisebb árhullámok idején Sajópüspökinél a vízhozam-növekedés következtében esetenként megnőtt a szállított lebegő hordalék mennyisége, ezáltal a víz enyhe barnás elszíneződése is átmenetileg megfigyelhető volt. Szaghatást, habzást a magyar folyószakaszon nem tapasztaltak, ugyanígy továbbra sem észleltek halpusztulást.

(9.10)

Az ivóvizek állapotáról is, ha megengedi, tájékoztatnám. A népegészségügyi feladatkörben eljáró kormányhivatal folyamatosan figyeli az ivóvíz minőségét, tekintettel arra, hogy az ivóvízbázis két helyen lehet érintett, a Bócs-Sajóládi Vízműnél és a gesztelyi Keleti

Csúcsvízmű területén. Az érintett ivóvíz-szolgáltató vízművekben mind a hatósági, mind az üzemeltetői laborvizsgálatok megfelelő eredményt mutatnak. Rendszerek továbbra is ezek a vizsgálatok. A szlovák fél felé, mert valóban, itt arról van szó, hogy a Sajó folyó szlovákiai szakaszán az alsósajói vasércbánya altárolójából jut ki szennyezett víz, amely hígítatlanul, kezeletlenül jut be a Sajó folyóba, és valóban komoly ökológiai katasztrófát okozott a folyó szlovákiai szakaszán, ezért a magyar hatóságok és a szlovák fél közötti együttműködés fontos és folyamatos. Ahogy említettem, közös mintavételeket is tartunk. Írásbeli tájékoztatást kértünk a szennyezés megakadályozására Szlovákiától az intézkedések jelenlegi állásáról, és megkerestük a szlovák felet szlovákiai mérési eredmények kiadása tárgyában is.

Emellett a Magyar-Szlovák Határvízi Bizottság Tisza és mellékfolyói albizottsága szlovák tagozatának a vezetőjét az ÉMVIZIG áprilisban és májusban is megkereste annak ügyében, hogy hígítóvíz biztosításával növelhető-e a Rima vízhozama a szlovákiai tárolókból vízleengedés segítségével, ami időlegesen tudja orvosolni a kialakult helyzetet. Az látszik ezeket az adatokat elemezve, hogy a súlyosan terhelt, ön által is említett szennyezett szakasz a magyar határtól több tíz kilométerre van a Sajón, és természetesen az ott folyó szennyezett vizet mellékvízfolyások, eseti vízpótlások egyrészt felhívítják. Ilyen mértékű szennyezés a magyarországi szakaszon már nem mutatható ki, de kisebb elváltozások és fizikailag is érzékelhető jelenségek természetesen a magyarországi szakaszon is megfigyelhetők. A Sajó vízminőségét helyszínes műszaki mérésekkel folyamatosan ellenőrizzük - pH, fajlagos elektromos vezetőképesség, oldottoxigén-tartalom, oxigéntelítettség -, ez mind megfelel a vízfolyás típusára meghatározott határértékeknek.

Fenntartjuk a szükséges ellenőrzéseket, a szükséges vízminőségi készültséget. Folyamatos az együttműködés a magyar és a szlovák hatóságok között. Ha szabad még ezt hozzátenni, kérjük és elvárjuk a szlovákok együttműködését ebben a kérdésben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormányparti padsorokból.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tordai Bence frakcióvezető úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

TORDAI BENEC (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Magyarországon ma súlyos megélhetési válság van, de már régóta nő a létbizonytalanság, és folyamatosan szélesedik és mélyül a társadalmi különbségek szakadéka is. Egyre kevesebb embernek adatik meg a hosszú távú munkaszerződés biztonság, egyre kevesebben lehetnek biztosak abban, hogy fél év, két év, öt év, tíz év múlva is lesz munkájuk. Egyre többen csúsznak le, miközben a fideszes felső tízezer felfoghatatlan

tempóban halmozza fel a vagyont, a köz vagyontát a privát kincstárában. Az árak emelkedése ráadásul messze megelőzi a bérek, a nyugdíjak, a társadalmi juttatások emelkedését. Az infláció felzabálja a jövedelmeket, a pusztító drágulás magyarok millióinak keseríti meg az életét, nehezíti a megélhetését.

Még a Központi Statisztikai Hivatal politikailag motivált bűvészkedése nyomán kijött számai is 10 százalékos inflációról beszélnek, az élelmiszereknél 16 százalékról éves alapon, de gazdasági portálok sokkal valóságosabb, realiztikusabb számításai azt mondják, hogy nem egy év alatt nőtt 16 százalékkal, hanem 5 hónap alatt nőtt 20 százalékkal egy átlagos bevásárlás költsége. Ezzel szembesülnek a magyarok, ez az az évtizedes inflációs rekord, amivel ma szembe kell nézni, és egy ilyen infláció okozta megélhetési válságban látjuk azt, hogy a kormány tétlen, a kormány tehetetlen, magára hagyja az embereket a bajban.

Az ársapkák rendszere nem jelent megoldást. Ennél sokkal kiterjedtebb, komplexebb, erőteljesebb megoldásra van szükség, hogy a mindennapok megélhetési válságát kezeljük. Akkora a baj, olyan súlyos az infláció, hogy minden eszközt be kell vetni az enyhítésére. Az árak oldaláról és a jövedelmek oldaláról is be kell avatkozni. Az árak oldaláról áfacsökkenésre van szükség, ahogy azt az ellenzék a kampányban nagyon sokszor elmondta, és az emberek támogatták is, a kormány azonban a füle botját nem mozgatta: az alapvető élelmiszerek széles körére a legkedvezményesebb, legalacsonyabb áfacskentést kell alkalmazni. Tudjuk, hogy a Fidesz emelte világrekorder szintre, 27 százalékra az áfát, a Fidesz az, amely tízszer annyi jövedelmet szed be az emberek vásárlásai után, mint például a nagyvállalatok adóztatása után, ami egészen elképesztő, adóparadicsom az óriáscégeknek és adópokol a hétköznapi embereknek. De nemcsak az árak oldaláról kell beavatkozni, hanem a jövedelmek oldaláról is, hiszen jövedelmi válság is van, és ezenkívül az embereknek egy alapvető elvárása, hogy a közösség, a politikai közösség, az állam mindenkinek garantálja az alapvető megélhetését. A magyarok háromnegyede egyetért ezzel a gondolattal.

A Párbeszédnek pedig van megoldása a létbiztonság garantálására, az alapjövedelem. Már 2015 óta ezt javasoljuk, de egyébként ezt a logikát jeleníti meg a családi pótlék - amit a Fidesz nagy gonddal nem emel - a gyermekek számára, és ezt a logikát jeleníti meg az alapnyugdíj, amiről már meg tudtuk győzni a többi ellenzéki pártot. Azt hiszem, az emberek túlnyomó többsége is érti azt, hogy az alapvető biztonság jár időskorban, jár gyermekkorban, és mi azt mondjuk, hogy egy ilyen megélhetési válságban ezt kell kiterjeszteni, ezt a logikát minden tagjára a társadalomnak.

Volt már Magyarországon válságkezelő alapjövedelem, Budavárban V. Naszályi Márta párbeszédos polgármester vezette be, és valamelyik államtitkárunk szörnyen leszólta, hogy persze, mert nekik nincs arra szükség. Hát, mondanám, hogy Magyarország minden településén és minden kerületében vannak nehéz helyzetben lévő emberek, akiknek a megélhetési válságban

igenis segítség, hogy százezer forintig kipótolják a jövedelmüket, úgyhogy örülnék, ha kicsit több érzékenységet mutatnának. Szükség van erre mindenhol. Nem véletlen, hogy most is fut egy európai polgári kezdeményezés az alapjövedelem bevezetéséért. Javasolom mindenkinek, hogy keresse meg a honlapját, és támogassa ezt, hiszen az alapjövedelem a létbiztonság záloga, egy biztos alap, a kiszámítható élet és a gazdasági-társadalmi siker egyik kulcsa.

De az alapjövedelem nemcsak egy válságkezelő eszköz, hanem egy vízió része is, a zöld-Magyarország víziójának része, amit mi, párbeszédesek szembeszegezünk az orbáni Magyarország gyakorlatával. Az orbáni Magyarország pénz- és hatalomközpontú, a zöld-Magyarország emberközpontú, és éppen ezért teremt biztonságot, létbiztonságot és ezen keresztül méltóságot mindenkinek. Ezért javasoljuk, ezért kérjük, ezért követeljük azt, és ezért petíciózunk azért, hogy Magyarországon és lehetőleg mindenütt Európában vezessék be az alapjövedelemet, ami a sikeres jövő és a nyugodt, kiszámítható, emberhez méltó élet záloga. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Én is fontosnak tartom, hogy a gazdasági kilátásokról beszéljünk, és ebben a kérdésben egyáltalán nem mellékes, hogy minden nehézség ellenére, háborús, járványos nehézség ellenére a magyar gazdaság erősödő pályán van. A tavalyi gazdasági növekedés 7 százalékos volt, és a legfrissebb negyedéves adatok szerint több mint 8 százalékos, 8,2 százalékos a gazdasági növekedés mértéke. Ez azért is fontos fegyvertény vagy azzal együtt is fontos fegyvertény, hogy a foglalkoztatási szint közben újra rekordot ért el, 3,6 százalékos a munkanélküliség. Talán ha másban nem is, abban egyetérthetünk, hogy az, hogy minél többen dolgoznak ebben az országban, az a jövedelmi viszonyokat is jó értelemben befolyásolja.

Tudomásul vettem, de nem örülök neki, hogy az árstopok intézményét önök nem támogatják. Ne tegyék, nem jó irány! Azt mondják, hogy nem megoldás. Hallom, hogy újra áfacsökkenést követelnek. Egy dolgot kérdeznék, amit tegnap is megtettem: hogyha támogatják az áfacsökkenéseket, akkor miért nem szavazzák meg azokat, amikor itt, a parlamentben szavazni kell? Számtalan döntés volt itt, a Házban, és önök nem támogatták. Nem tudom, hogy milyen megfontolásból, de nem támogatták. Ezek után idejőnni azzal, hogy csökkentse a kormány az áfát, az meglehetősen hiteltelen.

Ami pedig az alapjövedelem kérdését illeti, arra szeretném önt kérni, hogy hozzon ide jól működő gyakorlatokat, ne petíciót, hanem olyan példákat, amelyek azt mutatják, hogy ez jól működik, azaz úgy növelte a

jövedelemszintet, hogy közben a magas foglalkoztatottsági szintet meg tudta tartani. A finn példára nem tud hivatkozni, mert ott miután bevezették, ki is vezették, mert nem váltotta be a hozzájuk fűzött reményeket.

(9.20)

S még egy dolog: ha gazdasági kérdésekről van szó, akkor a jövőbeli mozgásteret alapvetően meghatározza az, hogy milyenek a háborús kilátások, és hogy az Európai Unió milyen döntéseket hoz a szankciók terén. A mi célunk az, hogy mérsékeljük a gazdasági károkat. Nem tudom szó nélkül hagyni, hogy a baloldal teljesen tévúton van az energetikai szankciók kérdésében. Azért hozom ezt fel, mert már eddig is óriási volt az energetikai áremelkedés az uniós piacon, és a szankciók csak rátennének erre egy lapáttal.

Azt látom, hogy szinte teljes az egyetértés a patkó túloldalán abban, hogy ezeket az energetikai szankciókat be kellene vezetni, amelyek nekünk épp annyira fájnak, mint Oroszországnak, ha nem jobban. Csak halkán jegyzem meg, képviselő úr, hogy Oroszország már idén áprilisig megkereste azt az összeget az energiapiacra, mint amit tavaly összesen. A szankciók nekik nem fájnak, nekünk viszont nagyon is, Európának nagyon is. Németországban például egyes városokban a közvilágítás korlátozását tervezik. Az energiaárak Európában egy év alatt több mint 30 százalékkal nőttek. Erre tenne még egy lapáttal az olajembargó, és ez nagyon nem jó irány, önök pedig támogatják. Úgy érvelnek például, hogy a kormány az olajembargó vétőjával túsul ejti a magyarokat. Hát, pont ellenkezőleg: az ejtené túsul a magyar gazdaságot, ha úgy vezetnék be ezeket az embargókat, ezeket a szankciókat, hogy nem vennék figyelembe a magyar gazdaság alapvető körülményeit.

Olajimportunk 64 százaléka Oroszországból érkezik, és ezt nem lehet, akármennyire is szeretnénk, nem lehet egyik napról a másikra kiváltani. Például ön is azt javasolta egy interjúban, hogy inkább szerezünk be norvég olajat - szépen hangzik. Mintha ez ilyen egyszerű lenne! Nézzék már meg, legyenek szívesek, hogy ha Norvégiából kellene olajat importálnunk, akkor az mennyibe kerülne, mennyi lenne a pluszköltség. S azt is mondják meg, legyenek szívesek, hogy ezt a pluszköltséget honnan kellene előteremtenünk, mert Karácsony Gergely malacperselyében aligha akad annyi, hogy ezt fedezze. A brüsszeli emberük, Jávor Benedek is amellet érvel, hogy be kell vezetni az energetikai szankciókat, mert meg kell fizetnünk a tanulópénzt. Hát nem! Nem a magyaroknak kell megfizetniük a tanulópénzt, ők már megfizették épp elégszer, hanem azoknak a baloldali képviselőknek, akik nem hajlandók figyelembe venni, hogy milyen súlyos kockázata van ezeknek a tervezett szankcióknak.

Öt szankciós csomagot már támogattunk, de a hatodik súlyos károkat okozna. Ezt nem fogadjuk el, mert súlyos ellátási zavarokat okozna, 700-800 forintos üzemanyagárakat hozna, s akkor még nem is beszéltem

a százhalombattai finomító átállási költségeiről, amelyek szintén tetemesek.

Szóval, amit önök javasolnak, az jó a nagy olajcégeknek, lehet, hogy jó egyes gazdag államoknak, de nem jó a magyaroknak. Nem tudjuk, hogy kinek a kérésére kell ezt az álláspontot képviselniük, de egy dolgot kérünk, hogy ne a magyarokkal fiztessék meg a háború árát, tanuljanak április 3-a eredményéből. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabadi István képviselő úr, Mi Hazánk képviselőcsoport: „Létebiztonság” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Először is engedjék meg, hogy hálámat és köszönetemet fejezzem ki, hogy a Mi Hazánk Mozgalom itt lehet, és én magam is itt lehetek az ország legszebb házában, a magyar Parlamentben. Bízom abban és a reményemet fejezem ki, hogy a szükséges és építő jellegű vitákon felül minden képviselőtársam az Országgyűlésben - magamat is ideértve - azon dolgozik, hogy egy békés, szebb és boldogabb jövője lehessen Magyarországnak és a magyar embereknek. Úgy gondolom, hogy ennél nemesebb, egyszerűbb és komolyabb célt nem is lehetne megfogalmazni e nemes falak között.

Ennek egyik alapja, sőt az egyik legfontosabb alapja a biztonság. Ideértem az életünk és a megélhetésünk biztonságát. Ideértem a családok és a gyermekek biztonságát, az otthon biztonságát, a munkahelyek, a vállalkozások biztonságát, de ide kell érteni a vagyon és az emberi értékek biztonságát, sőt az emberi jogok biztonságát is, de az ügyek és az ügyintézés biztonságát is. Tehát lehetne a végtelenségig folytatni.

Biztos vagyok abban, hogy ha a biztonságérzetünket egy picit dolog is megingatja vagy meggyengíti, akkor az a jelenünket és a jövőnket bizonytalanítja el. Csak egypár példa: a Mi Hazánk Mozgalom az egyetlen párt, amely folyamatosan beszélt és beszél arról, hogy a globalista világhatalmi érdekek által kialakult változások, illetve gazdasági következmények egy új világrendet vetítenek elő, s nyilván ennek nemcsak a küszöbén állunk már, hanem akár benne is vagyunk. Ennek egyik eszköze a világiárványt kiváltó Covid, de nagyon sajnálatos az az eset is, hogy a mellettünk lévő háborút is ide lehet sorolni.

Úgy gondolom, ezek azok az események, amelyek megrendíthetik vagy megrendítik a biztonságérzetünket. Egy hétköznapi példa a rendvédelem kérdésköre, amely egyben nemzetbiztonsági kérdés is. Számtalan olyan ügyet, eseményt, történést éltünk már át, ami arra enged következtetni, hogy a rendőrség mintha nem tudná jól végezni a dolgát. A kormány persze más-képp kommunikál erről, de azért az tény, hogy egyre többen elhagyják ezt a pályát, s még többen vannak, akik szeretnék elhagyni ezt a pályát, csak hát nagyon

nehéz a szabadulás a civil életbe, mert zsarolás és fenyegetés árán maradnak a pályán, hiszen így próbálják visszatartani azokat az embereket, akik el szeretnének onnan jönni. Ezt mi tapasztaljuk.

A BRFK egyik felmérése is azt a képet mutatja, hogy egyre kevesebb fiatal jelentkezik rendőrnek Magyarországon; nyilván nem nehéz kitalálni, hogy miért. Hiszen az alacsony bér és az, hogy a Fidesz a szolgálati nyugdíj lehetőségét elvette, minden, csak nem csábítólag ható dolog. Viszont a fegyverpénz nemhogy hosszú távon, de még rövid távon sem oldja meg a rendőrség problémáját. Márpedig ha a rendőrségnek problémája van, akkor a magyar embereknek gondja van. Még hozzá azért, mert ha nincs rendőr, akkor nem tudják megvédeni őket, például a lincseléstől. Nem is oly rég Debrecenben történt egy olyan eset, amely által majdnem megisméltődött az olaszliszkai esemény. Csak a szerencsének és a gyorsan érkező segítségnek köszönhető, hogy nem lett újabb tragédia.

De idesorolhatnám a bérből és fizetésből élő emberek napi gondjait is. Egyesek szerint óriási eredmény a minimálbérnek az a mértéke, ami meg lett határozva, de meggyőződésem, hogy ha 500 ezer forint lenne a minimálbér Magyarországon, még az is kevés lenne, és azzal is sereghajtók lennénk. Azok a családayúk, azok a családapák, akik minimálbérért vagy afölötti picit összegért kénytelenek dolgozni, elég méltatlan körülmények között kell hogy eltartsák a családjukat.

A Mi Hazánk Mozgalom képviselőit azért küldte több mint 300 ezer ember a parlamentbe, mert ők már a cenzúra és a bojkott ellenére is tudják, hogy mi nem ismerünk tabukat, és mi inkább kisöpörjük a szőnyeg alól a problémákat, mint besöpörnénk oda. Mi erre jelentkeztünk és ezért vagyunk itt. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr, miniszterhelyettes úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, ön é a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy én lefelől is köszönetet mondjak a magyar rendőrség személyi állományának azért a szolgálatért, amelyet a magyar emberek biztonsága érdekében folytatnak, és amelynek eredményeképpen elmondhatjuk, hogy ma Magyarország Európa és a világ egyik legbiztonságosabb országa. Ez jelentős mértékben a rendőrség személyi állományának köszönhető, és annak is, hogy Magyarország Kormányáa évente az éves költségvetésben biztosítja a rendőrség eredményes működéséhez szükséges forrásokat. Ez is hozzájárul ahhoz, hogy Magyarországon rend és biztonság van, hiszen a rend a legfontosabb közösségi érték, amely meghatározza a mindennapjaink biztonságát, a mindennapi megélhetésünket.

Engedje meg, hogy néhány konkrét eredményt is felmutassak és bemutassak önnek, valamint a tisztelt Országgyűlésnek. Erről egyébként korábban, a 2018-22 közötti ciklusban több alkalommal volt módom itt az Országgyűlés előtt is tájékoztatást adni.

(9.30)

Azt mondhatjuk tehát, hogy 2010-hez viszonyítva több mint felére csökkent az ismertté vált bűncselekmények száma Magyarországon, tehát jelentős mértékben javult a belbiztonság. S ugye, azt a célt tűztük ki 2010-ben, hogy minden magyar településen legyen rendőr, ezt a célkitűzést is tudtuk teljesíteni, és a rendőrség személyi állománya minden településen mindent megtesz, minden bűnözővel szemben határozottan fellép a magyar emberek biztonsága érdekében. Azt is szeretném kiemelni, hogy nemcsak a belbiztonság javult az elmúlt 12 esztendőben, hanem a 2015-ben beindult migrációs válság leküzdésében és a magyar határok, Magyarország biztonságának, a déli határnak a megvédése érdekében is olyan erőfeszítéseket, olyan eredményes erőfeszítéseket tett a rendőrség, amelyeknek köszönhetően szerte a világban elismerik a magyar, a magyarországi biztonságos állapotokat, azt, hogy Magyarország biztonságos ország, és a magyar rendőrök megvédik a déli határt, ezt tették vagy teszik a honvédséggel összefogva és a parlamentben elfogadott törvények adta lehetőségekkel élve. Tehát a belbiztonság is javult, a határokat, a déli határokat is megvédi a rendőrség, és a két évvel ezelőtt indult koronavírus-járvány elleni védekezésben is jelentős szerepet játszottak a rendőrök. Azt gondolom, ez a hármas sikeres feladatellátás is hozzájárul ahhoz, hogy Magyarországon biztonság van.

Engedje meg - a létszámhelyzetre is utalt -, én nem tudom, mintha azt vettem volna ki az ön szavaiból, mintha örülne annak, hogy úgymond nincs elég rendőr. Tisztelt képviselő úr, szeretném biztosítani önt és a tisztelt Országgyűlést is arról, hogy a rendőrség személyi állománya el tudja látni a feladatait, és egyre jobb eredményeket ér el. A kormány döntésének eredményeképpen az év elején hathavi fegyverpénzt kaptak a rendőrök, aztán az év elején 10 százalékos illetményemelés történt, és a kormány biztosítja a rendőrség működéséhez szükséges forrásokat 2022-ben is és 2023-ban is.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha önnek valóban annyira fontos a magyar emberek biztonsága, a rendőrség megfelelő eszközökkel való ellátása, akkor arra kérem, hogy a kormány költségvetéssel kapcsolatos előterjesztéseit, amelyek ezt szolgálják, támogassa. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gurmai Zita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Ön a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az egészségügy átszervezésével végre a kormány is elismeri az eddigi irányítás problémáit, azonban az önálló egészségügyi minisztérium hiánya gátolja a fejlődést, és hosszúak maradnak a várólisták. Félő, hogy például a betegségmegelőzés és ezen belül a szűrővizsgálatok lesznek azok a feladatok, melyekre a belügy által irányított egészségügyben a legkevesebb figyelem és erőforrás jut majd, holott a betegségek korai felismerése életet menthet, és csökkenti beteg embertársaink szenvedését. És ez különösen igaz a daganatos betegségek felismerése területén.

Miközben a kormány folyamatosan a rákellenes fellépés hatékonyságát dicséri, Magyarország sajnálatos módon évek óta elsők között van a daganatos megbetegedések miatti halálozások számában az Európai Unióban, és sajnálatos módon nem látható jelentős javulás. A legjelentősebb daganatos megbetegedések a tüdő- és a vastagbélrák, a nem specifikus betegségtípusoknál pedig a nők esetében a mellrák, a férfiaknál pedig a prosztatatarák, ez utóbbiak nemcsak a leggyakoribb rákos megbetegedések, hanem az egyik vezető haláloknak számítanak, miközben ezek a rákos megbetegedések a nők esetében a méhnyakrákkal együtt pont olyan betegségtípusok, melyeknél a korai felismerés radikálisan növeli a gyógyulás esélyét - ez látszik egyébként az egészségügyi adatokból is. A szocialista kormány alatt bevezetett méhnyakrákszűrő vizsgálatok tíz év alatt több mint negyedével csökkenték az ebből fakadó halálozást. A megelőzés tehát működik. A szűrővizsgálatok működnek.

A koronavírus-járvány alatt azonban számos egészségügyi beavatkozás maradt el, és számos magyar nem fért hozzá a szűrővizsgálatokhoz, beleértve a különféle rákszűréseket - és itt az egyszerű átlagemberről beszélünk, azokról, akik nem tartoznak a hipersebességgel gazdagodó elithez. Az átlagember nem képes megfizetni a méregdrága magánegészségügy által nyújtott vizsgálatokat és szűréseket, számukra csak az állami egészségügy által nyújtott ingyenes megelőző program és ingyenes szűrés a megoldás, ha ehhez nem jutnak hozzá, akkor hamarosan tömegesen jelennek meg olyan rákos megbetegedések, melyek a késői felismerés miatt már nehezen vagy egyáltalán nem gyógyíthatók.

Ezért az alábbiakat kérjük: a kormány haladéktalanul kezdjen egy átfogó egészségmegelőző (sic!) programot, beleértve a daganatos megbetegedésekre vonatkozó, mindenki számára elérhető szűrőprogramot - természetesen emlékszem azokra a szűrőbuszokra, amelyek járták az országot, ez szerintem egy kifejezetten jó ötlet volt -; a kormány egyébként a már meglévő szűrőprogramokat gyorsítsa fel, és növelje azok kapacitását, hogy a pandémia alatt elmaradt vizsgálatokat megpróbálják valamilyen formában pótolni; indítson kampányt a kormány, mellyel a szűrővizsgálatokon való hajlandóságot tudja növelni a lakosság körében, ezt rendkívül fontosnak tartom. És továbbra is azt mondjuk, amit a politikától független szakemberek is mondanak, hogy a magyar egészségügy állapota és a magyar honfitársaink egészségügyi

állapota miatt szükséges egy önálló egészségügyi minisztérium felállítása, ahol valóban szakemberek foglalkoznak az emberek egészségével, és csak azzal.

Orbán Viktor miniszterelnök úr a kampányban és beiktatásakor is azt mondta, hogy számára a magyar emberek élete fontos. Reméljük... (Rétvári Bence Dömötör Csabával egyeztet.) Reméljük, ez a cselekedeteiben is meglátszik majd, mert az önálló egészségügyi minisztérium hiánya... (A Dömötör Csabával egyeztető Rétvári Bencére tekintve:) ...rossz előjel. Most is hangsúlyozom: az egészségügy dolgozóinak csakis köszönettel tartozunk, mert az ő áldozatkészségük miatt tud egyáltalán működni az ágazat. És kérem, ne tegyen úgy, államtitkár úr, mintha őket kritizálná bárki. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a Momentum soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azért ha az utolsó mondatára való reakcióval kezdek, már nem ül itt az önök sorai között Korózs Lajos (Dr. Gurmai Zita: Jaj!), kamuvideós Korózs Lajos, aki a járvány alatt azzal foglalkozott, hogy egy olyan embert mutatott be hősként és mentősként, aki se nem hős, se nem volt soha mentős, és akire hivatkozva azt mondta, hogy a magyar orvosok és a magyar ápolók a járvány alatt hazaküldtek olyan embereket a kórházból, akiknek kórházi kezelésre van szüksége, és ebbe emberek haltak bele. Azért ha valamivel egy rendkívül kritikus időszakban, a járvány időszakában lehetett az emberekben rombolni a bizalmat az egészségügyi ellátás iránt, hát például az ilyen videókkal lehetett, és önöknél a párton belül ennek semmilyen következménye nem volt, semmi, hanem kiálltak Korózs Lajos mellett. Úgyhogy amikor ön erről beszél, tisztelt képviselő asszony, hogy ki mit tett az egészségügyi dolgozók megbecsüléséért, akkor azért érdemes erre is visszatekinteni, vagy ahogy a saját egészségügyi minisztereik olykor az orvosokról, ápolókról, kórházakról beszéltek, talán arra is visszagondolhat.

Azt hiszem, a járvány elleni védekezésben bizonyították a magyar egészségügyi dolgozók, orvosok, ápolók egyaránt, hogy legalább olyan szinten tudtak védekezni, mint az európai átlag, sőt hogyha megnézzük a többlethalálozási mutatókat a tavalyi évre, a tavalyelőtti esztendőre, akkor összességében azt láthatjuk, hogy Magyarországon sikeresebb volt a védekezés, mint az uniós átlag, hiszen a tavalyi évben az uniós átlagot szinte percre pontosan elérő, azzal megegyező, az azelőtti évben pedig jóval kedvezőbb többlethalálozási mutatóink voltak, úgyhogy köszönet illet mindenkit. És ennek köszönhető, az ő munkájuknak, hogy más országokhoz képest, például Angliához képest magunknak a szűrővizsgálatoknak is sokkal kevesebb ideig kellett

szünetelniük, más országokban sok-sok hónapig, nálunk összesen két hónapig, bizonyos esetekben két héttig voltak ilyen felfüggesztések azért, hogy ott ne terjedjen a koronavírus-fertőzés, és ezeket éppen ezért gyorsabban is lehet behozni, mint korábban.

(9.40)

De ami a szűrővizsgálatokat illeti, ez egy pártpolitikán felül álló, teljes mértékben fontos kérdés, és azt hiszem, mindnyájan büszkék lehetünk azokra az eredményekre, amiket elértünk.

A legfontosabb újítás ebben a vastag- és végbélrák megelőzésére történő szűrések voltak az 50 és 70 év közötti célcsoport számára. Itt összesen - ahogy mondom, ez egy teljesen új dolog, ezt most vezettük be az elmúlt években - több mint 1,2 millió meghívót küldtünk ki, és az 1,2 millió meghívott közül 338 071-en vették át azt a csomagot, amiben a mintát le lehetett adni. 295 539 fő, tehát az átvevőknek a 87 százaléka már megküldte a mintát a Nemzeti Népegészségügyi Központba. 87,5 százalék, 249 ezer fő negatív eredménnyel zárta ezt a vizsgálatot, ők ezt megkapták. Nem negatív eredménye volt 27 427 főnek, akik közül 15 353 főnél már a kolonoszkópos vizsgálat is megtörtént, ebből 8395 főnél találtak rákmegelőző állapotot, illetőleg 5175 főnél, pontosabban 1534 főnél, mivel rosszindulatú elváltozást találtak, ezért ott meg is kezdték a kezeléseket.

Tehát itt több ezer főnél talán időben sikerült felismerni ezt - valóban ön is említette - az egyik legelterjedtebb halálokozót, a végbélrákot, és így talán sikerül az ő életüket is megőrizni, és több évtizedig élhetnek még a gyermekeik és unokáik örömeire. Bízunk benne, hogy ez a vizsgálat nagyon sikeres tud lenni a későbbiekben is, és sok esetben meg tudja előzni a ráknak egy előrehaladottabb állapotát.

Az is nagyon fontos, ha a védőoltásokat nézzük, hogy 2014-ben a HPV-oltásokat is ingyenessé tettük, először a 12. életévüket betöltött lányoknak, aztán pedig fiúknak is, így messze a WHO elvárásai fölötti magyarországi átoltottsági szint van. A továbbiakban is bővítettük az oltásokat: 2017-től ingyenessé tettük, felajánlhatóvá tettük a Meningococcus C elleni védőoltást, ebben is Európa vezető országai közé tartozunk; 2019-től kötelező védőoltásként vezettük be a bárányhimlő elleni védőoltást; az elmúlt években pedig ingyenessé tettük az influenza elleni védőoltásokat.

Ebből látható, hogy amit megelőzésben tettünk az elmúlt években, 2014-től napjainkig, azért az Európában is példamutató. Kevés olyan európai országot tudunk felsorolni, ahol ennyi ingyenes védőoltás kapható meg, és kevés olyan országot láthatunk, ahol a szűrővizsgálatokban is, nemcsak a korábbi emlőszűrés, méhnyakszűrés, hanem a vastag- és végbélrák-szűrés kapcsán is ilyen előrehaladottak lennének.

Az a közös feladatunk, ahogy mondtam, itt 25 százalékos volt a visszaküldési arány az ide behívottak közül (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy ezt az arányt emeljük minél magasabbra, hiszen minél magasabb ez az

arány, annál hosszabb lesz az egészségben várhatóan eltöltött élettartam. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lócsei Lajos képviselő úr, Momentum-képviselőcsoport: „Szűkmarkúan nem lehet sikeres a romaintegráció” címmel. Öné a szó.

LÓCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Édesanyám azt mondta nekem, hogy maradjak ember minden körülmények között. Nem egyszerű, de nagyon is szükséges intelem, ennek megfelelően fogok dolgozni a következő négy évben. Emellett gratulálok minden képviselőtársamnak politikai hovatartozástól függetlenül. Erőt, egészséget, alázatot kívánok Magyarországnak, közös hazánk építéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném, ha az esélyegyenlőségre egy kicsit más szemmel tekintenének. Hogy érdemben tudjunk erről a témáról beszélni, ahhoz képzeljék magukat egy hátrányos helyzetű tizenéves fiatal bőrébe, akinek nincs gyerekszobája, a lakásukban nincs víz, gáz, a szülők iskolázatlanok, közmunkások, és egy leszakadó településen szegregáltumban élnek, ráadásul nem a tűző napon barnultak, hanem ugyanolyan cigány emberek, mint én is vagyok. Mennyi esélyt adnának maguknak, ha egy ilyen környezetből kellene kitörniük, szakmát szerezniük vagy esetleg egy egyetemig eljutniuk?

Higgyék el nekem, kedves képviselőtársaim, hogy nagyon nehéz, olykor kilátástalan út vezet el odáig. Én tudom, mert én is hasonló környezetből indultam. Számomra a cigányságom hátrányt és megkülönböztetést jelentett egész életem során. Szinte az egész eddigi életem arról szólt, hogy a többségi társadalomnak hogyan kell megfelelnem, az egész eddigi életem arról szólt, hogy hogyan kell bizonygatnom azt, hogy vagyok én is annyira magyar, mint amennyire magyaroknak érzik magukat kedves képviselőtársaim. Ezért hangoztatom azt, hogy együttérzés nélkül nem lehet esélyegyenlőségről beszélni, hangoztatom azt, hogy nem lehet így országot vezetni sem.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Az elmúlt 12 esztendőben nem sikerült érdemben segíteni a hátrányos helyzetű fiatalok társadalmi felemelkedését. Pár adatot szeretnék erről mondani önöknek.

Magyarországon mindössze 1,4 százalék a hátrányos helyzetűek aránya a felsőoktatásban, és ennél is kevesebb, 0,8 százalék a romák aránya. A korai iskolaelhagyók aránya Nógrád megyében 30 százalék, Borsod és Baranya megyében 20 százalék. Ez azt jelenti, hogy a fiataloknak ekkora hányada ezekben a megyékben nem végzett még középiskolát sem. Egyre több roma és nem roma fiatal zuhan ki funkcionális analfabétaként az oktatási rendszerből, és ha csak az Európa összeszerelő üzemévé válás hazánk közép- és hosszú távú célja, akkor egyre sürgetőbbé válik az oktatás újragondolása. (*Sic!*)

A magyarországi cigánytelepeken véleményem szerint rengeteg sportoló, tudós, államférfi és szakember született és él a mai napig, viszont a hazájuk érdektelensége miatt nem tudnak azzá válni, mert a magyar politikai elit erkölcsi hiánya és szociális érzéketlensége generációk óta itéli a szegénysorban élőket a társadalom peremére. Ezért szeretném, ha a hátránycsökkentő programok sokkal nagyobb hangsúlyt kapnának az elkövetkező időszakban.

Ezért is örültem annak, amikor megtudtam, hogy a Corvinus Egyetem vezetősége úgy gondolta, hogy esélyegyenlőségi programot indít. Nagyon-nagyon jól gondolták, nagyon örülök a kezdeményezésnek. Az Illyés Gyula-program a hátrányos helyzetű érettségizett fiataloknak nyújt ösztöndíjat és mentorálást. Ugyanakkor elkeserít, mintha egy poroltóval szeretnének tüzet oltani, mindössze tíz fiatalnak próbálnak segíteni. Ezt egy ekkora anyagi és szakmai erőforrással rendelkező egyetem rendkívüli szűkmarkúságának és a romaintegráció sikeressége iránti közönyöségének tartom.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Corvinus Egyetem 2022-ben közel 25 milliárd forint költségvetéssel rendelkezik. Ekkora közvagyon birtoklása igenis felelőssé teszi a Corvinus Egyetemet, hogy a hátrányos esélyekkel induló fiatalok útját segítse. Ezért levélben kértem prof. dr. Takáts Elődöt, a Corvinus Egyetem rektorát, hogy bírálják felül a meghirdetett létszámot, legalább kétszáz fiatallal érdemes elindítani a programot, és minél nagyobb társadalmi nyilvánossággal. Ezúton is szeretném kérni a rektor urat, hogy végre szíveskedjen válaszolni a levelemre, és szíveskedjen válaszolni javaslatomra.

A kormánypárti képviselőtársakhoz pedig az lenne a kérésem, hogy a jövőben legyen törvényi keretbe foglalva, hogy a modellváltás keretében állami vagyont kapott egyetemeknek elő legyen írva esélyegyenlőségi program indítása. Remélem, a lelkiismeretük és a hazaszeretetük révén számíthatok majd a támogatásukra. Köszönöm szépen. *(Taps a Momentum és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kontrát Károly miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Örömmel hallgattam a hozzászólásának első mondatait, ami a jó szándékáról és a tenniakarásáról tett tanúbizonyságot. Bízom abban, hogy a parlamenti munkája során ténylegesen is támogatja azokat a célokat, amiket megfogalmazott.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány elfogadta a „Magyar nemzeti társadalmi felzárkózási stratégia 2030” című dokumentumot, amely a szegénységben élő népesség, kiemelten a gyermekes családok, valamint a roma népesség jólétével, társadalmi befogadásával kapcsolatos stratégiai irányokat fogalmazza

meg. A stratégia továbbá célul tűzi ki a munkaerőpiaci integrációt, a munkához jutást, a foglalkoztató hatóság erősítését, az esélyteremtő oktatáshoz, az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés javítását, a területi egyenlőtlenségek csökkentését, a környezeti, valamint a lakhatási feltételek javítását.

Ennek végrehajtása érdekében hároméves intézkedési tervek készülnek, ahol országos szinten létrejöttek a felzárkóztatáspolitikai legfőbb együttműködési, partnerségi fórumai, amelyben a romák és nem romák egyaránt képviseltetik magukat: Társadalmi Felzárkózási és Cigányügyi Tárcaközi Bizottság, Roma Koordinációs Tanács.

A 2021-27 közötti időszakra vonatkozó uniós felzárkóztatási fejlesztések a felzárkózási stratégia 2030 céljain alapulnak.

(9.50)

Számos beavatkozás irányul a gyermekek, a gyermekes háztartások jólétének javítására, amelynek pozitív hatásai már most is megmutatkoznak.

Kiemelendő eredmény, hogy az egyik legveszélyeztetettebb társadalmi csoport, a fiatalok és a gyermekek, 17 évesnél fiatalabbak körében a szegénységben élők aránya jelentős javulást mutat. 2013 óta alig harmadára csökkent a foglalkoztatás nélküli háztartásban élő gyermekek aránya, a roma lakosság körében nő a foglalkoztatottsági ráta, kétszer annyi roma dolgozik, mint 2010 előtt. A roma nők foglalkoztatottsága a 2010 előttihez képest háromszorosára emelkedett, tisztelt képviselő úr. A romákon belül is a legrosszabb foglalkoztatási mutatókkal rendelkező roma nőket segíti a „Nő az esély” foglalkoztatásba ágyazott képzési program, amely eddig több mint 1700 fő számára nyújtott foglalkoztatást. A továbbfoglalkoztatottak aránya meghaladja a 70 százalékot.

A legkorábbi életkorban segítenek a „Biztos kezdet” gyerekházak, 140 gyerekház működik hazai nemzeti forrásból, esélyt teremtve naponta 2500 fő fejlesztésére. Jelenleg 183 tanoda működik hazai költségvetési finanszírozással, a tanodák átlagosan évente 5500 gyermeknek nyújtanak segítséget a mindennapi tanulásban. Minden három év alatti gyermek óvodába járhat, napi négyszeres ingyenes étkezést kap. Az „Útravaló” ösztöndíj évente tízezer hátrányos helyzetű tanulónak ad ösztöndíjat a tanuláshoz. Az „Út a diplomához” ösztöndíj évente több mint 600 hátrányos helyzetű egyetemistának ad lehetőséget az egyetemi tanulmányaihoz. A kormány által 2011-ben létrehozott 11 roma szakkollégiumban évente 350 hátrányos helyzetű roma fiatal lakik és tanul, valamint kap ösztöndíjat. Több mint 500-an már megszerezték diplomájukat, és elismert szakmákban dolgoznak.

Tisztelt Képviselő Úr! Arra kérem önt, hogy ha komolyan gondolja azokat a célokat, amelyeket megfogalmazott, és én bízom benne, hogy ez tényleg így történik, akkor működjünk együtt ezeknek a céloknak a valóra váltásában, a romák felemelkedése és a hátrányos helyzetű emberek életkörülményeinek javítása

érdekében. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sas Zoltán képviselő úr, Jobbik képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SAS ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Nemrégiben kezembe került egy hetilap, és az egyik oldalán két álláshirdetést láttam. Az egyik egy multinacionális kereskedelmi cégnek volt az álláshirdetése, a másik pedig egy rendvédelmi szervnek volt a toborzója. Azt kellett tapasztalnom, hogy a rendvédelmi pályakezdő jóval kevesebb fizetésért tud dolgozni, mint egy kereskedő.

Természetesen a felszólalásom célja nem az, hogy egy eladó vagy árufeltöltő mennyit keres, hiszen ők sincsenek túlfizetve, és tudom, hogy nemzetgazdasági szempontból a társadalom ellátása kiemelten fontos feladat, így a fogyasztási cikkek árusítása és az ezzel kapcsolatos feladatok elvégzése nemzetgazdasági érdek, ezért köszönet érte a dolgozóknak.

Felszólalásom célja, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy egy kezdő rendőrjárőr havonta nagyjából nettó 156 ezer forintot visz haza, ami álláspontom szerint rendkívül kevés. Jelenleg a fővárosi ingatlanpiacon a bérleti árakat tekintve egy kisebb lakás havi bérletére talán elegendő ez az összeg. De ami talán még ijesztőbb, hogy ennek a fizetésnek a vásárlóereje nagyjából és egészében egy havi keresetet tekintve cirka 30 méternyi 40-szer 40-es zártszelvény megvásárlására elegendő, ami azt jelenti, hogy egy rendőr napi bére átszámolva 1 méter 4 centis vas. Erre sok mindent lehet alapítani szerintem, de családot semmiképpen, és az a kérdés merült föl bennem, hogy valóban ennyit ér-e egy rendőrjárőr munkája. Szerintem nem, szerintem ennél sokkal többet kell hogy érjen.

Az igazsághoz hozzátartozik az is, hogy a 25 év alattiak adókedvezményével növekszik az arra jogosultak fizetése, ez egy jelentős segítség - köszönet érte. Természetesen a fegyverpénzt sem kívánom elhallgatni, és annak a hatásait sem, mivel egyrészt az összeg nagysága miatt jelentős segítség a dolgozóknak; ugyanakkor belső feszültségeket is okozott, mivel részben nem a teljes személyi állomány részesült belőle, ugye, a Riasz.-osok nem kaptak, másrészt a differenciáltság hiánya a tiszthelyettesi állományt hátrányosan érintette.

A rendvédelem helyzetét tovább nehezíti a fokozódó létszámhiány is, ami nyilván a fizetések alacsony szintjével is összefüggésben lehet. Egy leszerelési hullám a veszélyhelyzet esetleges megszűnésekor jelentős lehet. A jelenlegi szabályozás azonban késlelteti ezt az eseményt. Szerencsés lenne, ha ezt az időt hasznosan kihasználva olyan megvalósítható intézkedési tervek kerülnének kidolgozásra, amelyek csökkentik

a pályaelhagyások számát, és jelentős módon, haladéktalanul javítják a pályakezdő fiatalok körében a rendőri hivatás melletti elkötelezettségüket.

Tisztelt Képviselőtársak! Nem felelőst, hibást vagy bűnbakot keresek, hanem megoldást; megoldást arra, hogy az állam alappilléret jelentő rendőrök és kiemelten a közterületi szolgálatot ellátó tiszthelyettesi állomány fizetése jelentősen és haladéktalanul javuljon. A rendvédelmi illetményalap 2008 óta, azaz 14 éve változatlanul 38 650 forint. Meggyőződésem, hogy ennek az összegnek az emelése mindenki által támogatható javaslat, részemről mint jobbközép nemzeti politikus, mindenképpen.

Tisztelettel kérdezem: tervezik-e a rendvédelmi illetményalap emelését a közeljövőben, illetőleg terveznek-e további olyan intézkedéseket bevezetni, amelyek részben a hivatást teszik vonzóbbá, részben a pályaelhagyók számát csökkentik, például a lakhatási kérdések javítását? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kontrát Károly miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem sokkal ezelőtt egy napirend előtti hozzászólásra válaszolva már volt módom értékelni és elismerésemet kifejezni a magyar rendőrség személyi állományának azért az eredményes és emberfeletti szolgálataiért, amit a belbiztonság, a határok, a déli határok megvédelése és a Covid-járvány leküzdése érdekében tesznek, vagy akár a szomszédunkban dúló háborúval kapcsolatos rendőrségi feladatot látják el. Köszönjük a magyar rendőrség személyi állományának. Én azt gondolom, hogy olyan módon látják el feladatukat, amely országon és világon belül is elismerést érdemel, és amellyel kapcsolatban azt szoktam elmondani, hogy Magyarország biztonságos ország, és ezt szerintem az Európai Unióban és a világban is elismerik, és ennek a kedvező hatásait valamennyien érzékeljük.

Engedje meg, képviselő úr, hogy utaljak arra, hogy 2015. július 1-jén indult egy életpályamodell, amely 2019-ig meg is valósult teljes mértékben, és azt követően is a Belügyminisztérium vezetése és a rendőrség vezetése is világosan látja, hogy ez az új kihívás, illetőleg ez a teljesítmény a rendőrség személyi állománya számára is elismerésre méltó, keresi és kereste azokat a megoldásokat, amelyek ennek a megvalósítását szolgálják. Nemcsak a fegyverpénzre utalok, hanem arra is, hogy a 2019. év végén 500 ezer forintos juttatást kaptak a rendőrök. Emlékeznék rá, talán ön is emlékszik rá, képviselő úr, hogy ez megtörtént. Most pedig az év elején a hathavi fegyverpénzt megkapta a rendőrség személyi állománya, és azt gondolom, hogy ez egy jó döntés volt, és ennek a jó visszhangját tudjuk tapasztalni. A 10 százalékos illetményemelésről is tettem említést, amit az év elején kaptak meg a rendőrök.

Engedje meg, hogy a teljesítményértékelésről is szót ejtsek, ami rendszeresen, minden évben megtörténik, és ez is egy jelentős anyagi juttatás a rendőrség személyi állománya részére; ez vonatkozik a korábbi időszakokra, illetőleg vonatkozik erre az évre is. Azt is szeretném kiemelni, hogy lakhatási támogatást is biztosít, közel 3 milliárd forint értékű támogatást vagy forrást az éves költségvetés már évek óta, és az is nagyon fontos és az eredményességet javította, hogy az elmúlt 12 évben jelentős mértékben átalakult a rendőrség finanszírozása, megszűntek az adósságot eredményező helyzetek, a rendőrség költségvetési támogatása stabil volt, jelenleg is stabil.

(10.00)

A gépjárműállományt jelentős mértékben kicseréltük, és olyan gépjárműállománnyal rendelkezik a rendőrség, amely az eredményes munkavégzéshez ma már elengedhetetlen. Természetesen ezeket is folytatni kell, mert nem lehet megállni, mert egyébként a bűnözők mindig egy lépéssel megpróbálnak előttünk járni. Én azt gondolom, hogy az elmúlt 12 évben meg tudtuk mutatni azt, hogy ez nem sikerül nekik, és jelentős eredményeket tudtunk elérni a belbiztonság javítása érdekében. Erről is beszéltem a korábbi hozzászólásomban.

Bízom benne, hogy az a leszerelési hullám, amit ön jövendölt vagy előrevetített, az nem valósul meg. Tudjuk azt, hogy akár a járóállományt, de a személyi állomány más részét illetően is fontos az, hogy további módon növeljük azokat az anyagi elismerési formákat, azokat a bérjellegű juttatásokat, amelyek az állomány munkájának az elismerését segítik. Bízunk abban, hogy a következő ciklusban is megtaláljuk erre a forrásokat.

Kérem önt, hogy ha ezt fontosnak tartja, akkor majd a költségvetési szavazáskor, illetőleg az ezt biztosító törvények elfogadásánál igen gombbal támogassa ezeket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Hollik István képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolná az ember, hogy az április 3-ai választások eredményének megismerése után ki-ki, minden politikai közösség elvégzi a házi feladatot. A mi szémszögünkben elemezzük, hogy miért bíztak meg ilyen nagy felhatalmazással bennünket a választópolgárok, a baloldalon pedig érdemes lenne talán, érdemes lett volna talán elemezni, hogy mi volt a vereség oka.

Ugyanakkor a tegnapi nap óta azt mondhatjuk, hogy úgy látszik, hogy még ez a történelmi vereség sem volt elegendő ahhoz, hogy önök valójában igazán

önmagukba nézzenek és önvizsgálatot tartsanak. És mit látunk helyette? Azt látjuk, hogy miniszterelnök-jelöltjük továbbra is a választókat hibáztatja a csúfos vereségért. Sőt, bejön tegnap ide a valódi vezetőjük, Gyurcsány Ferenc, és ő egészen odáig megy, hogy azt mondja, hogy az egész magyar demokrácia, az egész választási rendszer törvénytelen. Önmagában is egyébként ez a gondolat a magyar demokráciát gyengítő gondolat, de igazán pikáns ezt, mindezt Gyurcsány Ferencről hallani. Attól a Gyurcsány Ferencről hallani ezt a demokráciakritikát, aki - az elmúlt 32 évben, a rendszerváltás óta egyedülálló módon - a magyar rendőrséget a magyar emberek ellen fordította. És egészen pikáns mindez attól a Gyurcsány Ferencről, aki egy választás megnyerése után titokban a saját elvtársainak bevallja, hogy becsapta a választókat, csalással nyert választást. És miután ez kiderül, semmi következménye nincs.

És ez az ember ma idejön, és törvényteleniségről és erkölcsstenelenségről beszél; annak ellenére, hogy éppen ő volt az, aki a baloldal híveit és támogatóit arra buzdította, hogy menjenek el minden egyes szavazó körbe, hogy semmifajta választási visszaélés ne lehessen. Odamentek több mint húszezren, elmondták, hogy a magyar választás demokratikus volt, de úgy látszik, hogy Gyurcsány Ferenc tisztánlátását ez nem zavarja meg, idejön, és irányt mutat önöknek. Továbbra is semmifajta együttműködés, semmifajta hazáért való gondolkodás; továbbra is csak a Fidesz-KDNP és a nemzeti gondolat totális támadása az, amit önöknek feladatul szabott.

És emellett még arra is büszkék, hogy egyébként dolgozni a munkahelyükre, ide, a Parlamentbe nem nagyon akarnak bejönni, ahogy ezt most is láthatjuk. Sőt, van egy olyan képviselőtársuk is, aki az esküt sem teszi le, és elmondja egy interjúban, hogy majd ha leteszi az esküt, utána esze ágában nem lesz ide bejárni a munkahelyére. 32 évvel ezelőtt valószínűleg az elvtársai őt egy híres közveszélyes munkakerülőnek nevezték volna.

És mindez azért elképesztően felelőtlen, hiszen Magyarország rendkívüli kihívások elé néz. A szomszédunkban háború van, gazdasági válság kopogtat az ajtón, Nyugat-Európában már most is tombol az energiaválság. Minden szakértő szerint ez előbb vagy utóbb gazdasági válságba fog ácsapni, és ebben a nehéz helyzetben az az ezeréves magyar történelem legfontosabb tapasztalata, hogy össze kell fogni. Ilyenkor minden erőt a nemzet megerősítése érdekében össze kell fogni, és ez felelősséget ró önökre is, tisztelt baloldali képviselők, annak ellenére, hogy a választópolgárok nem önöket bízták meg a kormányzás lehetőségével.

Ezzel szemben pedig önök trükközgetnek, több frakciót hoznak létre úgy, hogy kevesebb képviselőjük van - csak azért, hogy több pénzt vehessenek föl -, és nem jönnek be a munkahelyükre dolgozni. Pedig tudhatnák, hogy egy ilyen nehéz helyzetben a stabilitás, az összefogás erény és aranyat ér. És ennek ellenére nem tesznek semmit a magyar nemzet,

a magyar emberek békéjének és biztonságának előmozdítása érdekében.

Én éppen ezért, tisztelt baloldali képviselőtársaim - már aki bent van -, arra kérem önöket, hogy a negyedik kétharmad után ne tartsák be Gyurcsány Ferenc tegnapi iránymutatását, és vegyenek részt a magyar nemzet erősítésében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az országgyűlési törvény, amelyet 2012-ben fogadott el a Ház, azt írja az országgyűlési képviselők jogairól és kötelezettségeiről a 28. §-ában, hogy a képviselő joga és kötelessége, hogy kezdeményezően részt vegyen az Országgyűlés munkájában, elősegítse annak eredményes működését. Kötelessége részt venni az Országgyűlés ülésein, továbbá annak az országgyűlési bizottságnak az ülésein, amelynek tagja. A képviselő az Országgyűlés szavazásain köteles jelen lenni.

Nem véletlen talán, hogy akkoriban nem fogadta el az ellenzék ezt a törvényt. Talán már akkor arra készültek, hogy meg fogják szegni, meg fogják sérteni az országgyűlési törvényt. Ez viszont, mint tudjuk, nem jelenti azt, hogy a törvények ne vonatkoznának azokra is, akik nem akarják betartani. Tehát nem egyszerűen morális vagy politikai kötelesség, hogy az Országgyűlés munkájában részt vegyenek az országgyűlési képviselők, hanem mind az Alaptörvény, mind pedig az országgyűlési törvény előírja.

Az ellenzéki képviselők tévednek, úgy látom, mert éppen napirend előtt próbálják felmérni az Országgyűlés létszámát, valójában a napirendek majd csak most kezdődnek, amelyen kötelező az országgyűlési képviselőknek részt venni. Remélem, hogy ezt be is fogják tartani.

Természetesen az Országgyűlés ügye nem a kormány ügye, az országgyűlési képviselők szavazásokon való részvétele nem a kormány ügye. Az Országgyűlés képviselői mind esküt tettek, és mind a választóknak tartoznak felelősséggel.

Úgy gondolom azonban, hogy ami tegnap elhangzott, az nagyon súlyos mondat és nagyon súlyos állítás volt, bár nem először hangzott el, hogy törvénytelennek tekinti a kormányt Gyurcsány Ferenc vagy a Gyurcsány-párt, és a Gyurcsány-párt tagozatai törvénytelennek tekintik a kormányt. Ez a hozzáállás azt vetíti előre, hogy valószínű, hogy törvénytelenre készülnek a kormánnyal szemben. Úgy gondolják, hogy ezt ideológiailag azzal próbálják megalapozni, hogy magát a kormányt törvénytelennek tekintik.

Erre már láttunk példát, hiszen az elmúlt években gyurcsányista jogászok elmagyarázták nekünk, hogy nem kell figyelembe venni az Alaptörvény rendelkezéseit, nem kell figyelembe venni a kétharmados

szavazásokat. Gyurcsányista jogászok megpróbálták ideológiát gyártani ahhoz, hogy hogyan kell, hogyan lehet megsérteni a törvényeket. Azt gondolom, hogy most is ez történik. Ne legyen igazam; ne legyen igazam, de most is az történik, hogy egy várható törvénytelen ellenzéki magatartást kívánnak előkészíteni azal, hogy a kormányt illegitimnek tekintik.

(10.10)

Viszont a magyar választók döntöttek az Országgyűlésről és a kormány tagjairól. Az a magatartás elfogadhatatlan, hogy a saját mandátumukat törvényesnek tekintik az ellenzéki képviselők, és persze az ellenfeleik mandátumát nem tekintik törvényesnek. Úgy gondolom, hogy ez még a fair verseny szabályaiba sem fér bele, nemhogy egy választásokon megválasztott Országgyűlés tagjainak egymáshoz való viszonyába nem fér bele. Amikor az Országgyűlés döntött arról, hogy a képviselők mandátumát igazolja, mindenkinek a mandátumát igazolta, azokat, akiket megválasztott a nép, függetlenül attól, hogy mit gondolunk egymásról és mit gondolunk a szembenálló politikákról.

Ezek után a tegnapi magatartásnak - azon túl, amit a képviselő úr elmondott, hogy „Nicsak, ki beszélt!”, hogy Gyurcsány Ferenc szájából hogyan hangzik a törvénytelenesség vádja -, úgy gondolom, hogy semmilyen más alapja nincs, semmilyen más magyarázata nincs, csak az, hogy törvénytelenre készül a Gyurcsány-párt a kormánnyal vagy akár az állammal szemben. Hangsúlyozom még egyszer, hogy bárcsak ne lenne igazam, remélem, hogy az idő nem engem fog igazolni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Bánki Erik képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Több mint 80 napja tart a háború Ukrajnában. Ennek a háborúnak nem szabadott volna megtörténnie. A szomszédos országot ért támadást el kell ítélni, és minden humanitárius segítséget meg kell adni a hazájukat hátrahagyó embereknek. Magyarország ebben is kiemelkedően teljesít, hiszen az elmúlt hónapokban a befogadott menekültek számát tekintve lakosságárányosan Magyarország vállalta a legnagyobb terhet magára. Azt gondolom, hogy erre a teljesítményre valamennyien büszkék lehetünk, és köszönet illet mindenkit, aki ebben az akcióban részt vett.

Szinte még ki sem lábaltunk a járványból, amikor egy újabb globális veszélyként kitért a háború. Ennek következménye pedig az, hogy egész Európában emelkednek az árak, és sajnos komoly energiaválság van kialakulóban. Mindez komoly próba elé állítja az

európai gazdaságokat, így a magyar gazdaságot is. Az egész kontinenst, sőt mondhatjuk azt, az egész világot sújtja az egyre növekvő infláció, amit a háború és az elhibázott brüsszeli szankciós politika csak tovább hajt. Nyugat-Európában ennek következtében 900 forint körüli árszintet ért el az üzemanyagok literenkénti ára.

A magyar családokat a kormány több intézkedése is védi a háború hatásaitól. Ilyen a rezsicsökkentés, a lakossági kamatstop, az üzemanyagár- és élelmiszerárstop. Az üzemanyagárstop tekintetében fontos megjegyeznünk, hogy Magyarország nem támogat olyan brüsszeli szankciós csomagot, amellyel az ország energiaellátási biztonságának garantálása nem lehetséges. Az energiaellátáshoz kellenek a kőolaj- és gázforrások, valamint a vezetékek, amelyek ideszállítják azt. Az ország földrajzi elhelyezkedése, a szállítási útvonalak, valamint az olaj- és gázmezők elhelyezkedése, elérhetősége határozza meg Magyarország energiaellátásának biztonságát.

A mostani brüsszeli javaslat, tisztelt képviselőtársaim, felér egy, a magyar gazdaságra ledobott atombombával. Ez az atombomba megakasztaná azt a kiemelkedő növekedést, amelyet 2022 első negyedében is folytatott a magyar gazdaság a 8 százalékos növekedésével. Ez, akár csak a tavalyi gazdasági növekedés szintje, Európában is kiemelkedő jelentőségű. Brüsszel javaslata lerombolná Magyarország biztos lábakon álló energiaellátását, elfogadása esetén a magyar gazdaság működtetéséhez szükséges kőolaj beszerzése egyszerűen lehetetlenné válna. Az energiaszektorra érintő brüsszeli szankciós tervek azért is problémásak, mert jelenleg nincsenek alternatív szállítási útvonalak, a meglévő vezetéseken pedig csak Oroszországon keresztül tudunk vásárolni, és technológiailag is csak az onnan érkező kőolajat tudjuk jelenleg feldolgozni.

A brüsszeli csomag elfogadása 700 forintos benzin- és 800 forintos gázolajárat hozna Magyarországon. Az orosz olaj helyettesítéséhez 4-5 évre van szükség, miközben a háború most van. Ezenkívül ezermilliárdos beruházásokra lenne szükség és hiába adná rá a pénzt az EU, az csak papíron van, mert egyelőre erről nem született megállapodás. Az egész folyamat végén pedig drágábban tudnánk a kőolajat vásárolni és az üzemanyagot előállítani, mint a mostani ár, ami jelentősen megterhelné a magyar gazdaságot és a magyar embereket egyaránt.

A kormány azon döntéseit, amelyek a családok védelmét biztosítják, a baloldal rendre támadta. Érdemes lenne új megközelítést választaniuk és végre a magyar emberek mellé állni. Az energiaellátás biztonságosabb és a rezsicsökkentés fenntartása természetesen továbbra is kiemelt célunk. Ennek az a feltétele, hogy legyen kőolaj és földgáz, Brüsszel pedig ne fogadjon el olyan szankciót, ami beteszi a kaput az import előtt. Nem fogunk semmilyen intézkedést megszavazni, ami veszélyezteti a hazai energiaellátást, ez nem politikai kérdés, hanem ellátásbiztonsági, sőt nemzetbiztonsági kérdés is.

Az olajembargó számunkra egy vörös vonal. Nem hagyhatjuk, hogy a háború árát a magyar emberek fizessék meg. A pénteki sajtóhíresztelésekkel szemben Brüsszel megerősítette, hogy továbbra is kitart az olajembargó terve mellett. Amíg nem lesznek elfogadható javaslatok a magyar energiaellátás megoldására, addig nem tudunk zöld utat adni a további szankcióknak. Arra kérjük a baloldalt is, hogy kivételesen ne Brüsszel oldalára álljanak, hanem a magyar emberek mellé állva Magyarország érdekeit nézzék, elvégre mindannyian erre tettünk esküt, hogy Magyarországot és a magyar népet szolgáljuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Sztáray Péter államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A legégetőbb kérdéseket vetette fel, ezért röviden válaszolnék, először is aláhúzza azt, hogy Magyarország mindent megtesz annak érdekében, hogy az Oroszország ellen bevezetendő, folyamatosan bővülő európai szankciók ne veszélyeztessék hazánk energiaellátását.

Magyarországon az energiaellátás biztonsági, szuverenitási és gazdasági kérdés, nem politikai elsősorban. Minden vonatkozó tárgyaláson aláhúzzuk, hogy nem politikai döntés ez részünkről, hanem gazdasági, technológiai, társadalmi szükségszerűség. Magyarország a hatodik uniós szankciós csomagot, amely a teljes orosz olajembargót célozza, nem tudja támogatni. A szankciós csomag jelenlegi formájában nemcsak Magyarország energiabiztonságát, hanem az Európai Unió egységét is aláássa az ukrajnai invázióra adott válaszlépésekkel kapcsolatban. A hatodik szankciós csomag messze túlmutat az uniós konszenzuson, és ha az Európai Bizottság ragaszkodik a javaslatának elfogadásához, akkor teljes felelősséget kell vállalnia az európai egység aláásásáért, illetve az európai integráció történelmi kudarcáért is.

A javasolt szankciók miatt Magyarország számára az alternatív ellátási infrastruktúra jelentős korszerűsítését és a finomítói kapacitásaink teljes átrendezését tenné szükségessé. Mindez hosszú időt vesz igénybe, és olyan beruházásokat tenne szükségessé, amelyek feleslegesek, nem térülnek meg, ezért piaci alapon nem finanszírozhatók. A hatodik uniós szankciós csomag keretében az orosz kőolajról való leválás, a finomítói átállás önmagában Magyarországnak legalább 550 millió eurós költséget jelentene a különböző beruházások miatt. Emellett Horvátországban az Adria-kőolajvezeték kapacitását meg kellene növelni, ami további 200 millió euróba kerülne, nem beszélve arról, hogy ez az infrastrukturális beruházás egyébként a magyar fennhatóságon kívül esik. Miután ezeket a beruházásokat megvalósítanák, a magyar

üzemanyagárak legalább 55-60 százalékkal megemelkednének, ez pedig széles körű, rendkívüli áremelkedést generálna minden területen.

Az Európai Bizottság okozott egy problémát. Ez a javaslat, amely az asztalon van, nem segíti elő a megoldást. Jogos az elvárása a magyar embereknek, a magyar társadalomnak, hogy adjanak egy megoldási javaslatot is a beruházások finanszírozására, illetve az áremelkedés kompenzációjára vagy megelőzésére is. Ehhez át kellene alakítani az egész magyar energiaszerkezetet, és ez mintegy 15-18 milliárd eurós nagyságrendben követelne ráfordításokat. Javasoltuk, hogy az Európai Unió, ha szeretne olajembargót bevezetni, adjon mentességet a csővezetékes szállításra. Ez lenne egyébként a legegyszerűbb megoldás, amely egyrészt a brüsszeli érdekeket is ki tudja elégíteni, másrészt pedig nem hozza rendkívül nehéz vagy vállalhatatlan helyzetbe azokat az országokat, amelyek csővezetéken kapják a kőolajat.

(10.20)

A tegnapi EU-s külügyminiszteri ülésen Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter külön egyeztetett a Külügyek Tanácsának vezetőjével, Josep Borrell-lel. Miniszter úr ekkor is elmondta, hogy amennyiben a csővezetékes szállításra kivétel van, úgy Magyarország tud együttélni ezzel a javaslatcsomaggal. Egyébként aláhúzom, hogy nemcsak Magyarországnak van kifogása az Európai Bizottság olajembargós javaslatával kapcsolatban, elég csak a szomszédos országokra gondolni, mint például Szlovákia. Ezen túlmenően egyes délkelet-európai országok, mint ahogy Görögország, Málta vagy Ciprus, szintén vitatják az orosz kőolaj hajóval külső, harmadik országok felé történő szállítására vonatkozó tilalmat.

Ezért még egyszer szeretném hangsúlyozni, magyar szempontból, amióta az Európai Bizottság elnöke Budapesten járt, érdemi megoldási javaslatot nem kaptunk. S amíg a Bizottság nem talál megoldást a magyar és a régiós országokat érintő problémára, addig, megnyugtathatom önöket, hogy az olajembargós ügyben nem lesz előrelépés, és ezt az uniós partnereink számára is világossá tettük. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország minisztériumainak felsorolásáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összевont vitája. Az Orbán Viktor, Fidesz, Semjén Zsolt, KDNP, Kocsis Máté, Fidesz, Simicskó István, KDNP, és Vejkay Imre, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés T/47. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Először az előterjesztő felszólalására kerül sor. Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom képviselő urat, hogy a nyitóbeszédre, a

vitában történő további felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére is összesen 25 perc időkeret áll rendelkezésére.

Megadom a szót Kocsis Máté úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, frakcióvezető úr.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Minden parlamenti ciklus első és talán egyik legfontosabb döntése a minisztériumok felsorolásáról szóló törvény. Ezúttal sincs ez másképp.

Április 3-án lezajlottak az országgyűlési választások. Ennek az eredménye világos felhatalmazást és világos mandátumot ad annak a kormányzó pártszövetségnek, amelyik megkapta a szavazatok abszolút többségét, sőt annál is többet. Ebből fakad a kormányalakítás felelőssége is, és ennek a feladatunknak kívánunk ezúttal eleget tenni.

Arról ebben a Házban már volt szó, hogy soha ennyien nem szavaztak egy pártra vagy pártszövetségre 1990 óta, és ez a kormány és a kormányzó pártok felelősségét nem gyengíti, hanem épp hogy nehezíti, súlyosbítja vagy nagyítja, kinek hogyan tetszik.

Az is kiderült április 3-án, hogy a magyar emberek a polgári kormányzás mellett döntöttek; a béke és a biztonság fenntartása mellett a családok támogatása, a rezszi és az adók csökkentése, illetve ezek megtartása, a rezsicsökkentés megtartása mellett foglaltak állást.

A mi felfogásunk szerint, miután a kampány meghatározó témái voltak az előbb említettek, éppen ezért az újabb kétharmados felhatalmazás is ennek szól, és az új kormány működési szerkezetének kialakításakor is ezeket kell figyelembe venni, emellett pedig az előttünk álló, a Magyarország előtt álló időszak kihívásait és feladatait. Ezeket kell alapul vennünk, hiszen, ahogy miniszterelnök úr elmondta, minden kormányalakításnál a legfontosabb szempont, hogy olyan kormánya legyen Magyarországnak, amelyik a következő négy évben a ma detektálható problémákat jól kezeli, az előttünk álló időszak kihívásait és feladatait jó alapokon elhelyezve, ezekre jó válaszokat tud adni.

Itt szükséges megemlíteni azt is, ami szintén az országgyűlési választási kampány meghatározó témája volt. Itt élünk Magyarországon, itt élünk Európában, ráadásul a Föld nevű bolygón, ezért észleljük a bennünket körülvevő világot, és nem nehéz megállapítanunk, hogy az európai emberekre olyan évek várnak, olyan évtized vár, amely számos, ma még nem ismert kihívást rejt maga előtt. Szeretném önöket emlékeztetni, hogy 2015-ben, 2015 júliusában még ismeretlen kifejezés volt sok magyar ember számára az a fogalom, hogy illegális migráció, aztán egy hónap múlva pedig már egész Európát a szó szoros és a szó átvitt értelmében is lángba borította. Aztán 2020 elején teljesen ismeretlen kifejezés volt a világjárvány vagy a pandémia; nem nagyon használtuk ezt, aztán egyik napról a másikra világszerte elkezdte szedni az

áldozatait. És miután Magyarország, Európa és a világ megbirkózott ezzel a kihívással, akkor pedig kitört a háború. És annyiban más a helyzet, mint tőlünk nyugatabbra, hogy abban azért, gondolom, egyetértés van, hogy az ukrán-orosz vagy az orosz-ukrán háború másképp néz ki Záhonyból, mint Strasbourgból vagy Brüsszelsből, éppen ezért Magyarországon ennek is kiemelt figyelmet kell majd szentelni.

Itt szeretném önöknek megjegyezni, sokadjára, mindenféle vitát elkerülendő, hogy a Fidesz és a kereszténydemokraták pártszövetsége elítéli az orosz agressziót; elítéljük a katonai fellépést, de azt valljuk, hogy a háborúban való részvétel, az abba való beavatkozás semmire sem megoldás. Nekünk az az érdekünk, nekünk, magyaroknak itt Magyarországon az az érdekünk, hogy kimaradjunk a fegyveres konfliktusból; és az a kötelességünk, hogy részt vegyünk a humanitárius feladatok ellátásában. Ebben a helyzetben a magyar emberek biztonsága az első és a háború elől menekülő emberek segítése a második legfontosabb feladat, és én azt gondolom, hogy amikor az új kormánystruktúráról beszélünk, akkor ennek is, mint a választói akarat egyik legfontosabb pillérének, a figyelem középpontjába kell kerülnie.

A háború az európai gazdaságra is rányomta a bélyegét, az energiaárak számos helyen elszabadultak - van olyan európai ország, ahol meghárom- vagy negnéyszereződtek -, az infláció jelentősen nőtt. Az infláció hatásaitól a magyar embereket elsősorban a rezsicsökkentés, az üzemanyagár- és az élelmiszerárstop védi, és azt gondoljuk, hogy az április 3-ai választáson a magyarok mellett is állást foglaltak, hogy a kormány az inflációtól védő intézkedéseket vagy megtartsa, vagy azok mellett, vállalva az európai vitákat is akár, minden körülmények között kiálljon.

Az új kormányzati struktúrának alkalmasnak kell lennie arra, hogy ezekkel az ismert és ma még ismeretlen veszélyekkel szemben is hatékonyan megvédje Magyarországot, és intézkedésekkel gondoskodni tudjon a magyar emberek és a magyar családok biztonságáról. A kormány szerkezete a javaslatunk szerint ennek megfelelően módosul az előző ciklushoz képest, követve ezeket a célkitűzéseket és reagálva a globális veszélyekre.

A javaslatunk alapján az új kormány a következő minisztériumokkal alakulna meg: Agrárminisztérium, Belügyminisztérium, Építési és Beruházási Minisztérium, Honvédelmi Minisztérium, Igazságügyi Minisztérium, Kulturális és Innovációs Minisztérium, Külgazdasági és Külügyminisztérium, Miniszterelnöki Kabinetiroda, Miniszterelnökség, Pénzügyminisztérium és Technológiai és Ipari Minisztérium.

Talán érdemes néhány mondatban indoklást fűzni a javaslat elemeihez is. A történelem során sokszor bebizonyosodott már, hogy nincs sikeres Magyarország sikeres agrárium nélkül. Az ágazat a gazdasági-társadalmi stabilitásban mindig is stratégiai szerepet töltött be, most azonban ennek az ágazatnak is eddig nem tapasztalt kihívásokkal kell szembenéznie, és olyan körülmények közt kell helytállni a

mezőgazdaság szereplőinek, amelyek eddig talán nem voltak.

(10.30)

Ha visszaemlékeznek, a koronavírus-járvány vagy az időjárás-változásból eredő viszontagságok, a világpiacon áremelkedés, az energiadrágulás, és hosszasan sorolhatnánk, kiélezett helyzetet teremtett, amit egyébként az orosz-ukrán háború is tovább súlyosbít.

Ebben a helyzetben fontos, hogy olyan kormány, illetve olyan Agrárminisztérium jöjjön létre, amely prioritásként kezeli a belföldi élelmiszer-ellátás biztosítását, az agrárgazdasági versenyképesség fenntartását, és mindemellett kellő figyelmet és gondot fordít a minőség biztosítására is.

Április 3-án a magyar emberek a béke mellett foglaltak állást. Mint ahogy azt az imént elmondtam, a mi határozott és rendíthetetlen álláspontunk szerint Magyarországnak ki kell maradnia a háborúból, de részt kell vennie a humanitárius tevékenységben, így az új kormány egyik legfontosabb feladata lesz, hogy megőrizze ezt a békét és biztonságot. Ezen cél érdekében meg kell erősíteni mind a Belügyminisztérium, mind a Honvédelmi Minisztérium, mind pedig a miniszterelnök munkaszervezetét. Ez indokolja a rendvédelmi szervezetek közötti átszervezési javaslatokat is majd, amelyekről már a sajtóban is elindult egy diskurzus. A mi felfogásunk szerint ezek a változások segítik majd Magyarországot abban, hogy minden fórumon érvényesíteni tudjuk az előbb elmondott, békéhez és biztonságához fűződő érdekeket.

Az elmúlt évek eredményei igazolták azt a döntést, hogy a külgazdaságot és a külügyeket egy egységként kezelni vagy egy feladatként felfogni helyes, így lehet a leghatékonyabban érvényesíteni itt is a magyar érdekeket, ezért lényegében a Külgazdasági és Külügyminisztériumra változatlan formában van szükség.

Az Igazságügyi Minisztérium továbbra is a jogalkotásért, illetve az eddig feladatkörébe tartozó feladatok ellátásáért felel. *(Arató Gergely közbeszól.)* Az az önök kormányában volt, Arató úr, amikor akkori ellenzéki képviselőket *(Arató Gergely: Amikor elvitték az igazságügyi államtitkárt! - Az elnök csenget.)*, például Kósa Lajost, a házelnök urat vagy a mai miniszterelnököt Gyurcsány Ferenc és Szilvássy György megbízásából Laborc Istvánék *(sic!)* megfigyelték. *(Nacsa Lőrinc: Bizony! Bizony!)* Úgyhogy kérem, hallgasson végig, mert felkenődik megint a falra! *(Dr. Lukács László György: A ti időtökben meg minket figyeltek meg! - Nacsa Lőrinc: Hogy véded! - Dr. Lukács László György: Nem védem, csak...)*

Létre fog jönni az Építési és Beruházási Minisztérium *(Az elnök csenget.)*, a Kulturális és Innovációs Minisztérium. Egyébként ennél a tárcánál a jövőt illető kérdések gyűlnek össze, ha egy lépéssel távolabb nézik, és itt lesznek azok a feladatok, amelyek egy XXI. századi társadalompolitika megvalósításához is

szükségesek. Miután ezt is a magyar érdekek közé soroltuk, ezért tartjuk szükségesnek, hogy önálló tárca lássa el ezt a feladatot; csakúgy, mint a Technológiai és Ipari Minisztérium is, amely talán a korábbi ITM-hez hasonlítható, megváltozott, illetve kibővített feladatkörökkel. A hazai iparfejlesztés hozzájárul Magyarország önellátásának és gazdasági versenyképességének biztosításához.

Ez a kormányzati felépítés a mi meggyőződésünk szerint, amit a fentiekben ismertettem, megfelel azoknak a választói elvárásoknak, amelyeket április 3-án célul tűztek ki a magyarok, megfelel a magyar nemzet érdekeinek, megfelel a Magyarország előtt álló kihívások leküzdéséhez fűződő érdekeknek, és megfelel a világban bekövetkező változásoknak.

Értelemszerűen ez egy struktúra, nagyban függ attól, hogy ezt a struktúrát kikkel és milyen feladatokkal sikerül feltölteni, de én azt gondolom, hogy a jelen, aktuális politikai, társadalmi, európai gazdasági környezetet ismerve ennél jobb kormánystruktúrára javaslatot tenni nem tudtunk. Ezért kérem, fogadják ezt el, és támogatásukkal biztosítsák a kormány megalakulását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom frakcióvezető urat, hogy a további felszólalásra 12 perc áll rendelkezésre és a zárszó elmondására is.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy a kormány nevében Orbán Balázs miniszterhelyettes úr most vagy a későbbiek során kíván szólni.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Később, köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszterhelyettes úr jelzi, hogy a későbbiek során kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Héjj Dávid képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának. Parancsoljon!

HÉJJ DÁVID, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2022. május 16-án tartott ülésén megtárgyalta a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló T/47. számú törvényjavaslatot. Az összegző jelentést a bizottság, kivételes eljárás alapján, 26 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Háború dúl a szomszédunkban, amely egész Európára nézve komoly következményekkel bír. Sajnos, a háború következtében fellépő negatív hatások mindenki életére közvetlenül hatnak, azok minden egyes magyar életét befolyásolják; elég, ha a folyamatosan emelkedő világpiaci energiaárakra vagy a gazdasági recesszióra gondolunk. Április 3-án a magyar választók világos és egyértelmű

döntést hoztak arról, hogy olyan vezetőre és olyan kormányra van szükségük, aki és amely a leginkább alkalmas arra, hogy az ország előtt álló kihívásokra megfelelő válaszokat adjon.

Mindezekre tekintettel a leendő új kormánynak olyan döntéseket kell meghoznia, amelyek megvédik hazánkat a negatív külső hatásoktól, képesek ellensúlyozni a gazdasági recessziót, és egyúttal olyan válaszokat adnak a válság kérdéseire, amelyek lehetővé teszik, hogy Magyarország megőrizze az elmúlt években elért eredményeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A polgári oldal korábbi hagyományainak megfelelően most is úgy alakít kormányt, hogy annak összetételét és szerkezetét az előttünk álló négy év feladataiból vezeti le. Az Alaptörvény 17. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a minisztériumok felsorolásáról törvény rendelkezik. Ennek az Alaptörvényből fakadó alkotmányos kötelezettségnek eleget téve az előttünk fekvő törvényjavaslat felsorolja Magyarország minisztériumait. A benyújtott törvényjavaslat 1. §-a tizenegy minisztérium felállítására tesz javaslatot, a 2. § pedig rögzíti, hogy a miniszterelnök munkaszervezete a Miniszterelnöki Kabinetiroda, amelynek része kormányzati igazgatási munkaszervezetként a Miniszterelnöki Kormányiroda. Én is csak hangsúlyozni tudom, hogy az előttünk álló időszakban olyan döntéseket kell meghoznunk, amelyek megvédik Magyarországot a külső negatív hatások, valamint a gazdasági recesszió negatívumaitól.

Mindezekre tekintettel a törvényjavaslat támogandó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc időkeret áll rendelkezésükre.

Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Láng Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. LÁNG ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kocsis Máté frakcióvezető úr mint előterjesztő néhány perccel ezelőtt részletesen elmondta, hogy az előterjesztők miért és milyen megfontolásokból, milyen okokból terjesztették elő így ezt az előterjesztést, illetve ezt a törvényjavaslatot, amely valóban a következő közös négy évünk alapjául szolgálhat.

Engedjék meg, hogy ne ismétlem el a részletes érveket, amelyeket frakcióvezető úr elmondott, én inkább a Fidesz-frakció nevében két dolgot hadd emeljek ki. Az egyik az, hogy ma már politikai kultúráról beszélni lehet, hogy illúzió, de én mégis hinnék abban, hogy fontos számunkra a politikai kultúra és a politikai hagyományok. Azt gondolom, van egy alapvető politikai hagyomány, amely arról szól, hogy annak a

pártnak, pártszövetségnek, annak a miniszterelnöknek, aki a választásokon megnyeri a szavazók többségének a bizalmát és kormányt alakíthat, meg kell adni azt a bizalmat és meg kell adni azt a lehetőséget, hogy élni tudjon ezzel a felhatalmazással.

Tegnap miniszterelnök úr letette az esküt, és elmondta azt a beszédet, amely arról szólt, hogy ő kormányfőként a következő négy évben milyen veszélyeket lát, milyen helyzetben érzi az országot, és mi az, amire fel kell készülnie neki és kormányának.

(10.40)

Azt is elmondta, hogy minden kormányalakítás - ahogy egyébként ez szerintem egy konzervatív, polgári, keresztény pártszövetségtől elvárható - arra van tekintettel, hogy a következő négy évben hogyan tudja leghatékonyabban szolgálni a kormányzati munkát. Ez az előterjesztés ez alapján készült el, és én úgy gondolom, hogy az ellenzék részéről is, még ha az április 3-ai eredmények csalódást is okoztak nekik, de elvárható az, hogy megadják az esélyt az emberek által ráadásul nagyon nagy többséggel megválasztott kormányfőnek és kormányának, hogy elvégezze azt a munkát, amelyre vállalkozott, és amelyre felesküdt. Ezért arra kérem képviselőtársaimat, adják meg a lehetőséget, és támogassák ezt a törvényt, hogy a kormány elkezdhesen dolgozni úgy, ahogy több mint hárommillió ember bizalmat adott április 3-án ennek a kormányának és Orbán Viktor miniszterelnöknek.

A másik, amire szeretném felhívni a figyelmet: nyilván mindannyiunk számára köztudott, és sokszor el is mondjuk, hogy egy rendkívüli helyzet van, és ebben a négy évben bizony nagyon komoly kihívások várnak ránk. Látható, hogy a szomszédunkban egy háború dúl, amelyben a háborús felek közül az egyik, viszonylag ritkán mondjuk, de egy atomhatalom. Azt is látjuk, hogy a háború következményeként már most Európában és az egész világon komoly gazdasági recesszió van; látszik, hogy az energiaárak elszabadultak; és bizonyos, akár élelmiszeripari területeken is látható a hiány. És a magyar emberek érzik nap mint nap, hogy az infláció érint mindenkit mindennap.

A miniszterelnök tegnap egyértelművé tette, hogy a programjának azon elemeit, amelyek alapján a választást a Fidesz-KDNP ilyen arányban megnyerte, véghez kívánja vinni ezek között a nehéz körülmények között is. A rezsi-csökkentés fenntartása, a családok támogatása és az, hogy az országot a mindennapokban biztonságban tudhassuk, magunkat, a szeretteinket a mindennapokban biztonságban tudhassuk, ez a kormány legfőbb célkitűzése, és ezt a miniszterelnök és a kormánya meg kívánja valósítani. Ez a mostani törvényjavaslat, amely az új minisztériumi struktúrát tartalmazza, a miniszterelnök és a Fidesz-KDNP pártszövetség szerint azt szolgálja, hogy ezt a munkát a legjobb tudása szerint a kormány el tudja végezni.

Úgyhogy egy szó mint száz, tisztelt képviselőtársaim, a Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot, és arra kéri az ellenzéket is, illetve a független képviselőket is, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, és adják meg a lehetőséget Orbán Vikornak és új kormányának ahhoz, hogy Magyarországot és valamennyiünket biztonságban tartson a következő négy évben, és a gazdaságot is egyensúlyban tudjuk tartani; hogy valamennyiünknek ez a négy év egy perspektívát nyújtson, és megvédjen minket azoktól a hatásoktól, amelyeket most Európában és a világban látunk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Általában azt szoktuk mondani, hogy a kormányzati struktúra meghatározása, a minisztériumi rendszer meghatározása a kormány szervezetalakítási jogkörébe tartozik, rá kell bízni egy kormányra azt, hogy az általa kítűzött célokat milyen módon, milyen szervezeti rendszerben kívánja elérni. És ez így is van. Az ellenzéknek akkor kell szólania, ha nagy a baj. Márpedig most nagy a baj, mert vagy a célok, vagy a hozzárendelt eszközök alapvetően hibásak, hiszen a kormányszerkezet célja állítólag éppen az, hogy reagáljon a növekvő veszélyekre, és hogy a kormány előtt álló feladatokhoz megfelelő szervezeti keretet teremtsen. Ha ez így van, akkor e szerint a kormány szerint nem valódi veszély a klímaváltozás, a biodiverzitás elvesztése; nem valódi veszély az élelmiszerválság; nem valódi veszély az oktatás leépülése, a pedagógushiány; nem valódi veszély az egészségügy romló állapota; nem valódi veszély a növekvő társadalmi kirekesztettség, szétszakadás, szegénység; ezek szerint a kormány nem tekinti feladatának a környezet védelmét, az oktatás, az egészségügy helyzetének javítását, a társadalmi szakadékok csökkentését.

Nézzük egyenként! Nem túlzás azt mondani, hogy a környezetvédelem szempontjából az Orbán-kormány 35 évet vetette vissza a fejlődést *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)*, ugyanis 1987-ben a Grósz-kormányban volt először környezetvédelmi minisztérium *(Nacsa Lőrinc: Ez a komcsi nosztalgia!)*, és 2010-ig folyamatosan minden kormány, akár jobboldali, akár baloldali, fontosnak gondolta, hogy legyen ilyen minisztérium. Nem véletlen, hogy az Országgyűlés megalakulásakor - önök biztosan nem olvasták, mert egyébként nem terjesztették volna be ezt a törvényjavaslatot - 180 környezet- és természetvédő szervezet fordult az Országgyűléshez és a Fideszhez, és kezdeményezte azt, hogy jöjjön létre a megalakuló kormányban egy megfelelő súlyú és erejű, környezetvédelmi és klímaüggyekkel foglalkozó minisztérium. Azt írták: a jelen és a jövő generációk életének védelme miatt elengedhetetlennek tartják,

hogy a környezet védelmére erős felhatalmazású, önálló tárca alakuljon, összefogva a környezet- és természetvédelem, a vízgazdálkodás és vízgyűjtő-gazdálkodás, a körforgásos gazdaság, az éghajlatvédelem és a fenntartható energiagazdálkodás területeit.

És legyen világos, hogy amikor itt a környezeti veszélyekről, a környezet állapotáról vagy a klímaválságról beszélünk, akkor nem valami távoli jövőbeli veszélyről beszélünk, vagy nem csak arról beszélünk, nem csak arról beszélünk, hogy mi lesz a gyermekeink és unokáink életében, mert persze erről is beszélünk, és ez is nagyon fontos, de arról is beszélünk, hogy ma már a Velencei-tó után a Balatont is a kiszáradás fenyegeti; arról beszélünk, hogy a nagy tavaink partját önök hűbértokként kezelik, teleépítik és tönkreteszik, legyen szó akár a Velencei-tóról, akár a Balatonról, akár a Fertő tóról. Arról van szó, hogy kiemelt kormányzati beruházásokkal teszik tönkre a városainkat, a városi zöldterületeket. Arról van szó, hogy a mezőgazdaságot egyre súlyosabban érinti a csapadékhiány és a váltakozó időjárás, amelyik már az élelmiszer-ellátás biztonságát veszélyezteti. Arról van szó, hogy tökéletesen hiányzik az átgondolt energiastratégia. Hadd mondjak egy apró példát: önök a megújuló energia tekintetében most éppen a napelemet tekintik olyannak, aminek szerepe lehet a magyar energiagazdálkodásban, ehhez képest éppen a héten derült ki, hogy az új naperóművek építését leállították, mert nem kapnak befogadó nyilatkozatot a Villamos Művektől, nem veszik át tőlük a termelt áramot. Na, hát ennyire hiányzik az átgondolt energiastratégia!

Jól láthatóan a kormány abban gondolkodik - bár, ugye, itt persze csak tippelni tudunk, hiszen az átláthatóság, kiszámíthatóság jegyében önök azt, hogy melyik minisztériumnak mi lesz a feladata, a mai napig sem hozták nyilvánosságra, ezt majd utólag tudjuk meg egy kormányrendeletből, addig a sajtó találgat, és tippetünk az eddigi gyakorlat alapján, de nagyon úgy tűnik, hogy önök fenn akarják tartani a környezet- és természetvédelem területén az eddigi struktúrát, ahol egy része a feladatnak az agrártárca-nál van, más része pedig a most éppen iparinak nevezett tárcához kerül vagy ott marad. Láttuk azt, hogy hova vezet ez a típusú szemlélet egy átgondolt környezetgazdálkodás, a fenntartható fejlődés, a klímaválság kezelése szempontjából: sehova. Tizenkét éven keresztül ez nem működött, nyilvánvalóan változtatni kellene rajta, ha önök persze természetesen egy másfajta, környezettudatos, a jövő generációk érdekeire is figyelő politikát akarnának folytatni.

Az oktatás tekintetében - hogy Nacsa képviselő úrnak is kedvére tegyek -, ott egy ennél sokkal hosszabb tradíciót törnek meg, hiszen már az első felelős kormányban, a Batthyány-kormányban is volt közneveléssel foglalkozó, vallási és közoktatási minisztérium, pontosan így hívták, Eötvös József vezetésével (*Dr. Brenner Koloman: Az is komcsi volt, Lőrinc?*), majd 1867-től 2010-ig folyamatosan volt oktatási vagy oktatási és kulturális vagy közművelődési minisztériuma a magyar kormánynak. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*)

Mindig is világos volt az - ezt elmondtuk minden eddigi kormányalakítás alkalmával is -, hogy az EMMI, az a mamut humántárca, amit önök létrehoztak, alkalmatlan egy annyira szerteágazó portfóliónak a kezelésére, amire kialakították, beleértve az oktatás ügyét is. Ez vastagon bebizonyosodott, ez teljesen világossá vált. Ha jól értjük, tizenkét év alatt - elég lassan - önök is megértették. És milyen következtetést vontak le? Megszüntették az EMMI-t, de nem hoztak helyette létre érdemi feladatkörrel és felelősséggel rendelkező oktatási minisztériumot.

(10.50)

Mi következik ebből? Az, hogy az oktatási területnek továbbra sem lesz sem megfelelő szakmai irányítása, hiszen önök szétdarabolják - ha jól értjük, vagy ha helyesek a sajtóhírek - továbbra is több minisztérium között az oktatás irányítását, miközben az a szegény gyerek, aki az önök oktatási rendszerében van, attól kezdve, hogy megszületik, de oktatási rendszer szempontjából: belép az óvodába, odáig, hogy elvégzi az egyetemet egy gyerek, ehhez képest az ügyeit szétdarabolják, és úgy gondolják, hogy majd külön lesz a köznevelésért, közoktatásért és külön a felsőoktatásért és szakképzésért felelős tárca; már ha igazak a sajtóhírek, mert ezt sosem tudjuk, még egyszer mondom, hiszen nem árulták el, hogy melyik rejtélyes fantázianevet kapó minisztérium mégis mivel fog foglalkozni. De nagyon világos, hogy ha ez így lesz, márpedig úgy tűnik, így lesz, és hozzáteszem, a miniszterek névsorából az nyilvánvaló, hogy oktatáshoz értő minisztere biztosan nem lesz ennek a kormánynak, szóval, ennek az a következménye, tisztelt képviselőtársaim, hogy az oktatásnak nem lesz sem szakmai irányítása, sem megfelelő képviselője.

Ebből pedig az következik, hogy az folytatódik, ami eddig is történt: nem lesz forrás béremelésre; nem lesz megfelelő szakmai támogatás a pedagógusok mögött; folytatódik a tanárok és óvónők elvándorlása, nőni fog a pedagógushiány; a diákok jelentős része továbbra is külföldön keres felsőoktatást, és továbbra is leértékelt lesz az oktatásban végzett munka, az a feladat, ami egyébként az ország jövője szempontjából a környezetvédelemhez hasonlóan sorsdöntő.

Ha van olyan terület - hogy a következő ügyre térjek át -, ahol bebizonyosodott az elmúlt négy évben, hogy égető szükség lenne önálló, erős hatáskörrel rendelkező minisztériumra, az az egészségügyi minisztérium. A járvány idején önök is belátták, hogy tarthatatlan az a szerkezet, amiben ez működött, hiszen ide-oda pakolták az egészségügy irányításával kapcsolatos jogköröket: volt, amivel a Miniszterelnökség foglalkozott, volt, amivel a Belügyminisztérium. Teljesen nyilvánvalóan megbukott az a fajta kormányzati szerkezet, amiben ezt önök működtették. Nagyon jellemző, hogy járványügyben az egészségügyért felelős minisztert és államtitkárt alig láttuk

szerepelni, alig láttuk őket érdemben intézkedni. Láttuk György István államtitkárt, láttuk belügyminiszter urat, láttuk az országos tiszti főorvost, mindenkit láttunk, ők valahogy ebben nem kaptak szerepet, valószínűleg mindannyiunk szerencséjére, ezt hozzá kell tennem.

Azt kell mondanom, hogy ebből a szemléletből - amelyik az egészségügyet egy ilyen mellékes, technikailag kezelendő államigazgatási feladatnak tekint - , ebből lettek például olyan súlyos balfogások, mint az egészségügyi szolgálati jogviszony, ahol jól láthatóan, aki ezt beterjesztette, azt képzelte, hogy az orvos is olyan, mint a rendőr meg a nővér, és úgy kell szabályozni a rá vonatkozó viszonyokat. Úgyhogy ebből nem az a tanulság, tisztelt képviselőtársaim, amit önök levontak, hogy nincs szükség egészségügyi minisztériumra, mert a Belügyminisztérium is remekül elrendezi, mint mondta Kocsis frakcióvezető úr, hogy majd felkészülünk a külföldi fenyegetésekre azzal, hogy megerősítjük a Belügyminisztériumot. Az mindenképpen a háborús fenyegetések elleni megelőzés egyik hatékony módja, ha az oktatást meg az egészségügyet is a Belügyminisztérium irányítja, ez egy jelentős védelmi potenciált jelent valójában.

Legyen világos tehát, hogy az akut ügyeken kívül - ahol világosan nagyon hiányzott az elmúlt négy évben egy megfelelő hatáskörrel és szakértelemmel rendelkező egészségügyi minisztérium - az egészségügy idült problémáinak kezeléséhez is alapvető szükség lenne egy önálló egészségügyi tárcára. Erre szükség lenne ahhoz, hogy lehessen orvosolni az orvosok és ápolók hiányát, a hosszú várólistákat, a leromlott épületeket, és főleg, hogy csak egy jól működő egészségügyi minisztérium tudna segíteni azon a helyzeten, hogy minden évben magyarok tízezrei halnak meg megelőzhető vagy gyógyítható betegségekben.

Szociális területen hasonlóképpen mostoha módon kezelik ezt a területet. Ha igazak a sajtóhírek - tesszem hozzá -, hiszen nem tudjuk, hogy mit terveznek valójában, akkor ezt a területet is kettéválasztják, külön fogják kezelni a család- és gyerekvédelmet és külön a szociális ügyeket, és megint csak a BM-nél landol ennek a területnek egy jó része, folytatva azt a következetes fideszes politikát, amelyik a szegénységet alapvetően rendszeti kérdésként kezeli, nem fel-emelni, segíteni, integrálni akarja nehéz sorban élő embertársainkat, hanem kordában tartani, rendben tartani őket.

Összefoglalva azt tudjuk tehát elmondani, hogy ennek a kormánystruktúrának a nagy vesztese a környezetvédelem és a humán területek, pontosan azok a dolgok, ahol a leginkább változásra lenne szükség, ahol leginkább szükség lenne egy újfajta kormányzati politikára, és amelyek álláspontunk szerint az ember számára a legfontosabbak.

Vannak persze nyertesei is ennek a kormánystruktúrának. Csak nem tudok amellettszónak szó nélkül, délután is lesz róla szó bővegesen, hogy mégiscsak a propagandaminisztériumnak becézett kormányzati szervezethez, Rogán Antalhoz kerülnek a

polgári titkosszolgálatok és ezeknek a felügyelete, ami finoman szólva is aggasztó abból a szempontból, hogy önök számára, akik eddig is - hogy mondjam? - gyanút keltő módon bántak az állampolgárok adataival, egy olyan kormányzat esetében, amelyik vastagon érintett a Pegasus-botrányban, ott milyen módon kívánják a polgári titkosszolgálatokat fölhasználni a külső ellenfelek - értve ez alatt mindenkit, aki nem fideszes - és a belső ellenfelek - hiszen ahogy láttuk a Pegasus-ügyben, egymást is szívesen megfigyelik, mint ahogy ez effajta pártállamokban egyébként divat - megfigyelésére fölhasználni, és hogyan kívánják aztán a kormánypropagandában ezeket az információkat fölhasználni. Szerintem nem megnyugtató a magyar társadalom döntő része számára, hogy innen kezdve a nemzetbiztonsági ellenőrzés folyamán majd Rogán Antal fogja eldönteni, hogy ki jelent veszélyt a hazára és ki nem.

Összességében azt tudom mondani, hogy ez a kormánystruktúra az eddigi törvénytelen és erkölcstelen kormányzás folytatását szolgálja, nem a haza érdekét, nem az akár önöket választó állampolgárok érdekét, ezért nyugodt lelkiismerettel nem fogjuk tudni hozzá a támogatásunkat adni, ellene fogunk szavazni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismereti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, elnök úrnak. Öné a szó, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat Magyarország minisztériumainak a felsorolásáról szól. Nem kérdés, hogy a veszélyek évtizede előtt állunk: háború, járványok, migráció, energiaválság s az ezek következtében kialakuló gazdasági hatások. 2022. április 3-án ezért a választópolgárok világos és egyértelmű döntést hoztak: az ország vezetőitől azt várják, hogy ezekkel a veszélyekkel szemben megvédjék őket, megfelelő válaszokat adjanak az európai szinten kibontakozó gazdasági válság kérdéseire úgy, hogy közben megőrizték Magyarország békéjét és biztonságát és az elért eredményeket. Ezekhez a fő célokhoz igazodik az új kormányzati struktúra, amely az eddigiekhez képest jelentős szerkezeti átalakításokat tartalmaz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az ellenzék magatartása kapcsán meg kell állapítanom, hogy egy újabb negatív vonalon léptek túl tegnap, amikor a szavazás során nem támogatták a kormányátalakításhoz elengedhetetlenül szükséges T/47. számú törvényjavaslat kivételes eljárásban történő megszavazását, pedig ez az elengedhetetlen feltétele annak, hogy mihamarabb ez a törvényjavaslat, a kormányalakítás a parlamenti ülésekre kerülhessen.

A fentiek, továbbá a ma elhangzott, Arató Gergely által elmondott vezérszónoklat alapján egyértelműen megállapítható, hogy az ellenzék szakított azzal

a jó parlamenti gyakorlattal is, hogy a kormány szerkezetével kapcsolatos ügyeket a kormány feladatának tekintette eddig, s az átalakításhoz a támogatást megadta akár eljárási, akár tartalmi kérdésekben. Tegnap az eljárási kérdésekben nem kaptuk meg ezt a támogatást, ma pedig már a tartalmi kérdéseket is vitatják. Mindezt akkor, amikor háború dúl a szomszédunkban, és magyarok létérdeke, hogy mihamarabb megalakuljon Magyarország új kormánya, az ötödik Orbán-kormány. Ne feledjék, az ellenzék azzal, hogy nem támogatja a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló T/47. számú törvényjavaslatot, lényegében meg akarja akadályozni a 2022. évi országgyűlési választás népakaratát, vagyis azt a népakaratot, ami egyértelműen kimondta, hogy megalakuljon az ötödik Orbán-kormány.

(11.00)

Mindezt annak ellenére teszi az ellenzék, hogy Magyarország polgárai kijelölték a kormányzás céljait. A nemzeti keresztény kormány fő célja egyébként mit sem változott a 2010-2022 közötti három ciklushoz képest. A kormány legfőbb célja most is az, hogy mindent megtegyen azért, hogy békében megőrizhessük keresztény-keresztény kultúránkat, ennek a célnak az eléréséhez pedig szükséges, hogy meg tudjuk védeni országunkat, meg tudjuk teremteni továbbra is a teljes foglalkoztatottságot, családközpontú politikával támogatni tudjuk a családokat, segély helyett munkát adjunk, és a magyar érdeket mindenekelőtt képviseljük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A nemzeti kormányzás által 12 év alatt odajutottunk, hogy Magyarország ma Európa egyik legbiztonságosabb országa, és azon vagyunk, hogy ez így is maradjon. Megvédjük a határainkat, és dolgozunk azon, hogy a mindennapok biztonsága tovább erősödjön. A célok megvalósításához erős kormányra, politikai és jogi stabilitásra van szükség. A választók akaratának megfelelően tehát mielőbb meg kell alakítani Magyarország új kormányát, az ötödik Orbán-kormányt. Hatékony és gyors reagálású kormányra van szükség, mert a világban percek alatt olyan változások mennek végbe, amelyek mindannyiunk életét érintik. Vannak ilyen kihívások a biztonság területén és a gazdasági életben is. Ezért a kormányzati struktúrában kiemelt szerepet kapnak a nemzetbiztonsági kérdések, valamint a gazdaságfejlesztés.

Ebben a ciklusban is rendkívül fontos nemzetközi feladatunk lesz a nemzeti keresztény értékek méltó képviselete, s nemcsak itthon, hanem a határon túl is. Adja az Úr, hogy sikerüljön a Nyugattal felismertelnünk a keresztény gyökereit és a keresztény értékeit. Jelenleg ezek a keresztény értékek Nyugaton elfeledni látszanak. Azt látom, hogy Nyugaton az emberek nem bölcsen töltik el az idejüket, vagyis elszakadtak az Úrtól, és csak egy saját maguk által kitalált mérték szerint élnek, vélt vagy valós okosságuk alapján. Miben áll ennek az okosságának a mai mértéke?

A teremtett világ tagadásában és abban, hogy egyidejűleg minden igaz értéket is tagadnak.

A világ vezetői pedig úgy okoskodnak, hogy a félresiklott életüket nem helyrehozni akarják, hanem a saját deviáns világukat akarják ránk kényszeríteni. A kereszténység helyébe egy globális világrendet akarnak erőszakkal léptetni, amely hasonló a világ régebbi kommunista kísérleteihez. Ez egyfajta globális forradalmat jelent, melyben nemcsak a társadalom értékrendszerét, hanem annak teljes struktúráját is ki akarják forgatni a rendes kerékvágásából. Mindezt megtévesztő és álságos módon teszik, egy jobb világ eszméjének a hirdetésével.

Ne feledjék, az Európai Unió alapító atyái, Schuman, Adenauer, De Gasperi már másfél évszázaddal ezelőtt megmondták, hogy Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz. Sajnos, e mondatnak az utóbbi fordulata látszik megvalósulni. Európa a végzet felé rohan, de mi, magyarok megkíséreljük ebben megállítani. Mi mindent megteszünk annak érdekében, hogy ezt a nyílt támadást az őshonos európai népekkel és nemzetekkel szemben, továbbá az Európa gyökereit képező keresztény civilizációval szemben megállítsuk. Ezzel a kiállásunkkal mi a szuverén Magyarországot és lakóit, továbbá a föderatív Európát védjük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP-képviselőcsoport másik vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az a helyzet, hogy ha önök még valamikor is az életben demokrataként akarnak önmagukra hivatkozni, vagy a demokráciát fontosnak tartják, akkor ezt a törvényjavaslatot megszavazzák, mert ez a törvényjavaslat a lenyomata annak a döntésnek, amit „A hatalom a népé” jelszó keretében a magyar választók április 3-án kinyilvánítottak. Mert igen, a hatalom a népé, és április 3-án a magyar választók döntöttek, és ennek a döntésnek az a lenyomata, amit most itt látunk magunk előtt, hogy álljon föl a kormánystruktúra. Ezt önöknek, ha magukat demokráciának tartják, akkor kötelező támogatniuk.

Ha megnézzük és elolvassuk ezt a törvényjavaslatot, akkor egyetlen szó juthat eszünkbe, vagy talán kettő: a nyugalom és a stabilitás. Nyugodtak lehetünk, mert nem egy olyan kormánynevsor és minisztériumi felsorolás van itt előttünk, ami úgy kezdődik, hogy Márki-Zay Péter a miniszterelnök, Dobrev Klára a külügyminiszter, Gyurcsány Ferenc a pénzügyminiszter, Jakab Péter a belügyminiszter, s nem úgy folytatódik, hogy Szabó Timea az igazságügyi miniszter, Arató Gergely felel az oktatásért, Lukács László

György vezeti azt a kormányzati programot, amely az orvosokat külföldre viszi, nem Gréczy Zsolt felel a tiszta kezek politikájáért (*Derűtség a kormánypárti oldalon.*), és nem Fekete-Győr András az atomügyi biztos. Azt gondolom, azért lehetünk nyugodtak a mostani törvényjavaslattal kapcsolatban, mert nem így áll föl Magyarország következő kormánya.

Elmondtuk önöknek, hogy a veszélyek korát éljük, és a miniszterelnök is elmondta, hogy olyan kormányt kell kialakítani és olyan kormánystruktúrára van szükség, amely a mostani kihívásokra igazi, hatékony és gyors válaszokat tud adni. A veszélyek korát éljük, hiszen az energiaválság és az élelmiszerválság újra beindítja a migrációt, a járványok korát éljük, az európai gazdaság egén gyülekeznek a sötét felhők, a járványból még ki sem lábaltunk, és háború van a szomszédunkban. Ezekhez a kihívásokhoz kell mérni a kormányzati struktúráját és a személyeket is, és azt gondolom, hogy ez sikerült is, ami az előbb elhangzott felszólalásból is látszik.

Arató Gergely arról beszélt, azt, hogy ha egy gyermek belép az oktatásba az óvodában, s amikor majd az egyetemet vagy a főiskolát elhagyja, miért nem kezeljük egy egységként. Hát, megkérdezném tőle, hogy mi van akkor, amikor a gyermek vonattal utazik vagy nyaralni megy, mi van akkor, amikor személyi igazolványt csináltat, mi van akkor, amikor ne adj' isten, gyámügyi eljárás alá kerül. Tisztelt képviselőtársam, teljesen normális és logikus az, hogy egy gyermek életében, de egy felnőtt életében is a különböző szakaszok különböző minisztériumok alá tartoznak. A lényeg az, tisztelt képviselőtársam, hogy ezek a minisztériumok tudjanak együttműködni, tudjanak közösen dolgozni, és ne tévesszék szem elől a nemzeti, polgári, kereszténydemokrata országépítést, valamint a magyar társadalom, a magyar emberek és családok jólétét és jólétét szem előtt tartó célt.

Tisztelt képviselőtársam, ez hál' istennek, nem a Gyurcsány-korszak. Talán még emlékszik arra, képviselő úr, hiszen ön is ott ült a kormányüléseken, amikor Gyurcsány Ferenc tájékoztatta önöket arról, hogy beengedte az orosz titkosszolgálatot a magyar szolgálatokhoz. S ha már a titkosszolgálatokról beszélünk, tisztelt képviselő úr, akkor ne felejtsük el azt, hogy önök voltak azok, akik egy másik állam titkosszolgáit és ügynökeit beengedték átvilágításra a magyar titkosszolgálatokra, tisztelt képviselő úr. Ráadásul az orosz titkosszolgálat volt az, amit önök beengedtek a magyar szolgálatokhoz.

S ne feledjük el azt sem, hogy nem mi voltunk azok, akik a Bajnai-analitikát használva állampolgárok több százazreit célozták meg, akik soha nem adták meg önöknek a telefonszámukat vagy az e-mail-címüket. Magyartalan, ékezet nélküli, értelmetlen sms-ekkel keresték meg őket a kampányban, hogy támogassák önöket. Nemcsak az értelmetlen, hogy támogassák önöket, de a mondatoknak sem volt értelmük, tisztelt képviselő úr. Az a helyzet, hogy azzal még mindig nem tudtak elszámolni a nyilvánosság előtt, hogyan és miért használták a Bajnai-analitikát. Reméljük, hogy idővel majd erre is sor kerül.

Beszélt az egészségügyről, tisztelt képviselő úr. Úgy beszélt az egészségügyi szolgálati jogviszonyról, mintha ön nem szavazta volna meg, mintha a baloldal nem szavazta volna meg az egészségügyi szolgálati jogviszonyt és a történelmi béremelést, ami soha nem látott mértékű béremelést eredményezett az orvosoknál, és ami olyan módon rendezte át az egészségügyet és vezette ki a hálapénzt, amiről önök mind-mind azt mondták évekig, hogy ez lehetetlen. Azt hangoztatták, hogy nem lehet megszüntetni a paraszolvenciát, az előző egészségügyi kormányzatnak mégis sikerült, tisztelt képviselő úr. Úgyhogy kisebb hangvétellel beszéljen az előző egészségügyi kormányzatról, mert olyan történelmi eredményeket értünk el közösen - hozzáteszem, még önök is megszavazták ezt a törvényt -, amely, azt gondolom, hogy nemcsak a következő évekre, hanem a következő évtizedekre is meghatározza a magyar egészségügy helyzetét.

Azért kell önöknek ismétlést adni, mert önök voltak olyan elegánsak, hogy be sem jöttek a miniszterelnök úr tegnapi beszédére, a fasiszta tagozatukkal közösen valahol máshol töltötték az időt. (*Arató Gergely: Az a Mi Hazánknak van! - Dr. Apáti István: No, no, csak óvatosan!*) Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy a miniszterelnök úr világossá tette tegnap, hogy meg fogjuk őrizni a teljes foglalkoztatottság eredményét. Gyurcsány Ferenc arról beszélt tegnap, hogy leromboltuk az országot, ehhez képest márciusban 3,2 százalék volt a munkanélküliség, ami a negyedik legjobb adat az egész Európai Unióban, és mai adat, hogy 8,2 százalékos GDP-növekedés volt az első negyedévben, tisztelt képviselőtársaim.

(11.10)

Ez az az időszak, amiről Márki-Zay Péter és önök a kampányban végig hangoztatták, hogy tönkrement a magyar gazdaság. Abban az időszakban, amikor azt mondták, hogy az egész magyar gazdaság leállt és tönkrement, abban az időszakban 8,2 százalékos GDP-növekedés volt, tisztelt képviselőtársaim. Tehát kicsit a valóságot vegyék néha figyelembe, és tudom, hogy a tények nem zavarják meg az önök felszólalásait, és nem zavarják meg az önök világlátását, de mégiscsak arra kérném önöket, hogy amikor szembejön a valóság, akkor gondolkozzanak el néha, hogy hogyan is néz ki tényleg a világ, és nemcsak abban a kis szűk bel-pesti értelmiségi körben, amiben önök szeretnek mozogni, és abból nem szeretnek kimozdulni, abban hallgassák meg a mondanivalójukat.

Elmondta a miniszterelnök úr, hogy meg fogjuk őrizni a teljes foglalkoztatottságot, elmondta azt, hogy a családátámogatásokat nemcsak megőrizzük, hanem bővítjük is terveink szerint. Nagyon fontos eleme a politikánknak, hogy a magyar családoknak anyagi biztonságot és jólétet teremtsünk, hogy anyagilag is megérje a gyermekvállalás, ne csak lelkiileg, ne csak szellemiekből, ne csak a nemzet fennmaradása miatt, és ne csak a „családban élni” eszme miatt szülessenek meg a gyermekek, hanem azért is, hogy anyagilag is megérje.

Azt is elmondta a miniszterelnök úr, hogy meg fogjuk őrizni a nyugdíjak értékét (*Közbeszólás az ellenzéki oldalon: És sikerült?!*), emlékeznek, a nyugdíjak értékét önök 10 százalékkal csökkentették reálértéken. Az önök kormányzása alatt nemcsak egyhavi nyugdíjat vettek el a nyugdíjasoktól, hanem még 10 százalékkal csökkentették is reálértéken.

És utolsóként elmondta, hogy meg fogja őrizni a rezsicsökkentést, hiszen Arató Gergely is biztos ott volt azon az ülésen, amikor Lendvai Ildikó fogalmazott, hogy nem lesz gázáremelés, aztán csak tizenöt-ször sikerült megszegnie az ígérését a gyurcsányista kormánynak, tizenöt-ször emelték a villamos energia és a gáz árát, mi pedig bevezettük a rezsicsökkentést, ami azt eredményezi, hogy a magyar családok olcsón kapnak villamos energiát és gázt, a legolcsóbb, márciusban is a legolcsóbb energiát Budapesten és Magyarországon fizették a családok az egész Európai Unióban, tisztelt képviselőtársam.

Ezek olyan eredmények megint, amit önök eltagadhatnak, csak ugyanúgy, mint április 3-án, amikor a valóság nevű vonat szembejött, ez így lesz a későbbiekben is, úgyhogy még egyszer arra kérem önöket, ha demokratának tartják magukat, és elfogadják a választás végeredményét, szavazzák meg ezt a törvényt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elismerve a kormány mindenkori jogát, hogy a kormány szerkezetét és felépítését meghatározza gyakorlatilag szabadon, tárgyaljuk ma ezt a vitát, illetve ezt a törvényjavaslatot és a soron következő törvényjavaslatot, de engedjék meg, hogy a Jobbik képviselőcsoportja nevében elmondjuk azokat a kritikai észrevételeket, amelyeknek mindenképpen el kell hangozniuk!

A kormány működésének struktúrája és az ügyekhez való igazítása régóta saját joga a mindenkori kormánynak, amely a választásokon győzött, és akit kormányalakításra felkértek, annak a miniszterelnöknek, ettől függetlenül fontos azoknak a kulcselemeknek a kiragadása, amelyek, úgy gondoljuk, hogy nincsenek összhangban azzal, ami a tegnapi napon elhangzott, az, ami a miniszterelnöknek az értelmezése az elmúlt időszakról és a következő időszakról, és az, hogy miként kívánja berendezni magának a kormányzatnak a működését.

A tegnapi napon Orbán Viktor rengeteg mindenről beszélt, főként arról a békétlenségről, arról az időszakról, ami elénk néz vagy ami elé nézünk; háborúról, a békének a hiányáról, erőforrásokról, illetve hazánk jövőjéről esett szó. Így érdemes megnézni, hogy

a mostani törvényjavaslat megfelel-e valójában azoknak a kihívásoknak, amelyekre a beterjesztett kormányzati struktúrát... - amilyen módon most a kormányzati struktúrát látjuk és amely kihívásnak meg kellene felelnie. Azt kell rá egyszerűen és röviden mondani, hogy nem, és erre az indokolás pedig a következő.

A miniszterelnök elmondta, hogy háború időszaka van, ehhez képest a Honvédelmi Minisztérium tekintetében, úgy tűnik, most lesz egy jelentős csere, akár személyi csere, és ez egy irányításbeli, illetve stílusbeli cserét is eredményezhet, hiszen a Honvédelmi Minisztériumnak olyan vezetője volt eddig, aki önmaga is a honvédelemből érkezett és a honvédelemben töltötte karrierjét és a professzionalizmust képviselte, még akkor is, hogyha nagyon sok mindenben megvult vele a kritikánk, nagyon sokszor a hangneme, a stílus nem biztos hogy azt a politikai közéleti részvételt tükrözte, aminek lenni kellett volna, de egy honvéddel, egy tábornokkal kapcsolatosan az embernek nagyon sok megengedni valója van, a munkáját úgy láttuk, hogy próbálta a legjobb tudásához képest elvégezni. Ehhez képest önök most, úgy néz ki, hogy valaki biznisszemberre bízzák azt a feladatot, hogy a honvédelemnek, és hogyha háborúról beszélünk, valóban a nagyon fontos honvédelemnek az ügyét vigye. Ugye, ő lesz az a miniszter, aki amikor, hogyha miniszterként felelős, lényegében a saját minisztériumával állhat szerződésben gyakorlógépeknek, repülőgépeknek a szállítására egy cseh vállalatot keresztül, amely a híresztelések, illetve az információk alapján hozzá köthető és az ő tulajdonában áll, illetve nyilvánvalóan ennél sokkal bonyolultabb gazdasági viszonyok között szokták önök intézni a tulajdonlást (*Dr. Orbán Balázs közbeszól.*), de az a lényeg, hogy közvetlen kapcsolat mutatható ki a leendő miniszter (*Dr. Brenner Koloman közbeszól.*) és az egyébként a miniszter által vezetett tárca és a megrendelő között, tehát hogy itt a megrendelő és a leszállító is lényegében ugyanaz a személy lesz, még akkor is, hogyha az államtitkárságot, amely megrendeli, Maróth Gáspár vezeti, aki szintén nem arról volt híres, hogy katonaberkekben katonateljesítményt nyújtott, hanem üzleti berkekben komoly üzleti tevékenységet végzett. (*Dr. Brenner Koloman: Biznisz!*)

A másik: önök mondták, hogy kiművelt emberfőkre van szükség, ehhez képest az oktatási minisztériumnak ismételtelen nem jutott önálló tárca. Ha Magyarországon közvélemény-kutatásokban valamilyen teljes egység van kormánypárti, illetve ellenzéki szavazók között, azok a kulcsterületek, amelyeknek önálló minisztériumot akarnak az emberek felállítani, ilyen az oktatás, ilyen az egészségügy és egyébként ilyen a környezetvédelem, a környezetvédelem meglepő módon egy teljes mértékben társadalmi egyetértést lefedő önálló minisztériumért kiált. Az elmúlt időszakban nem született olyan közvélemény-kutatás, amelyben ne a társadalom legnagyobb, túlnyomó többségét, 80 százalékat is meghaladó, pártpolitikát átívelő konszenzus lett volna. Ez a kritikai észrevétel is fontos hogy elhangozzon.

Az elmúlt időszakban a járvány azt is megmutatta, hogy az állami egészségügy, a magyar egészségügy sebezhető, és ebben világosan kell beszélni. Magyarországnak az érdeke, hogy egy robusztus, államilag finanszírozott egészségügyet tudjon működtetni, amelyhez az a legfontosabb, hogy legyen egy olyan önálló tárca, amelyben a döntéshozók és az ágazatban dolgozók között közvetlen kapcsolat van. Ez egyébként nem csak a Jobbik ideája, ez nem csak egy jobboldali, konzervatív nézőpont, egy testtartás; ez lényegében a szakmának is a követelménye. Minden egyes szakmai szervezet, legyen szó az orvosoknak a kamarájáról, legyen szó a gyógyszerészek kamarájáról, sőt a szakdolgozók kamarájáról, leszögezte és folyamatosan kérte, hogy egy önálló minisztérium legyen, amelyben az ágazati irányítás a lehető leghatékonyabban tudja az egyébként az elmúlt időszakban nagyon nehéz helyzetben lévő egészségügynek a helyzetét rendezni.

És én kérem önöket, amikor önálló egészségügyi minisztériumról kell gondolkodni, akkor ne Kásler Miklós példájából induljanak ki. Az egyébként az orvoslásban nagyra tartott miniszter úr (*Balla György közbeszól.*) miniszterként az egészségügyi téren nem végzett jó munkát, de ez nem azt jelenti, hogy más személlyel nem lehetne jól az egészségügyi minisztériumot önállóan berendezni, és nem lehetne a szakmának benne úgy helyet adni, hogy amikor szakmai kérdésekről van szó, akkor mondjuk, ne brüsszelezés legyen a válasz (*Nacsa Lőrinc: Még soha nem választunk brüsszelezéssel!*), amikor a védőnőkről van szó, akkor ne a brüsszeli politikai credóval válaszoljanak, vagy az önök által gyártott politikai kommunikációval válaszoljanak, hanem érdemi megoldással próbáljanak tenni. Ennek kellene egy jobbközép gondolatnak a vezérelvének lennie.

És hogy mi maradt ezek helyett a minisztériumok helyett, az világos: egy kommunikációs kormányzás. A kommunikációs kormányzást a szívéből, a kormány szívéből, a Miniszterelnöki Kabinetirodán keresztül vezérlik önök, és lényegében azt jelenti, hogy semmifajta önálló gondolatra a minisztereknek, akik miniszteri esküt fognak tenni, nincs szükségük, azt a sort kell tartani, amit önök megmondanak, kijelölve azt a háborús területet, kijelölve rajta az ellenséget és kijelölve ebben a győzelmi stratégiát, és ezt igazítják mindenhez, és a szakmai kérdések ennek az oltárán lesznek feláldozva.

Emlékeztetném önöket, ami a mostani struktúrából is kiolvasható, hogy önök ismételtelen egy nagyon nagy adminisztrációra készülnek. Pedig Orbán Viktor 2010-ben kijelentette, hogy a nagy állam nem helyes, és egyébként jobboldali konzervatív politikusként az támogatható, hogy minél kisebb államot kell kialakítani, és ez vonatkozik a minisztériumokra, a kormánybiztosokra és mindenki másra. Önök ebben is rekorderek lettek, nemhogy kisebb államot csináltak, hanem nagyobb államot csináltak, összességében 308 különféle posztot osztottak ki egymás között, amelyek államtitkári rangokkal vetekedtek, és volt mindennek

már kormánybiztos, rengeteg államtitkár, helyettes államtitkár volt. Sikerült a központi adminisztrációt lényegében még kevés minisztériummal is úgy felduzzasztani, hogy az önök által megfogalmazott kisebb államnak az elvének ellentmondott. És világosan látszik az is, hogy ha a kommunikációs kormányzásról beszélünk és ha a kommunikációs kormányzás jelleggel illetjük a mostani kormányzati és a leendő kormányzati struktúrát, akkor látjuk azt is, hogy önök egy újabb veszélyhelyzetre készülnek.

(11.20)

Nem volt véletlen az, hogy ennek a parlamentnek az első törvényjavaslata, amit tárgyalt, az egy alaptörvény-módosítás volt, amely lényegében megágyazott ennek. Önök elmondták, hogy a gazdasági válságra és egyébként a háborús szituációra kialakítottan egy új rendkívüli jogrendet kívánnak bevezetni, amely az elmúlt időszakban megszokott és kényelmessé vált veszélyhelyzeti kormányzás felé visz mindent. A veszélyhelyzeti kormányzásban pedig nem erős, önálló minisztériumokra és önállóan gondolkozó miniszterekre van szükség, hanem egy központi fegyelmegyetem egyben tartott kormányzati propagandára, az egész kormányzati rendezkedés lényegében ezt tükrözi.

Ami viszont szemmel látható (*Nacsa Lőrinc: Az nem a Jobbik! - Derűtség a kormánypárti padsorokban.*), aggaszt és aggodalomra ad okot, az az a fajta politikai és hatásköri koncentráció, ami a Miniszterelnöki Kabinetiroda körül kialakul. Az elmúlt napokban nagyon sokat vitatkoztunk azon, és még rengeteg vita lesz, és én kívánom, hogy ne úgy legyen, a szakmai szervezeteket ez ne érintse rosszul, de látszódik, hogy Magyarországon a kormányzati oldalon lévőkhöz kívül egyáltalán senki nem örül annak, hogy a titkosszolgálatoknak, a polgári vagy más, katonai titkosszolgálatoknak a koncentrációja így oldódik meg. És itt nem arról van szó, hogy egyébként mely minisztériumnál van, hanem milyen személyhez kötődik. Mert összességében az megengedhető, hogy valamilyen minisztérium keretén belül, egy helyen legyenek a polgári titkosszolgálatok, de az, hogy egy olyan személyhez kötődjön, akinek elszámolnivalója van a letelepedési kötvényekkel, akinek elszámolnivalója van a Pegasus-botránnal, akinek elszámolnivalója van nagyon sok mindenkinek a gyarapodásával, az nem megengedhető. Mindannyian tudjuk, hogy az önök által irányított kormányzati gépezet pillanatok alatt rászáll bárkire, és teljesen világos, hogy a leendő problémákat és az önökkel szembemenő embereket mostantól kezdve egy helyről irányítva lehet szó szerint levadászni.

Magyarország - hogyha egy demokrata álláspontról beszélünk - ezekkel a lépésekkel nem a demokrácia felé tesz még egy lépést, amit mindannyian szeretnénk, hogy abba az irányba menjen, hanem pont az ellenkező irányba. Nem azt jelenti, hogy Nyugat felé kellene menni, nem azt kellene nézni, hogy Kelet felé

kell menni, de világosan látjuk, hogy ezzel visszalépve önök arra az orosz berendezkedési mintára akarnak megint térni (*Dr. Brenner Koloman: Tovább a putyini úton!*), ami már ismert volt az oroszoknál, és látjuk, hogy hova vezetett. Látjuk a háború alatt is, hogy mire vezetett, hogy az orosz népesség jó része nem látja azt, hogy a saját országa agressziót követ el, mert a propaganda, illetve az ottani embereknek a megvezetése eltakarja előlük.

Önök egy olyan berendezkedést akarnak, amely az európai értékektől, a jobboldali, konzervatív értékektől nagyon messze áll és teljesen idegen attól, a végletekig centralizálódik, és ezáltal egyébként a professzionalizmusát is elveszíti. A szakmaiság tovább hanyatlak, a számonkérhetőséget, az átláthatóságot teljesen elveszíti ez a rendszer, különösen lehetőséget adva arra, hogy a veszélyhelyzetet kihasználva egy olyan típusú kormányzást vezessenek be, amely a parlamentet megkerülve vagy a parlamenti jogköröket lényegében kiskorúsítva rendeleti kormányzáshoz vezet.

Úgy tűnik, hogy minden abba az irányba megy, amit az elmúlt időszakban is gyakoroltak, hogy minden biznisz, és semmi sem a méltányos közügyek gyakorlása; a kormányzati struktúra, az oktatási, az egészségügyi, a környezetvédelmi vagy a szociális ügyeknek az önálló minisztériuma, ezeknek a minisztériumoknak a hiánya ebbe az irányba mutat. Lényegében önök egy kommunikációs hadviselésre készülnek, a háborús célokat, illetve azokat, akik ellen háborúzni kell, önök kitértek.

Jelenlegi formájában ez a törvényjavaslat, illetve a délutáni törvényjavaslat is, amely részletesen tartalmazza azokat a törvényi módosításokat, igazításokat, amelyek az új minisztériumokkal kapcsolatosak, nem fogadható el. Egy jobboldali, konzervatív párt, de szerintem bármilyen olyan párt, amelyik komolyan gondolja a demokráciának a méltányos építését, ezt nem szavazhatja meg. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik és a Momentum soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fekete-Győr András frakcióvezető úrnak, a Momentum képviselőcsoportja vezérszónokának. (*Balla György: Halljuk! Halljuk!*) Parancsoljon! (*Balla György: Halljuk a szónokot!*)

FEKETE-GYŐR ANDRÁS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt belevágnék az előttünk lévő jogszabálynak az érdemi vitatásába, Nacsa képviselő úr mondott egy-két megmosolyogtató gondolatot az előzőekben. (*Nacsa Lőrinc: Örülök, hogy segíthettem!*)

Egy olyan pártszövetségnek a képviselője veszi a szájára a „demokrácia”, illetve a „demokrata” szavakat, amely pártszövetség önkényuralmi eszközökkel, saját pártkatonákkal árasztja el a magyar demokrácia, a magyar jogállamiság különböző intézményeit, egészen a legfőbb ügyészi hivataltól a közmédia kuratóriumáig

bezárólag. (*Nacsa Lőrinc: A parlament választotta meg!*) Tehát öntől, köszönjük szépen, de nem fogadunk el semmilyen demokráciára vonatkozó kioktatást. Itt egyetlen demokrata szövetség van ebben a parlamentben, az önökkel szemben ül. (*Derűlttség a kormánypárti padsorokban. - Balla György: Gyurcsány Ferencsel! Bravó!*)

Ami pedig magát a kormányt illeti, a Magyarország előtt álló feladatok megoldására, illetve a hazánk előtt álló kihívások kezelésére Orbán Viktor új kormánya nem alkalmas. Ez részben a zavaros struktúra, a hiányzó funkciók miatt van így (*Balla György: Ez már most zavaros! A szónok!*), részben pedig azért van így, mert a következő években olyan kihívásokkal kell hazánkknak szembenéznie, amikkel az elmúlt 32 évben, vagyis a rendszerváltás óta még soha nem kellett.

A Momentum ezért támogatni fog minden olyan javaslatot, ami Magyarországot megvédi, ami a hazánkat építi, ami ezt az országot jobbá teszi, de elnevezni fogunk minden rossz megoldást. Ez a kormány azonban egy rossz politika folytatása, ezért nem támogatjuk ezt a kormányt, és a korrekcióját kérjük. (*Dr. Orbán Balázs: Kérje a választás korrekcióját! - Derűlttség a kormánypárti padsorokban.*)

Azt is ki kell mondani, hogy Magyarország problémáinak jelentős részéről nem Orbán Viktor és nem a Fidesz tehet. Másokról viszont igen, az pedig 12 éve a teljhatalom kizárólagos felelőssége, hogy miként igyekezett megelőzni a veszélyeket, illetve hogyan reagált a felmerülő problémákra.

Nem felelős a Fidesz a globális ellátási láncokban bekövetkező problémákért, ami az infláció jelentős részét okozza, de felelős azért, hogy Magyarországon súlyosabb a pénzromlás, mint a környező országokban itt Európában. (*Nacsa Lőrinc: Ez nem igaz!*) Márpedig az infláció (*Nacsa Lőrinc: Ez nem igaz!* - *Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) nemcsak a tízmillió vagy éppen tízmilliárdos megtakarításokat sújtja (*Nacsa Lőrinc: Közgazdászok!*), bár utóbbiak esetében önök többet tudnának nekünk mesélni, hanem egy 150 ezer forintot kereső kezdő pedagógusnak vagy ápolónak óriási életszínvonal-romlást jelent az infláció. Eleve szégyen persze, hogy ma ezen hivatásokat gyakorló honfitársaink ennyit keresnek. Ez legalább 12 év kormányzásának a szegylene, legalább.

Aztán nem tehet a Fidesz az ukrainai háborúról, de a Momentum és azok a magyar választópolgáraink, akik tisztában vannak a XX. századi magyar történelem tragédiáival, okkal bírálják és bíráljuk a kezdetektől az Orbán-kormányok Putyin-barát politikáját. Kéves, nagyon kevés, hogy a nyílt oroszbarátság a háború kitörésével lavírozássá szelídült.

Az is megmosolyogtató számunkra, hogy az első igazán egyértelmű mondatot a háborúval kapcsolatban múlt szombaton hallottuk Novák Katalin szájából. Vajon Orbán Viktor miniszterelnök miért nem meri kimondani - kérdezem önöket, miért nem meri kimondani - az önök miniszterelnöke, hogy nem vagyunk semlegesek, és hogy elítéljük az orosz hadsereg

ukrajnai népiirtását (*Nacsa Lőrinc: Mi nyújtottuk be a határozatot!*), egy olyan országban zajló népiirtást, amiben magyar honfitársaink is élnek?

Felelősség terheli a magyar kormányt azért is, hogy nemzetközi szinten épp a háborús agresszor melletti kiállítás és a 12 éve konzekvensen folytatott Európa-ellenes politika miatt hazánk, Magyarország elszigetelődött.

A brüsszeli pénzbőség, a szárnyaló európai gazdaság mellett az európai vezetők elnézték - sajnos, elnézték - önöknek, hogy a magyar polgároknak szánt eurócentekből önök, illetve az önök oligarchái, az önök pénzemberei luxusobjektumokat, kastélyokat, vadászházakat építettek, ahelyett, hogy kórházakra, iskolákra és munkahelyekre fordították volna ezeket a forrásokat. (*Nacsa Lőrinc: Cseh Katalin cége!*) A Momentum európai képviselői három évvel ezelőtt azzal a mandátummal mentek Brüsszelbe, hogy ezen változtassanak, hogy az uniós pénzeket hazahozzuk, mert most ezek nincsenek itt, önök miatt (*Nacsa Lőrinc: Cseh Katalin cégénél vannak! - Derűtség a kormánypárti padosorokban.*), hogy az uniós pénzeket hazahozzuk, és azokat a magyar emberek és a magyar vállalkozások boldogulására és fejlesztésére fordítsuk, és ezen is fogunk dolgozni a következő években. (*Nacsa Lőrinc: Megnyugtattál!*)

Amikor az új kormányról szavazunk, arról is dönteni kell, hogy képes-e ez a csapat egyáltalán hazahozni ezeket az uniós forrásokat az utolsó eurócentig. Értsük jól az Orbán Viktort győzködő uniós vezetők gesztusát! A magyar polgárok a túsok, az európai vezetők pedig a túsztárgyalók, akik megpróbálják a fenyegető magyar miniszterelnököt, az önök miniszterelnökét jobb belátásra téríteni. (*Moraj a kormánypártok soraiban.*)

Felelősség terheli a kormányt azért is, mert van egy csak ránk jellemző válság, egy úgynevezett jövőválság Magyarországon.

(11.30)

Az elmúlt 12 év egyértelműen kudarcos terület - ezzel talán még önök is egyetértenek, de az biztos, hogy a Magyarországon élő összes választópolgár igen - az oktatás és az egészségügy. A magyar közoktatás rendszerét kizárólag az alulfizettségük ellenére elhivatott iskolai dolgozók és pedagógusok tartják össze. Magyar specialitás, már-már hungarikum lett a minden szakot helyettesítő tanár és a papíron gyerekefelügyeletnek hazudott tanóra (*sic!*) meg az a pedagóguséletpálya-modell, ahol valódi dilemmává válik, hogy valaki a tanítás mellett a mestertanári minősítést vagy egy takarítói mellékállást célozzon-e meg, ha több pénzhez szeretne jutni.

Aztán felelős az elmúlt 12 év azért is, hogy a Fidesz-kormány saját szerve, az úgynevezett Állami Népegészségügyi Központ 2013-as jelentése szerint két év alatt egy közepes városnyi magyar, körülbelül 32 ezer magyar ember halt meg vagy hal meg azért folyamatosan, mert rossz minőségű az egészségügyi

ellátás, amiért önök 12 éve felelősséget vállalnak. Tehát még egyszer, ezt nem én állítom, hanem ezt az Orbán-kormány állítja saját magáról, ezt önök állítják saját magukról. Azóta ezek a számok valószínűleg nem javultak, bár hozzátennem, hogy több ilyen jelentés nem készült, nem nehéz kitalálni, hogy miért nem.

Higgyék el, mi nem a nemzetközi gigasportrendezvények ellen jöttünk létre, de nehéz azt belátnom, hogy hogyan képesek önök vizes vb-re meg Giro d'Itáliára szórni a közpénzt, miközben ennyi magyar honfitársunk hal meg évről évre az önök felelőtlenége miatt, és ennyi nyerek jövőjét teszik önök tönkre, illetve veszik el annak lehetőségét az oktatás alulfizetésével. Nem tudom, de sejtem, hogy ez az egyik oka, hogy még csak külön felelőst, külön minisztert sem szántak ezekre a feladatokra. Én nem bánom, ha önöket megsértem ezzel (*Balla György: Nem tudsz minket megsérteni.*), akkor is ki fogom mondani, hogy önök nem egy kormányt igazolnak le, hanem tucatnyi személyi titkárt Orbán Viktor mellé.

Ez a kormány és ez a szerkezet nem képes megoldást találni az oktatás és az egészségügy, az elszabaduló infláció, a szomszédunkban zajló háború és az államadósság problémájára sem. Ugyebár, oktatási és egészségügyi minisztériumot eleve nem találnak ebben a szerkezetben. Persze, nyilván én is tudom, hogy egy önálló minisztérium sem mindig garancia magára a sikerre, de kérdezem én önöket, kormánypárti képviselőtársak, hogy biztosan jó ötlet-e egy nulla egészségügyi tapasztalattal rendelkező korábbi rendőrfőnökre bízni annak a területnek az irányítását, ami két évtizede a legnagyobb válsággal küzd Magyarországon.

Mi az oka annak, hogy két külön minisztérium foglalkozik közoktatással, illetve felsőoktatással, mintha nem a mai általános iskola alapozná meg a középiskolások és az egyetemisták jövőjét? Azt pedig egyenesen ijesztő látni, hogy a szociális terület, tehát a szegénység felszámolása is Pintér Sándor alá kerül. Kérdezem önöktől, miféle társadalmi mobilitást lehet elérni gumibotokkal. (*Nacsa Lőrinc: Füstgránáttal esetleg?*) Vagy küld majd a Belügyminisztérium a belügyminiszter nevében egy sms-t, hogy kérjük, üljön át egy másik társadalmi osztályba? (*Derűtség a Momentum soraiban.*)

Nagyon jó lenne, ha az Orbán-kormány végre leszámolna azzal, hogy a szegényeket üldözi a szegénység helyett. Nem igaz, hogy akinek semmije nincs, az annyit is ér. József Attilának vagy a gyufát feltaláló Irinyi Jánosnak vagy Csontváry Kosztka Tivadarnak soha nem volt semmije, de örökségük óriási, és többek között rájuk is büszkék lehetünk ebben a nemzetben.

Tisztelt Országgyűlés! Egy pandémia után, egy elhúzódozó háború szomszédágában az új kormány közel fele, hat tárca foglalkozik gazdaságpolitikával. Mintha önök semmit nem tanultak volna az elmúlt két évből. Minek kell történnie, kérdezem önöket - bár a miniszterelnököt kéne -, hogy Orbán Viktor legalább a saját

embereiben meg tudjon bízni? Tényleg mindennél fontosabb, hogy egyetlen fideszes politikus se emelkedhessen a miniszterelnök fölé? Hogy fog ez a kormány így működni? Tehát ha például egy miniszter csökkenteni szeretné a kisvállalkozásokat terhelő terheket - megjegyzem, ezt egyébként mi támogatnánk -, hogy viszi át a másik öt, gazdasággal foglalkozó tárcán? Ilyen szerkezetet a Momentum-frakció nem tud támogatni.

Vannak rossz személyi döntések is, amikről muszáj szót ejteni. Szerintem még Pintér miniszter úr is egyetért velem abban, hogy nem jó ötlet arra az emberre bízni a polgári titkosszolgálatok működtetését és a korrupció ellenőrzését, aki a letelepedésikötvénybizniszt hozta tető alá. Ugye, itt Rogán Antalról beszélünk, és arról a programról, amely megengedte nemzetközi bűnözőknek, köztük a saját népét vegyi fegyverekkel bombázó szíriai elnök táskás emberének és egyéb potenciális külföldi kémeknek, hogy Magyarországon magyar állampolgársághoz jussanak, itt letelepedhessenek és itt élhessenek. Ez szégyen! Az pedig elképesztő, hogy honvédelmi miniszterré nevezhető ki valaki, akinek közvetett érdekeltségei vannak a hadiiparban.

Míndezek alapján a Momentum ezt a kormányt nem támogathatja és nem is támogatja. Ha egészségügyi dolgozók vagy pedagógusok fizetésének emeléséről, vagy a nyelvtanítási programokról, a kisvállalkozások adóinak csökkentéséről, digitalizációról, ne adj' isten, környezetvédelemről nyújtanak majd be az új kormány tagjai javaslatokat, azokat támogatni fogjuk. Ha ilyen javaslat érkezik, akkor fogunk mi még együtt szavazni, kedves Láng képviselőtársam, de amíg ez nincs így, addig nem.

Ezt a kormányt nem tudjuk jóváhagyni, alkalmatlan tehát a legfontosabb feladatok ellátására s a legnagyobb veszélyek elhárítására. Híhetetlen teljesítmény az is, hogy sikerült egy olyan kormányt összerakni, hogy még annak sem lehet szívből örülni, hogy legalább Kásler Miklós megbukott. *(Balla György közbeszól. - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Úlj le, egyes!)* Én nem vagyok a pártpolitika ellensége, én magam is pártot alapítottam, pártot építettem, és egy párt frakciójának vagyok itt a parlamentben a frakcióvezetője, de elsősorban Magyarország politikusa vagyok, a magyarokat s Magyarországot szolgálom, és csak másodsorban vagyok a Momentum politikusa.

Önöknél láthatóan ez fordítottan szokott működni, ugyanis ennek a kormánynak az összetételénél szemmel látható, hogy a fideszes hatalomkoncentráció és a fideszes hatalommegosztás volt a kialakítás legfőbb szervező elve, nem pedig Magyarország elsődleges érdeke. Erre pedig a Momentum-frakció nemmel fog szavazni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Momentum, a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Négyévente sajátos vita az, amit ilyenkor lefolytatunk. A ciklus elején a minisztériumok felsorolásáról szóló jogszabály, ugyanakkor a mindannyiunk birtokában lévő tudás szerint a magyar alkotmányos berendezkedés azt írja elő, hogy nem a kormánynak van miniszterelnöke, hanem a miniszterelnöknek van kormánya, következésképpen az, amit a megválasztott miniszterelnök a parlament elé tár, nagy valószínűséggel az akaratát tükrözi, azt a fajta elgondolását, hogy ő így vezeti az országot. Nem túlságosan merész feltételezés, hogy a mögötte lévő többségi frakciók ezt támogatni fogják, akkor mire való ez a vita, pedig négyévente beszélünk erről.

Nem gondolom, hogy ez a vita arról szól, hogy akár a többségi frakciók, de különösképpen a miniszterelnök érvek vagy gondolatok hatására megváltoztatná azt az álláspontját, amin az elmúlt hetekben a hírek szerint dolgozott. Magyarul: most mi, ellenzék... - én biztosan nem, nem azért mondom el a véleményemet, mert abban a hitben vagyok, hogy az igazam hatására változik az előterjesztés, hanem azért, mert képviselők választókat, képviselünk több száz ezer, igen, több millió magyart, akiknek érdemes tudni, hogy hogyan gondolkodunk, mi a hozzáállásunk kormányhoz, szerkezethez, ebben az értelemben tegnap elhangzott miniszterelnöki beszédhez képest hogyan gondolkodunk, hogyan gondolkodom az országunk jövőjéről, közeljövőjéről, és arról a viszonyrendszeréről, amiben élünk.

(11.40)

Azt helyes gondolatnak tartom, hogy egy kormányt egy adott időszakra az azt befolyásoló meghatározó hullámok, meghatározó körülmények figyelembevételével kell alkalmazni. Ebben az értelemben nem helyes dolog mereven konzervatívnak lenni egy konzervatív ember számára sem, és nem helyes csak innovációról beszélni akkor, amikor egyébként több területen megújításra, megújulásra van szükség.

Vannak olyan dolgok, amikkel butaság nem egyetérteni. Olyan időszak után vagyunk, és olyan időszakot nem zártunk még le, amely kétségkívül mindannyiunkat, már hogy nemcsak pártok politikusait, országgyűlési képviselőket, hanem minden embert Magyarországon, a kontinensünkön biztos és a világ döntő többségében megviselt, és butaság ezt nem figyelembe venni. Ostobaság úgy beszélni, úgy gondolkodni, mintha mi egy zárt közegben élénk, és nem lennénk kitéve hatásoknak, miközben embereket képviselünk, magyarokat, és egyébként e tekintetben közösen kell gondolkodni azon képviselőtársainkkal, akik nem ebben a parlamentben vannak, de hasonlóképpen elszenvedik ők is meg a népük is mindazt, amin túl vagyunk. És ezt a politikai döntéseknél figyelembe kell venni.

Évszázada nem látott a világ olyan járványt, amit, remélem, zárófázisában élünk meg. Egy gazdasági

válság kibontakozóban, egy háború meg dűl - ez együttesen nem egyszerűen politikusi teher. Nem mondom, hogy a politikusnak nem nagy kihívás, de butaság azt gondolni, hogy ez a politikust terheli a legjobban. Ez sokkal jobban a hétköznapi embert, egy családfőt, a feleséget, a nagyszülőt és talán az erről még tudatosan nem gondolkozó gyermeket, akinek a pszichéjét, a lelkét befolyásolja mindaz, amiben élünk. Ez tehát kétségkívül egy olyan hatáseggyüttes, amit figyelembe kell venni kormányalakításnál és -szerkezetnél. Ez rendben van.

Van egy másik, tudniillik, hogy politikai értelemben, katonai értelemben mi tagjai vagyunk két jelentős nemzetközi szervezetnek. Én büszke vagyok arra, hogy a hazám az Európai Unió tagja, büszke magyar és büszke európai vagyok. Én szeretek magyar lenni, és szeretek európai lenni, és a gondolkodásom, mindaz, amit a múlttól tudok, és amit remélek a jövőben, öszszeköti a hazámat Európával. Azt gondolom, hogy a mi országunknak és ennek a nemzetnek akkor volt a legjobb, hogyha a politika képes volt megteremteni ezt a fajta „és” közösséget. És tagjai vagyunk a NATO-nak, ami meg biztonságérzetet ad. Nem mondom, hogy óriási boldogság egy olyan korszakban élni, amikor az ember alapvető biztonságérzetét egy katonai szervezet kell hogy adja, de ha már ez van, akkor legálább lássuk, ami előny.

Viszont van olyasmi, amivel vitatkoznom kell, úgy a tegnapi miniszterelnöki beszéddel, mint az önök felfogásában, előterjesztésében tükröződöttkel. Tényleg olyan rossz hely ez az Európa, tisztelt képviselők? Tényleg úgy gondolják, hogy ez a Nyugat-Európa szervezeten, társadalmi szerkezetét tekintve, a hétköznapi életeikben és moralitását, különösképpen moralitását tekintve ennyire az alján van? Úgy gondolják valóban, hogy Firenze vagy Lyon, Manchester vagy Granada, Düsseldorf vagy Graz mély válságban szenved? (*Nacsa Lőrinc: Politika!*) Nagyon kérem, hogy... Persze, lehet földszinti politikai szintű vitát nyújtani, de ha már úgyis ennyien vagyunk csak a teremben, akkor próbáljuk már egy kicsit emelni a léceket, és beszéljünk arról valóban, hogy akkor ez egy politikai öndefiníció ahhoz, hogy mi legyen a kiindulás, mi legyen az alap az argumentációhoz, ahhoz, hogy meg tudjam érvelni ennek a kormánynak a szerkezetét, és nem az foglalkoztat, hogy mi a nyugat-európai valóság, hanem én magam olyan pozícióba helyezem, hogy abból föl tudom építeni és meg tudom magyarázni mindazt, amiről itt tárgyalunk.

Nagyon nem ajánlom, hogyha hajlandóak ezt a fogalmazást elfogadni, az európai innovációs képességet lebecsülni. Ne temessék! Olvasgassanak még Spenglert, és akkor látják, hogy miben van igaza, és miben tévedett. (*Dr. Orbán Balázs: Pont a fausti szellem...*) De kétségkívül egy korban nagyon merész dolog íveket fölvezetni, ezért én ebben a vitában csupán arra merészelek érveket hozni, hogy mi az a nyugatos Magyarország, amiben én vagy mi hiszünk.

Sohasem volt a mi hazánk Île-de-France, még csak Ruhrgebiet sem. Nem az a nyugatos Magyarország elképzelése, hogy a Kárpát-medencét olyanná tegyük, mint Párizs környéke vagy akár mint Lombardia. Ez egy óriási tévedés! A nyugatos Magyarország képe a társadalomfilozófiában és az én meggyőződésem szerint a helyes politikában a mi lehetőségeink és lehetőségeink határainak kijelölése, tudniillik, amelyen belül teljes szabadsággal tudunk élni, de ahol ennek a nemzetnek a képessége, tehetsége maximálisan lehetőséget nyer. És ezt nem látom az elmúlt ezer év történetében és a jelenben sem más körülmények között megvalósíthatónak, csak akkor, hogyha a mi országunk és ez a nemzet szervezeten és mentalitását tekintve is a nyugat-európai részhez tartozzon. Azért nem mondom egy szervezetnevet, mert ezeknek különböző nevük volt különböző időszakokban - most Európai Uniónak nevezzük.

Nagyon komoly tévút lehet, nagyon komoly tévút, hogyha ezt a Nyugat-Európát, akár a mostanit, félreismerve úgy gondolják, hogy máshova kötik ennek az országnak a szekerét. Javasolom, hogy erről vitatkozzunk. Nem azért, mert nincs alternatíva, hanem - ennél rosszabbat mondok - mert van, mert lehet választani. Ha úgy gondolják, hogy a morálisan nagyon alacsonyan levő, organizációját tekintve válsággal küzdő, gazdasági értelemben a legtöbb problémával küzdő Nyugat-Európa helyett mégis egy más orientációt választanak, az ennek a nemzetnek tragédia, soha még csak részleteiből egyetlenegy sem fogok elfogadni, az egészet pedig a leghatározottabban visszautasítom. Azért politizálok, hogy ez az ország nyugatos Magyarország legyen, nem azért, mert nem lehetne más.

Amikor erőszakot alkalmaztak - sok ilyet tudunk mondani egymásnak, nyilván nem csak a XX. században -, akkor egy más orientáció jött létre, legyen az keleti vagy déli. Amikor hagytak bennünket legalábbis a minimális szabadságunkkal élni, akkor a törekvés ennek a nyugatos Magyarországnak a megteremtése volt. Javasolom, ne térjenek le arról az útról, amit ez a fajta tradíció, szerintem a legnemesebb magyar tradíció, amely képes volt haza és haladás gondolatát összekapcsolni, kijelölt egy modern magyar politika számára. Értelmetlen azt mondani, hogy a modern magyar politika a mai. A modern magyar politika az, amely a saját korában képes fölismerni azt, hogy ennek az országnak, régióknak és nemzetnek mi az érdeke. A nyugatos Magyarország az érdeke.

Ehhez képest tudom, bár ennek a törvénynek ez a tárgya másodlagos kérdés, hogy mi milyen miniszteriumba szerveződik. Az a kérdés, hogy felismerjük-e az érdeket, és ehhez képest a miniszterelnök helyes döntést hoz-e, nem az, hogy az én felszólalásom ezt módosítja, de tudniuk kell arról, hogy embereket képviselve hogyan gondolkodom.

Kétségkívül van néhány jó dolog, és semmi kedvem viccelődni, ne is így fogják föl. Jó dolog, hogy megszüntetik az EMMI-t. Az az igazság, hogy önök is már régen rájöttek. Én koncepcionális ellenfele

voltam 2010 óta, végig úgy gondoltam, hogy ez a konstrukció maga a probléma, és nem tud a probléma megoldása lenni. E tekintetben harmadlagos, hogy ki vezette, mert maga a szerkezet volt rossz, ehhez képest miniszterek teljesíthettek jobban vagy gyengébben. Ennek a szemüvegén át megítélni a dolgot tévedés, hamis kép. Szerintem már 2018-ban rájöttek, hogy ez nem megy, csak nem ismerték be; nem más nevet adtak, de egy sereg területet kiszerveztek.

(11.50)

Milyen emberierőforrás-minisztérium az, ahova nem tartozik oda a felsőoktatás, mondják már meg nekem?! De ez a döntés helyes, hogy itt legalább most beismerték.

Helyesnek tartom, hogy a kormánystruktúrában van több tárca nélküli miniszteri pozíció. Helyesnek tartom, mert nagyobb rugalmasságot ad. Akinek volt módja szolgálni ezt az országot, úgy, hogy apparátust is irányított, tudja, hogy ott van egy nehézségi erő, vannak olyan területek, ahol a tárca nélküli miniszter gyorsabban és könnyebben tud lépni. Miközben nagyon nem szeretném, ha az egész kormány tárca nélküli miniszterekből állna, de azt elismerem, hogy helyes döntés néhány területet így rábizni.

Az elhangzott, és fölösleges erre még több időt és szót vesztegetni, hogy nagyon sok gazdasági tárgyú minisztériumuk lesz. Oldják meg! Szerintem problémát okoznak maguknak, de ezt a problémát más nem tudja megoldani. Tudniillik arra gondolok, hogy hogyan fogják koordinálni a különböző gazdasági tárcák között a működést. Ilyenkor sohasem a miniszterek közötti koordináció a legnehezebb, azt egy miniszterelnöknek kutya kötelessége megoldani. Majd amikor az apparátusok meg területek összecsapnak, ott már nehezebb feladat lesz, és mivel valóban sok részre tagolják a gazdaság területét, ezért ott látok problémát a koordinációban.

Kérem, engedjék meg, hogy ne most fejtsem ki részletesen, mert többre becsülöm, és több időre van szükségem az oktatás területének kormánystruktúrában belüli bemutatására. A lényeg az, hogy van abban szakmai elképzelés egyébként, hogy az oktatás ügye egy tárcához kerüljön, miközben számos példát tudok mondani Európában és nem Európában, ahol nem így van. Én azt gondolom, hogy a közoktatás problémáit önök nem tudják megoldani; e tekintetben majdhogynem érdektelen, hogy melyik tárcánál van. Énszerintem nem is tárcához tették, hanem Pintér miniszter úrhoz tették, mert azt akarják, hogy amit eldöntöttek, az biztosan meglegyen, és nem a belügyminiszterhez, hanem a belügyminiszterhez, aki Pintér Sándor.

A későbbi hozzászólásomban a kormánystruktúra innovatív kérdéseiről és a kultúra ügyéről, az emberi erőforrások kérdéséről fogok beszélni, ezt majd a frakciókeret terhére szóló felszólalásomban szeretném elmondani.

A lényeg, hogy a kormánystruktúrában a miniszterelnök jogát ahhoz, hogy olyan kormányt alakítson, amelyet akar, nem vitatjuk, azt pedig, amit elmondtam, és majd a későbbiekben elmondok, a korrekció igényével és egy jobb kormánystruktúrára való törekvés szándékával mondtam el. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Család, oktatás, egészségügy, ifjúság, gyermek, sport - olyan szavakat említettem, amelyek nem szerepelnek sem a minisztériumok nevében, sem az erről szóló előterjesztésben. Önök egy olyan kormányzati struktúrát fognak felállítani a néhány óra múlva következő szavazáson, amelyben nem kap még említés szintjén sem szerepet a család.

Eddig családügyi minisztere volt Magyarországnak, mert önök, amikor kinevezték Novák Katalint erre a pozícióra, azzal érveltek, hogy szükség van arra, hogy egy miniszter képviselje a kormányban a családokat. *(Nacsá Lőrinc: Most köztársasági elnök.)* Most már még egy minisztérium nevében sem említik meg a családügyet, pedig ha valami kihívás egyáltalán Magyarország számára, akkor éppen most, amikor - Orbán Viktor 2010 óta kormányzása során először - csökkenő termékenységi adatok láttak napvilágot, különösen nagy kihívás lenne, hogy a családdal az eddiginél is sokkal hangsúlyosabban foglalkozzanak. Mert a technológia, az innováció, a beruházás bevezetése a minisztériumok nevében, azzal bevezetett foglalkoznak majd 5-6 tárcában is, de a családdal, az ifjúsággal, a gyermekekkel, az egészségüggyel, az oktatással nem fogják mindezt megtenni.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tíz éve nem esett vissza Magyarországon a termékenység. És tudják, hogy mikor történt meg ez? Éppen idén januárban, és éppen a közgazdaságtudományi társaság egy kutatója hívta fel a figyelmet arra, hogy a koronavírus elleni oltások számának megugrása a születések számának drasztikus visszaesését eredményezte 9 hónapos eltolódással. Mondhatnánk azt, hogy a Covid-járvány beköszönte után visszaesett a termékenység. Valóban egy átmeneti megtorpanás volt Magyarországon is a termékenység növekedésében, de maga a járvány nem okozott visszaesést a termékenységben, az oltások tömegessé válását követő 9 hónappal az elmúlt húsz évben nem látott visszaesés következett be a születésszámban. Az idén januári adatok 20 százalékkal - 20 százalékkal! - maradnak el az egy évvel ezelőtthez képest, s a termékenységi ráta 1,57-ről 1,55-re esett

vissza. És egy ilyen helyzetben terjesztenek be önök egy olyan minisztériumi struktúrát, amelyben azt mondják, hogy nincs szükség többé családügyi miniszterre. Mi az oka ennek? Miért gondolják azt, hogy most már nincsen szükség a családok minisztériumi szinten, miniszteri szinten történő képviselőjére?

S még egy nagyon fontos mentalitásbeli kérdés a családpolitikai javaslatokkal, illetve intézkedésekkel kapcsolatban. Tudom, hogy ha válaszolnak majd a felszólalásomra, akkor felsorolják, hogy milyen pozitív változások történtek a családpolitika területén az elmúlt 12 évben, és én ezt nem vitatom. Ugyanakkor önöknek, nekünk, minden egyes magyar parlamenti képviselőnek nem az a feladatunk, hogy hozzunk intézkedéseket, hanem az a feladatunk, hogy ezek hatékonyak legyenek, és ha nem elég hatékonyak, akkor vizsgáljuk felül őket, és hozzunk további intézkedéseket, mert ha már kihívásról beszélünk a XXI. században Magyarországon és Európában, akkor a demográfiai katasztrófa helyzet, amely 1980 óta tart Magyarországon, na, az aztán kihívás, sokkal fontosabb kihívás, mint a technológia meg az innováció. És ezért nagyon súlyos probléma, hogy önök ezt nem így gondolják, és súlyos probléma, hogy Magyarország miniszterelnöke ezt nem így gondolja.

A további átalakítások tekintetében is szükséges feltenni néhány kérdést önöknek. Szeretném tudni, hogy ki az az előterjesztők közül, akinek Pintér Sándorról a közoktatás jutott eszébe, vagy továbbmegyek, ki az, akinek Rogán Antalról a korrupció elleni harc jutott eszébe. Mert az egész minisztériumi struktúrának, az újnak is, mondhatjuk, az egyik legnagyobb vesztese az állami dolgozók. Az állami dolgozókkal önök rendkívül kegyetlenül bánnak az elmúlt 12 évben. Szinte minden állami ágazatban jellemző a létszámihiány és az alulfizettség.

Nézzük sorra! Az oktatásban a pedagógusok sztrájkolnak a fizetésük, a munkakörülményeik, a megalázó bánásmód miatt. A választási kampány elején került nyilvánosságra egy kezdő pedagógus levele, amelyben a saját példáján keresztül mutatja be azt, hogy ezeknek az embereknek, akik a gyermekekkel naponta 8-10 órát is eltöltenek, milyen körülmények között kell dolgozniuk. Igen, és ez a pedagógus leírta, hogy a hónap végén gyakran előfordul, hogy ő üres rizst ebédel, mert másra nincsen pénze, de az is előfordult, hogy a WC-papírt az iskolából vitte haza, hogy legalább az legyen neki otthon. És ezek után ezeknek az embereknek, akik nap mint nap odaállnak a gyermekeink elé, önök azt mondják, hogy továbbra sem lesz egy oktatási minisztérium, nem lesz egy oktatási miniszter, aki az ő érdekeiket tudja érvényesíteni a kormányban, hanem a saját maguk politikai, hatalmi játszmáinak rendelik alá és darabolják fel az oktatási ágazatot, különböző minisztériumokhoz elosztogatva az ezzel kapcsolatos hatásköröket.

De mehetünk tovább az ápolók helyzetére. Elképesztő létszámihiány van az egészségügyben is. Egy év alatt közel 20 ezren hagyták el az egészségügyet,

annyival lett kevesebb dolgozó. A szociális szférában még az egészségügyi bérszínvonalnál is alacsonyabb pénzért dolgoznak, lelkileg rendkívül megterhelő feladatot elvégezve az ebben a szférában dolgozók.

(12.00)

A kulturális ágazat, a rendvédelem szintén létszámihiánnyal küzd, a honvédség úgyszintén, és a közgazdaságban dolgozóakra is ugyanez a jellemző. Ilyen helyzetben önök mit csinálnak? Nem adnak meg ezeknek az ágazatoknak egy hozzájuk méltó képviselőt, egy hozzájuk méltó kormányzati struktúrát, hanem gyakorlatilag az egészet, mindenkit besöpörnek Pintér Sándor keze alá, ő majd fogja tudni kezelni hatalmi szóval ezeket az ágazatokat.

De ennél ténylegesen már csak egy súlyosabb kérdés van, ez pedig Rogán Antal személye, és az, hogy az összes polgári titkosszolgálat hozzá fog kerülni. Itt nem csak a letelepedésikötvény-biznisz az, ami miatt ez aggályos. Lehet, hogy a miniszterelnök azt gondolja, hogy rablóból lesz a legjobb pandúr, mindenestre azért ilyen jó kilátásaink nincsenek, hogyha arra gondolunk, hogy Rogán Antal lesz itt a teljhatalmú ura a titkosszolgálatoknak.

Mert egészen pontosan mi történik? Mire tesznek önök javaslatot? Például a Nemzeti Védelmi Szolgálat is kutakodott Schadt-ügyben. Abban a Schadt-ügyben, amelyben az önök volt igazságügyi államtitkára ellen is vádemelést eredményező nyomozást folytattak le, és Rogán Antal kabinetfőnökének az érintettségét is nyilvánosságra hozta. Tehát mit csinálnak önök? Azt a szolgálatot, amely Rogán Antal kabinetfőnökét érintettnek látja, érintettnek találta a végrehajtó-maffiával kapcsolatos bünszervezetben, ezt a szolgálatot beteszik Rogán Antal alá. Az ember esze megáll! Ez egészen elképesztő. Ez mutatja, hogy itt semmiféle szakmaiságra, semmiféle elkötelezettségre nem lehet számítani, szintisztán és vegytisztán politikai irányítás alá fogják rendelni az összes polgári szakszolgálatot, és egyáltalán nem az a fontos önöknek, hogy ezek jól végezzék a dolgukat, hanem az, hogy a miniszterelnök fenn tudja tartani azt a hatalmi helyzetet, amely kiegyensúlyozottságot eredményez például a hat gazdasági miniszter vagy Rogán Antal személye és Pintér Sándor személye között.

Tehát nem az történik, hogy megnézik, hogy mik azok a kihívások - lásd demográfia, lásd egészségügy, lásd oktatás -, amelyekre választ kellene adni a XXI. században, hanem megnézik, hogy milyen emberek erősek a Fideszben, milyen emberek erősek a kormányzatban, és hozzájuk „gombhoz a kabátot” elven osztják ki ezeket a feladatköröket. És amire pedig nincs emberük, nincsen szakemberük, gyakorlatilag szinte a teljes állami szférára, az oktatásra, az egészségügyre, a szociális dolgozókra, azt pedig megkapja Pintér Sándor belügyminiszterként. Egészen elképesztő logika, egészen elképesztő értékrendi kinyilvánítás.

Ezért a Mi Hazánk Mozgalom nem tud egy olyan kormányt támogatni, amely ilyen mértékben lefojossa a családot pont akkor, amikor a legnagyobb szükség lenne arra, hogy a termékenységet újra növekedő pályára állítsuk, sőt nem elég növekedő pályára állítani, hanem meg kellene többszörözni az egy anyára eső gyermekek számát, ha egyáltalán magyar Magyarországról szeretnénk beszélni a későbbiekben is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk sorából.)*

(A jegyzői székben Z. Kárpát Dánielt Bakos Bernadett váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Folytatjuk munkánkat. Most a Párbeszéd képviselőcsoportjának felszólalása következik. Azt jelezték számomra, hogy a Párbeszéd képviselőcsoportja mondandóját két képviselő fogja elmondani. Most megadom a szót Tordai Bence frakcióvezető úrnak. Parancsoljon, frakcióvezető úr, elsőnek öné a szó.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Mi az állampolgárokkal együtt alulról nézzük ezt a fideszes hatalmi virsaftot. A Párbeszéd úgy látja, hogy nem Magyarország kormányzására, hanem a Magyarország zrt. irányítására szegődnek ezek az emberek, egy NER-es bizniskormány jön létre, és a legkevésbé sem az emberek szolgálatát, hanem sokkal inkább a saját hatalmi szempontjaikat és a fideszes oligarchák kapzsiságát akarják kiszolgálni.

Azt látjuk, hogy átvették az embereket. Úgy indultak el ezen a választáson, hogy nem volt semmilyen programjuk. Úgy kértek felhatalmazást, hogy nem mondták meg, hogy mire kérnek felhatalmazást, és ezzel egyrészt arcul csapták azt a 2 millió embert, aki viszont egy pontosan meghatározott vízió szerint szavazott és utasította el az önkö világot, és arcul csapták azt a 3 millió embert is, akik kénytelenek voltak jobb híján aláírni egy üres csekket, amivel most láthatólag visszaélnék. Azt vártuk, hogy legalább tegnap, másfél hónappal a választás után Orbán Viktor talán elárulja, hogy mik a tervei Magyarországgal, de az a helyzet, hogy megint nem sikerült ennek neki futni. Nem futotta másra, mint öntömjénezésre, illetve valami európai léptékűnek szánt gondolatmenetre, aminek a végén megtudhattuk, hogy Orbán Viktor szerint Orbán Viktor Európa jövője. Azért ettől a szörnű állapottól az európai emberek bölcsessége nyilvánvalóan meg fogja óvni a kontinenst.

De ami annál fontosabb, hogy mennyi nagyszerű dolgot mondott önmagáról és kormányáról ez a remek ember, hogy miről nem beszélt. Nem beszélt tegnap arról, hogy milyen tervei vannak Magyarország jövőjére nézve a következő négy évben, sőt a következő nyolc évben. Nagyon keveset beszélt arról, hogy

hogyan akarja szolgálni a magyar embereket, sokkal árulkodóbb az a törvényjavaslat, amely vitáját most tartjuk éppen. Ebben a törvényjavaslatban sorolják fel Magyarország minisztériumait. Magyarországnak a következő ciklusban 11 darab minisztériuma van. A 11 minisztériumból 6 a gazdasági ügyeket intézi, 5 pedig a hatalmi ügyeket intézi, és semmilyen más területnek, semmilyen más témának nincsen önálló minisztériuma az ötödik Orbán-kormányban. Ennél durvább önleplezést, mint hogy önöket kizárólag a hatalom és a pénz érdekli, kitalálni sem lehetne, ezért mondtam azt, hogy mi, a párbeszédesek, az állampolgárokkal közösen ezt egy hatalmi virsaftnak látjuk, amit mi messziről, távolról és alulról nézünk. A legjobb lehetőségünk, hogy elmondjuk itt az Országgyűlésben, hogy mégis mi az, amire önök készülnek, hogy leleplezzük azt a következő négy, nyolc, ki tudja, hány évre tervezett ciklust, amit maguknak elképzelték.

De tulajdonképpen tudjuk, értjük, sejtjük legalábbis, hogy mi készül itt: annak az orbáni Magyarországnak a további építése, amit eddig is láttunk, annak a hatalom- és pénzközpontú rezsimnek a kiépítése, amely az elmúlt 12 évben is folyt ahelyett, hogy ahogy mi a Párbeszédben javasoljuk, egy zöld Magyarország jövőjét építenénk. Egy igazságos, zöld országot, ahol mindenki biztonságban van, és ahol a leglényegesebb, az emberek mindennapjait szolgáló döntésekre fókuszálunk, ahol az emberi jóllét, és nem a vagyon, a hatalom és az ehhez hasonló, önöket mozgató szempontok határozzák meg, hogy mivel van dolga a kormánynak, és hogy mivel van dolga az Országgyűlésnek. Az önök orbáni jövőképében nincs valójában jövőkép. Az embereknek nincs jövője. Hiszen milyen jövőt biztosíthat egy kormány, ahol nincsen környezetvédelmi és klímaügyi zöldminisztérium, ahol nincsen szociális ügyekért felelős minisztérium, ahol nincsen oktatásért felelős minisztérium, ahol nincsen egészségügyi minisztérium?

Tehát önöknek nem lesznek ilyen minisztériumaik. Önök besöpörték néhány megbízhatónak gondolt rendteremtő alá ezeket a feladatokat, és önök nem készülnek arra, hogy ezeken a területeken bármilyen előrelépés legyen. Önök nem akarnak zöldpolitikát folytatni egy olyan országban, ahol annyira durva a légszennyezettség, hogy évente 14 ezer magyar ember haláláért felelős. Kötelezettségzegési eljárást indított Magyarország ellen az Európai Unió a légszennyezettség miatt, mert ők védik meg a magyar emberek érdekét, maguk pedig nem, és maguk arra nem képesek, hogy egy minisztériumot felállítsanak erre. Egy olyan országban élünk, ahol a tavaink száradnak ki, ahol már 37 vízfolyásunk száradt ki időszakra, ahol napról napra egyre inkább a bőrünkön érezzük a klímaváltozás pusztító valóságát, maguknak meg ez egy minisztériumot sem ér meg. Egy olyan országban nem lesz szociális minisztérium, ahol dübörög a megélhetési válság, ahol évtizedes rekordon van az infláció, ahol sok százezer ember él havi százezer forintnál kevesebből, és ahol nincsen jövője sok száz ezer gyermeknek, hiszen olyan körülmények között

nő fel, ahonnan teljes, értékes életre felkészülni gyakorlatilag semmi lehetőség.

(12.10)

Nincs jövő Magyarországon, ha nincsen oktatási minisztérium, egy olyan országban, ahol például Nógrád megyében a fiatalok 30 százaléka legfeljebb általános iskolai végzettséggel hagyja el az iskolapadot. A gyerekek egyharmada funkcionális analfabétaként jön ki szinte az iskolából ebben a megyében, és önök ezzel nem akarnak foglalkozni. Ahogy azzal sem foglalkoznak, hogy a felsőoktatásba jelentkezők száma 40 százalékkal csökkent az elmúlt 12 év alatt. Vagy például, hogy a roma fiatalok 0,8 százaléka jut el főiskolára vagy egyetemre, és maguk egy ilyen országban nem akarnak oktatási minisztériumot.

És nemsokára egészségügyi minisztériumot felállítani egy olyan országban, ahol 900 ezer embernek nincsen háziorvosa. Hogy akarják orvosolni ezt a problémát orvosok nélkül? Tényleg egy rendőrtisztre bízzák az egészségügy fejlesztését, helyreállítását, rendbetételét, vagy csak a rendteremtést és annak a megakadályozását, hogy újabb tízezrek áramoljanak ki az egészségügyből? Merthogy ez fog történni, és ezért csinálják maguk a veszélyhelyzetet is, hogy törvényileg akadályozhassák meg, hogy felmondjanak az alulfizetett és kizsákmányolt egészségügyi dolgozók. Szóval, nincsen jövő egy ilyen Magyarországon, de az a helyzet, hogy önök a jelen problémáira sem adnak semmilyen megoldást.

A napirend előtti felszólalásomban elmondtam, hogy a megelőzési válságra áfacsökkenéssel és alapjövedelemmel kéne válságkezelő üzemmódban reagálni. Népszavazási kérdések vannak az Országgyűlés előtt, ezekben a témákban is azonnal cselekedni kéne, visszaemelni az álláskeresői járadék példátlanul alacsony idejét 3-ról 9 hónapra. Ez a legalapvetőbb elvárása a munkát kereső magyar embereknek, és letenni végre arról, hogy idegen, keleti diktatúrákat szolgáljanak ki, és nekik építsenek százmilliárdokból campust, ahelyett, hogy a tehetséges vidéki magyar fiatalok lakhatását biztosítanák.

A lakhatási válságra, megelőzési válságra maguknak nincsen megoldása, és ez a kormány láthatólag nem kíván a magyar jövővel foglalkozni. Ez a Párbeszéd álláspontja, és természetesen nem fogjuk megszavazni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjának felszólalását Mellár Tamás képviselő úr folytatja. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az én számomra a legnyugtalanítóbb dolog, ami tegnap is a parlamentben elhangzott, illetve a mai vita alapján is, hogy az új kormánytól nem várhatunk mást, csak azt, hogy egyre

erőteljesebben nyugatellenes lesz, és ez a nyugatellenesség szerintem életveszélyes Magyarország számára.

Itt szeretnék kapcsolódni Hiller István képviselőtársamhoz, aki szintén erről beszélt, ennek a veszélyéről. *(Balla György: Csak ő értelmesen.)* A történelem nagy tanítómester, és a történelem arra tanít bennünket, hogy amikor Magyarország és a magyar társadalom szemben állt és szembement a nyugati katonai szövetségekkel, akkor mindig vesztes lett, és ezeknek nemzeti tragédia és nagy bukás lett a következménye. Nagyon félek tőle, hogy ismét a rossz oldalra kerülünk, és a rossz oldalon állunk.

KDNP-s képviselőtársaim, Vejkey képviselő úr és Nacsa képviselő úr ecsetelte azt, hogy a Nyugat milyen szörnyű vallási és erkölcsi helyzetben van, és hogy nekünk ezektől ódzkodni kéne, távol kellene tartani magunkat. Hát, azért egy kicsit nézzünk magunkba! Magyarországon vajon a lakosságnak hány százaléka valóban vallásos? - tehát nemcsak az, hogy a népszavazáson annak vallja magát, hanem rendszeresen templomba jár, és egyházi adót fizet. Megmondom önöknek: 6 százalék. A nyugati országokban ez mind sokkal magasabb. *(Cseresnyés Péter ingatja a fejét.)* Az erkölcsökről... *(Cseresnyés Péter közbeszól.)* - ezek tények, kérem, az erkölcs kapcsolatában. A korrupció vonatkozásában valóban egyébként a skandináv országokhoz képest mi előnyös helyzetben vagyunk, hogy mi leszölhatjuk őket? Hát, nyilvánvalóan nem.

A harmadik és talán a legfontosabb dolog: a fejlődés, fejlesztés és innováció kérdésében vajon hol állunk mi, vajon hol áll az az orosz gazdaság, amihez most Orbán Viktor oly erőteljesen kapcsolódni akar? Sorolják nekem föl az orosz gazdaság high-tech termékeit! Még a hadigazdaságban sem, a hadigazdálkodásban sem sikerült nekik a high-techet megfelelően tartani, ezt a mostani háborúból lehet látni.

És nagyon jól lehet látni azt is egyébként, hogy tulajdonképpen hogy állunk mi ezzel a dologgal, hogy a NER-vállalkozások vajon milyen innovációt tudnak felmutatni az elmúlt 12 évben, milyen high-tech termékeink vannak, amiket a világpiacra el tudunk vinni. Hát, nyilvánvalóan semmilyen. Ezekhez csak akkor tudnánk megfelelően hozzájutni, ha valóban értelmesen használtuk volna föl a nyugati kapcsolatokat.

Most egy olyan kormány alakul meg Magyarországon, amelynek miniszterei nem politikusok, de nem is szakértők, hanem kiváló hatalomtechnikusok. Olyan emberek, akik bizonyosan jól fogják majd tenni a dolgukat, jól fogják képviselni a kormány érdekeit, jól fognak tudni kommunikálni, nem lesz kibeszélés, nem lesznek kínos ügyek, ők tényleg profi emberek, és ez valóban így is lesz. Orbán miniszterelnök úrnak ez is volt a célja, hiszen ő pontosan tudja azt, hogy milyen évek fognak itt következni. Mert kétségkívül igaz az, hogy gazdasági világválság van, kétségkívül igaz az, hogy háború van mellettünk, de emellett az is igaz, hogy Magyarország az elmúlt 12

évben egy olyan gazdasági rendszert alakított ki, ami ugyan Orbán Viktorhoz hűséges, tőle függ, de amely nem produktív és nem versenyképes. Ez a gazdaság, ez a magyar gazdaság külső források nélkül nem tud fennmaradni. Kérdés, hogy lesz-e elégséges külső forrás ugyanúgy, ahogy az elmúlt 12 évben volt.

Az európai uniós források valószínűleg nem nagyon állnak rendelkezésre, az oroszoktól nem nagyon fogunk tudni többletforrást kapni, hitelfelvételre nem igazából lesz majd komoly lehetőség azért, mert az adósság/GDP hányados már most is 80 százalék fölött van. Vagyis ennek az új kormánynak egyetlen feladata lesz csak, az, hogy valamilyen módon próbálja meg a válságot kezelni. És még azt sem mondom egyébként, hogy nem lehet ebben sikeres, hiszen ezt a válságot az Orbán-kormány megúszhatja akkor, ha a NER-vállalkozókkal valamilyen módon meg tud egyezni, úgy, hogy bele tudnak abba egyezni, hogy egyre kevesebb és kevesebb forrás jut nekik, hogy a magyar társadalommal is ki tudnak egyezni, hogy el tudják vele fogadtatni azt, hogy egyre gyengébbek és egyre rosszabbak lesznek az életkörülményeik. De egyvalamit nem fognak tudni semmiképpen megcsinálni: nem lesz Magyarországon szerkezetváltás, és nem lesz felzárkózás.

Önök arra hivatkoznak mindig, hogy az elmúlt években milyen magas gazdasági növekedési ütem volt Magyarországon, és milyen alacsony a munkanélküliség. Ha valaki megnézi a szocialista Magyarország teljesítményét, akkor azt látja, hogy 1960-89 között átlagosan 3,5 százalék volt a gazdasági növekedés és nulla százalék volt a munkanélküliség. És hatékony, produktív gazdaság volt? Nem volt hatékony és nem volt produktív, az is csak külső forrásokból tudott megélni, ezért adósodtunk el.

Most ugyanaz a helyzet, ugyanilyen gazdaságot építünk föl, amely önmagában működésképtelen. Nos, ehhez én nem kívánok hozzájárulni, és nem adom a nevemet. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjának vezetője Keresztes László Lóránt. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én azokkal a felszólalókkal értek egyet, akik úgy érveltek, hogy ez egy fontos vita, hiszen a most látható kihívásokról, azokról a problémákról is kell beszélnünk, amit tapasztalunk, akár az elmúlt években, az elmúlt évtizedekben, az előttünk álló problémákról is és a jövőképről is kell tudni beszélni. Én felfedeztem egyébként ebben a vitában - nemcsak Hiller István nagyszerű felszólalásából - a törekvést, hogy a jövőképről is beszéljünk, én ezekre is kívánok majd röviden válaszolni, illetve reagálni.

Én ugyan nem voltam itt tegnap az Országgyűlésben, a Felvidéken voltam éppen a Sajót érintő borzasztó szennyezés ügyében, de hallgattam a miniszterelnök beiktatási beszédét, és itt is néhány konkrétumot véltem felfedezni, amire, úgy gondolom, hogy szükséges itt reagálni. Ez összefüggésben van egyébként a minisztériumok felsorolásával is.

(12.20)

Azt gondolom, hogy abban nincs vita és nem is volt a mai napon vita, hogy természetesen egy választási győzelem után joga van egy kormányfőnek javaslatot tenni a kormányzati struktúrára; nyilvánvalóan ezt nem vitatta senki, de én azt gondolom, hogy el kell fogadniuk, hogy nekünk pedig el kell mondani ezzel kapcsolatban a véleményünket, mert ez nem csak lehetőség; nemcsak jogunk van hozzá, hanem kötelességünk is megtenni.

Nyilván erről részletekbe menő és érdemi vitát akkor lehetne folytatni, hogyha önök a nyilvánosság elé tárták volna, hogy az egyes minisztériumi elnevezések konkrétan milyen portfóliót jelentenek. Tehát az egyes, alapvetően fontos, mondhatjuk, hogy bizonyos esetekben nemzetstratégiai súlyú kérdéseket kezelő portfóliók mely minisztériumok és mely miniszterek irányítása alá kerülnek - ezt nem lehet pontosan tudni. Így nyilvánvalóan nekem is most sok kérdésem lesz, és én majd nézek is önökre, próbálom majd fűrészni, hogy ki az, aki esetleg már ismeri miniszterelnök úr döntését, illetve ismeri azt, hogy bizonyos minisztériumok milyen feladatokért lesznek felelősek.

Azt gondolom egyébként, hogy egy jó kormányzati struktúrának az egyik alapeleme kellene hogy legyen - és ebben mondjuk, nem értünk egyet az önök javaslatával -, hogy kiderüljön a minisztériumi elnevezésekből és a minisztériumi előterjesztésekből, hogy pontosan milyen területekkel fognak foglalkozni, és hogy hol ér véget az egyik minisztérium felelőssége és hol a másiké. Ez nyilván - ahogy Hiller István is utalt rá - jól láthatóan fog problémákat okozni az igen sok hasonló portfólióval rendelkező minisztérium esetében.

Nagyon egyetértünk azzal is, hogy alapvetően meg kell változtatni az előző kormány struktúráját, hiszen egészen más körülmények között, egészen más kihívásoknak megfelelően kell a kormánynak dolgozni, de nyilván nekünk itt, ellenzéki oldalon az előző kormány struktúrájával más jellegű problémáink is voltak. Mi nyilvánvalóan nem értünk egyet azzal, hogy minden ilyen jellegű problémára megoldást tudtak volna találni, vagy valóban megjelent volna már az előző ciklusban a jól látható és minket is elérő globális kihívásokra való válasz megadásának lehetősége, szándéka vagy éppen a készsége.

Én most néhány gyakorlati példát szeretnék hozni, és nagyon bízom benne, hogy akár államtitkár úr, akár bármelyik kormánypárti képviselőtársam a segítségemre fog sietni, hogy megértsük a miniszterelnök úr javaslatát.

Kérdezem azt, hogy akár a jelen lévő államtitkárok, kormánypárti képviselők közül meg tudja-e valaki mondani, hogy melyik minisztérium lesz felelős azért, hogy átfogó módon az egyik stratégiai kérdést, a vízügyeket kezelje. Tehát pontosan látjuk ezeket a kihívásokat, amikkel szembesülünk. Szó esett már a tavaink állapotáról, a vízhiányról, beszéltünk az elsivatosodásról, beszéltünk a környezeti ártalmakról, folyóvizeink, állóvizeink környezeti állapotáról, de beszélhetünk éppen a vízbázisvédelemről, a víziközműszektort érintő problémákról.

Van-e olyan képviselő, olyan kormánypárti képviselő, aki tudja, hogy vízügyek tekintetében mely minisztérium, melyik miniszter lesz az illetékes. Azt kérem önöktől, hogy jelezzék, hogyha van itt önök között ilyen szereplő, ilyen kormánypárti politikus, akinek van elképzelése, hogy legalább kihez forduljak, hogyha kérdést akarok föltenni ezzel kapcsolatban kicsit részletesebben.

Azt gondolom, hogy önök sem vitatják, miután miniszterelnök úr sem vitatta, hogy ezek stratégiai kihívások - például a víziközműszektor helyzetének kezelése nem tűr halasztást, hiszen az összeomlás szélére került az egyik legfontosabb, ha nem a legfontosabb közszolgáltatás biztosítása. Ugye, itt több ezer milliárdos forráshiányról beszélhetünk a következő 15 éves távlatban, és aligha lesz kezelhető ez a probléma akkor, hogyha nem látunk egy világos hatáskört, nem látunk egy olyan kormányzati szereplőt, aki ennek az igen fontos és Magyarország jövője szempontjából meghatározó stratégiai területnek a felelőse lesz. Nem igazán látom, hogy bármely kormánypárti képviselőnek lenne elképzelése arról, hogy kihez fog tartozni a vízügyek kezelése és a vízügyek kérdése.

Még egy példát szeretnék hozni. Arról már esett szó a mai ülésen, hogy az éghajlatváltozás, a környezetpusztítás korunk legsúlyosabb kihívása, és azt is tudjuk, hogy az önkormányzatok, a városok az ez elleni küzdelemnek, az éghajlatváltozás hatásai elleni küzdelemnek a frontvonalában vannak.

És itt egy stratégiai kérdés, a közlekedés, a tömegközlekedés helyzete, hogy ennek a fejlesztésével ki fog foglalkozni. Tehát ki fog foglalkozni a városi tömegközlekedés rendszerének kialakításával, egy egységes tömegközlekedési koncepció megszervezésével, a sok éve húzódó és elmaradó közlekedési reform megvalósításával? Ezzel összefüggésben ki lesz felelős azért, hogy az önkormányzatok működése szempontjából az erre, a közlekedésre fordítandó források rendelkezésre álljanak, és ki lesz a felelős a közlekedéspolitikai, a tömegközlekedés vidékpolitikai aspektusainak érvényesítése érdekében? Gondolok itt alapvetően a perifériák, elaprózott település-rendszerű, városos helyzetben lévő kistelepülésekre.

Lesz-e az előző ciklussal ellentétben ennek a területnek egy felelőse? Lesz-e minisztere ennek a stratégiai ágazatnak? Nem látom, hogy bárki a kormányoldal részéről erre értelmezhető választ tudna adni, vagy legalább egy jelzést tenne felém, hogy átlátják azt, amit lehet, hogy miniszterelnök úr lát, de én egy

kicsit aggódom annak alapján, hogy az előző ciklusban nem volt felelőse ennek a területnek.

Többször, többen felvetették a környezetvédelem ügyét, a környezetpusztítás ügyét. Azt gondolom, abban talán már nincs vita, hogy milyen óriási kihívás ez. Tegnap miniszterelnök úr beszédében hallgattam, utalt rá, hogy az akkumulátorgyártás milyen fontos stratégiai ágazatként szerepel a kormány tervei között.

Azt is láthattuk itt az előző ciklusban, hogy létrehozták a különleges gazdasági övezetek jogintézményét, ami gyakorlatilag kivonja a helyi önkormányzatoktól a kezeléséből a helyi közösségek részvételét, lehetlenné teszik bizonyos beruházások, zöldmezős beruházások esetében. És tudjuk azt, hogy milyen elképesztő veszélyhelyzet alakult ki az egyik ilyen gyár, Göd térségében. Tudjuk azt, hogy civilek, civil szervezetek által megrendelt kutatások tárták fel, hogy az akkumulátorgyártáshoz használt vegyi anyagok megjelentek a talajvízben. Azt gondolom, hogy ez súlyos problémákra utal.

Egyrészt önök szétverték a környezetvédelem intézményrendszerét, és nem tudta kimutatni ezt a szennyeződést a környezetvédelem hatósági rendszere, a másik oldalról pedig ezt a civileknek kellett biztosítani, hogy a vizsgálat megtörténjen; a Gödért Egyesület rendelte meg ezt a kutatást. Ugyanakkor ők is most éppen kormányzati szereplőkbe ütköztek egy olyan küzdelemben, amikor az emberek érdekében akarnak cselekedni.

A vízügyi hatóság most a katasztrófavédelemhez tartozik, és itt, a gödi területen is a vízügyi hatósági feladatokat ellátó katasztrófavédelem megtagadta, hogy a különböző monitoringkutak vízvizsgálati eredményeit kiadja, és nyilvánosságra hozza. Tehát ezért ki fog felelni, amikor önök mindent a gazdaság alá akarnak berendelni? Létrehozták a különleges gazdasági övezetek jogintézményét, és semmilyen módon nem tud érvényesülni a jelenlegi kormányzati struktúrában a környezetvédelem ügye. Ezek a szempontok gyakorlatilag a gazdasági érdekek alá vannak rendelve.

Még egy konkrét példát szeretnék említeni, amiről az elmúlt ciklusban és még az azt megelőző ciklusokban más LMP-s képviselőkel nagyon sok vitát folytattak önök, akik itt voltak az előző ciklusokban önök közül. Paks II. ügye, ezt is említette tegnap Orbán Viktor miniszterelnök, hogy mennyire fontos ez az energiaellátás szempontjából a kormányoldal állítása és álláspontja szerint a paksi bővítés, az új paksi blokkokna a megépítése.

Én az elmúlt ciklusban két alkalommal intéztem közvetlenül azonnali kérdést a miniszterelnök úrhoz az ezer sebből vérző paksi bővítés számtalan problémáját említve, és mindkétszer kitért a válasz elől miniszterelnök úr, és arra utalt, hogy az ő kormányzati felfogása szerint kell egy olyan szakembert behozni a kormányba, aki egy ilyen gigantikus beruházást szakmai oldalról tud kezelni, és ez volt Süli János miniszter úr az előző kormányzati ciklusban.

Hát, most már láthatjuk, hogy megbukott ez a kormányzati elképzelés, megbukott ez az érvrendszer, amit miniszterelnök úr mondott, a paksi bővítéssel kapcsolatban most nem sorolom, hiszen idő hiányában nem tudom megtenni, hogy soroljam a rengeteg problémát, de azt láthatjuk, hogy valószínűleg Szijjártó Péter miniszter úr irányítása alá kerül a Paks II.-projekt.

Az eddig is látható volt, hiszen kihallatszott - mondjuk úgy - a tényécsörömpölés az önök soraiból, a kormány soraiból, hogy Süli miniszter úr helyett nagyon sokszor Szijjártó miniszter úr ment adott esetben Moszkvába tárgyalni. De azt is tapasztalhattuk, hogy Palkovics miniszter úrral voltak konfliktusok, amikor a nukleáris biztonság kérdéséről, az engedélyezés folyamataról esett szó. Gyakorlatilag már megkötötték Süli János kezét.

De most akkor mi lesz a megoldás? Tehát a nukleáris biztonság kérdése, az energiaellátás biztonságának kérdése és legfőképpen a magyar emberek biztonságának és a környezet biztonságának a kérdése most egyfajta gazdasági vagy külpolitikai prioritás alá rendelődik? Tehát most már nem fontos a szakmaiság a Paks II.-projekt esetében? Most már egy ilyen jellegű kormányzati betagozódásnak lesz az áldozata ennek a gigantikus projektnek a továbbvitele? Ez sem koherens azzal, amit önöktől hallhattunk az előző kormányzati ciklus idején.

Nos, azt elmondhatjuk, jól látható, a környezetvédelem gyakorlatilag a gazdasági érdekeknek, a profitérdekeknek lesz alárendelve ebben a kormányban. Nyilván ezzel semmilyen módon nem tudunk egyetérteni. El tudjuk mondani, hogy gyakorlatilag ez a kormány ilyen szempontból, tehát ha a környezeti ügyeket és a gazdasági szempontokat nézzük, akkor gyakorlatilag egy négyéves beruházási tervet végrehajtó bizottságként aposztrofálható sokkal inkább, mint a társadalmi, a gazdasági és a környezeti kérdéseket átfogó rendszerként értelmező, a korunk kihívásainak megfelelően átfogó rendszerként értelmező kormányzati struktúrában, ahogy annak lenni kellene.

És azt gondolom, hogy önök, ha már eddig nem tették, ezután sem fognak velünk egyetérteni a környezeti fenntarthatóság kérdéseinek megítélésénél, de én itt hoznék egy idézetet önöknek, a házelnök úr által vezetett Nemzeti Fenntartható Fejlődési Tanács egyik jelentését.

(12.30)

Ez így szól: „Hazánk továbbra is fenntarthatósági válságban van. A négy nemzeti erőforrásunk egyike sincs jó állapotban, és az ezeket jellemző mutatók többsége nemcsak az EU-átlag alatti, de a hozzánk hasonló történelmi, gazdasági helyzetben lévő visegrádi országokénál is rosszabb. Márpedig a ma rossz fenntarthatósági teljesítménye a holnap gyengébb társadalmi, gazdasági jólétét jelenti.” Így folytatja a jelentés: „A javasolt fenntarthatósági fordulat két kulcsterülete a természeti erőforrások túlzott használatának

lefekezése, a környezeti és természeti erőforráskorlátok határozottabb megjelenítése és a humán erőforrásaink nagyobb arányú, időben tartósabban érvényesülő növelése, melynek első lépése az oktatásban megvalósítandó lényeges változások megtétele.” Tehát ez a Nemzeti Fenntartható Fejlődési Tanács megállapítása, és, ugye, ezt a testületet a házelnök úr vezeti. Azt gondolom, hogy az itt megfogalmazott gondolatok, amelyekkel egyet kell érteni mindannyiunknak, nem köszönnek vissza a tervezett kormányzati struktúrában, már amit vélelmezhetünk az átláthatóság híján, hiszen önök nem tették közzé, hogy egyes minisztériumok mivel fognak foglalkozni.

Még egy nagyon rövid visszautalásra van időm. *(Folyamatos zaj. - Az elnök megkocogtatja a csenget.)* Nacsa képviselő úr utalt arra, hogy a demokraciáelfogásnak más értelmezése nem lehet, mint hogy az ellenzék megszavazza a győztes oldal javasolt kormányzati struktúráját. Felhívnom Nacsa képviselő úr figyelmét, hogy vitatkoznék ezzel, mint ahogy önök is megtették, amikor legutóbb önök ellenzékben voltak, és nem támogatták az akkori kormány kormányzati struktúráját. Ezért, azt gondolom, nem alapvetés, hogy mi ezt megtegyük, főleg akkor nem, ha nem értünk egyet, ezért nyilvánvalóan nem fogjuk megtenni.

Még Vejkey képviselő úr felszólalására szeretnék röviden reagálni. Egy globális világrend kibontakozásáról beszélt, szembeállítva a nemzetállami érdekekkel. Azt gondolom, hogy itt van egy nagyon erőteljes inkoherencia, idegen szóval, egy ellentmondás a tekintetben, ahogy önök cselekedtek, és amit önök mondanak. Jól láthattuk, nemcsak az elmúlt ciklusban, hanem az elmúlt ciklusokban, hogy önök előszeretettel kötöttek stratégiai megállapodást globális multicégekkel, önök mindig készen álltak a multicégek profitéhségét kiszolgálni, akár szemben a munkavállalói érdekekkel vagy a környezeti, a természeti kincseink védelmével. Önök egyetlenegy lépést nem tettek azért, hogy Brüsszelben az Európai Bizottságot körülvevő lobbisták ezreinek tevékenységét átláthatóbbá tegyék, korlátozzák, tehát hogy valóban demokratikusabb legyen az Európai Unió működése. Önök mindig, mindenféle korlátozás nélkül készen álltak elfogadni a globális nagyvállalatok érdekeit szolgáló szabadkereskedelmi egyezmények ratifikálását. Így csökken a természeti kincsek védelmének lehetősége, de még nagyobb baj, hogy csökken a munkavállalói jogok védelmének lehetősége.

Önök a keresztény Európáról beszélnek. Előszeretettel barátkoznak olyan európai diktátorokkal, akik nem a keresztény Európa barátai, gondolhatok itt Erdoğan elnök úrra, aki politikai fegyverként használja például az Európában élő török kisebbséget *(Nacsa Lőrinc: NATO-tagállam!)*, és arra szólítja fel őket, hogy ne integrálódjanak. Azt gondolom, abban viszont egyetérthetünk, hogy nem több Európára van szükség, hanem jobb Európára, olyan Európai Unióra van szükség, amely megadja a lehetőséget arra, hogy mindannyian biztosítani tudjuk a szülőföldön való boldogulást Európa valamennyi régiójában, és tudjuk

biztosítani a leszakadó vidéki régiók felzárkóztatását; olyan Európára van szükség, ahol valóban lehet küzdeni a természeti kincsek védelméért, gondolhatunk itt például a Sajót érintő környezeti katasztrófára; olyan Európára van szükség, amely valóban tiszteletben tartja és támogatja az őshonos nemzeti kisebbségek jogainak védelmét.

Tehát azt gondolom, sok mindennel egyet lehet érteni, Vejkey képviselő úr, azzal, amit önök a jelszavak és szavak szintjén elmondanak, de azt gondolom, ideje lenne végre ennek megfelelően kormányozni és ennek megfelelően cselekedni, mert önök az előző ciklusban sem és az azt megelőző ciklusokban sem így tettek. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most arra kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, és tegyék lehetővé, hogy néhány felszólalás még elhangozzék, mert néhány még hátravan. Megvárom, míg képviselőtársaim elfoglalják helyüket. *(Rövid szünet.)* Köszönöm szépen.

Most Orbán Balázs államtitkár úr következik. Parancsoljon, államtitkár úr! *(Rétvári Bence dr. Orbán Balásznak: Zárszó, zárszó?)*

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Nem, nem. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az előterjesztő jelen esetben nagyon helyesen nem a kormány, és én úgy is voltam ezzel a dologgal, hogy végighallgatom a vezérszónoki felszólalásokat, majd utána reagálnék azokra a kérdésekre, amelyek mégis az elmúlt négy év kormányzási ciklusát érintik, és iránymutatók tudnak lenni a következő időszakra is.

Nem először hangzik el a Házban, de nagyon fontos, hogy kormányoldalról is elhangozzék, hogy a magyar alkotmányos gondolkodás alaptétele szerint nem a kormánynak van miniszterelnöke, hanem a miniszterelnöknek van kormánya. Orbán Viktor miniszterelnök szerepfelfogása szerint a kormányalakítás nem személyi kérdésekről szól, a kormány összetétele nem személyi ambíciók kielégítését szolgálja, hanem az a legfontosabb feladatunk - talán ez a legjobb szó rá, sokat gondolkodtam rajta -, hogy jövőálló legyen a kormányunk. Tehát úgy kell összeállítani a kormányt, hogy tagjai a jövő által tartogatott kihívásokra megfelelő választ tudjanak adni.

Szóba került a vita során, hogy hol van Magyarország helye. Azt hiszem, Hiller alelnök úr beszélt erről a leghosszabban, és azt is gondolom, hogy a tegnapi miniszterelnöki - tulajdonképpen - székfoglaló beszéd elég világosan fogalmazott. A mi helyünk Európában van, és a NATO szövetségi rendszer tagjaként képzeljük el Magyarország jövőjét azért, mert a magyar nemzeti célok elérése szempontjából ez biztosítja a legbékésebb, legnagyobb mozgástérrel járó keretet. Mégis, ha erről elkezdünk beszélgetni, hogy mi

akkor a problémánk Európával és miért fogalmazunk kritikusán az egyes európai fővárosokban zajló folyamatokkal összefüggésben, a félreértések elkerülése végett: mi nem Európa történelmét siratjuk. Európa történelme persze tele van háborúval, szenvedéssel, de alapvetően dicsőséges, és arról szól, hogy ez a kontinens hogyan tudta kulturális, politikai, gazdasági befolyását az elmúlt évszázadokban kiterjeszteni a többi kontinensre. Tehát ilyen értelemben mi ünnepeljük Európa történelmét. A probléma ott kezdődik, hogy úgy látjuk, Európa jövőjét nem biztos, hogy lesz okunk ünnepelni.

Identitáskérdések kerültek szóba. Azt hiszem, a magyar jobboldalon senkinek nincs identitásproblémája, és azt gondoljuk, hogy Magyarország mindig is Európa része volt. Én nem tudok elképzelni olyan helyzetet, hogy idejön valami, egy teherhajó, és elvontat minket máshova. Tehát amikor több mint ezer évvel ezelőtt őseink úgy döntöttek, hogy ideköltöznek és itt alakítanak államot, akkor ezt a kérdést eldöntötték. Tehát azt javasoljuk, hogy ebből ne csináljunk identitásproblémát, hanem ragaszkodjunk az árpádi és a Szent István-i elgondoláshoz.

Ami a problémát okozza, és amire képviselő úr is utalt, az az, hogy jelen pillanatban a liberális és a baloldalon viszont van identitásprobléma. Ugyanis az, amit ön nyugatos gondolkodásként jellemezett, az valójában nem azzal összefüggésben értelmezendő, amit eddig mondtam, hanem azzal, hogy mi Magyarország megújulásának, mi a haza és haladás gondolatának motorja. Ezen elképzelésrendszer szerint a haza és haladás gondolatának motorja, mondják a nyugatosok, az, hogy Nyugat-Európában van egy életmód, egy életforma, van egy gazdasági, társadalmi, kulturális rendszer, és mi akkor tudunk sikeresek lenni, ha ezt minél pontosabban, minél precízebben másoljuk, behozzuk Magyarországra. Több száz éve intellektuálisan ennek a típusú gondolkodásnak ez a fajta másolás, a politikai, gazdasági, kulturális rendszerek transzferére épülő elképzelés az alapja.

A probléma ott van, és ezért van válságban a liberális oldal, merthogy a nyugati világban ők is érzik azokat a problémákat, amelyeket mindannyian érzünk, és nem tűnik értelmesnek a mintakövetés. Kétfajta választ találunk erre. Ha az öntől jobbra ülők felé fordul, akkor azt látja, hogy ennek ellenére mintakövetést kell csinálni. A Momentum és a többi párt elképzelése teljesen egyértelmű: ne vegyünk tudomást erről a problémáról, ne vegyünk tudomást arról, hogy a modell nem feltétlenül jó, ne tanuljunk az általuk elkövetett hibákból, kutya kötelességünk nekünk a másolást folytatni, hiszen ha nem másolunk, akkor nem vagyunk jó európaiak és nem vagyunk jó magyarok.

(12.40)

S akkor lehet ehhez képest egy másik elképzelésrendszert alkalmazni. Mégiscsak próbáljunk meg arról beszélgetni, hogy mi a magyar érdek, kik vagyunk

mi, honnan jövünk, hova tartunk, hova szeretnénk eljutni. Ennek szintén vannak hagyományai a baloldalon és az ellenzéki oldalon. Én azt gondolom - ha szabad ilyen politikatudományi fejtegetésekbe belemenni -, hogy a 2022-es áprilisi választások katasztrofális eredménye a baloldal szempontjából leginkább annak köszönhető, hogy ez a típusú baloldali gondolkodás eltűnt a listáról, eltűnt ebből a politikai rendszerből. A magyar emberek döntő többsége éli az életét és nem politikai elemzésekkel foglalkozik, de ezt viszont valahogy megérzik. S amikor azt gondolják, hogy olyan típusú konzervtermékeket, ideológiai termékeket próbálnak számukra árulni, amelyek már Nyugat-Európában is lejárt szavatosságúak, akkor ők erre ösztönösen nemet mondanak, ösztönösen egységbe tömörülnek, és ennek köszönhető, hogy ez az oldal ennyi választópolgár bizalmát áprilisban ki tudta érdemelni.

Én nyitott vagyok és ez az oldal nyitott az Európa jövőjével kapcsolatos diskurzusra és a Magyarország helyének meghatározásával kapcsolatos vitákra ezekben a kérdésekben. Csak azt szeretném jelezni, hogy nekünk nincs identitásproblémánk. Mi nem vagyunk elbizonytalanodva. Szerintem mi jó helyen állunk, és a saját tengelyünk körül forgó Magyarországot szeretnénk, ha már Széchenyit idézte a képviselő úr is.

Végighallgattam azokat a kritikákat, amelyek a kormányzati szerkezettel és a benne lévő prioritásokkal voltak kapcsolatosak. Egy félreértést szeretnék eloszlatni. Nincs olyan terület, ami háttérbe szorulna. Nincsenek olyan területek, amelyekről önök úgy beszéltek, mintha háttérbe szorultak volna. Ez egyszerűen nem igaz. Az, hogy egy minisztérium elnevezésében és pecsétjében mi található és mi nem található, még nem utal arra, hogy a kormányzat szempontjából mely területek a legfontosabbak és mely területek a kevésbé fontosak. Ha megnézik az elmúlt 12 év eredményeit, azt látják, hogy a legtöbb eredmény olyan területhez köthető, ami a minisztériumok elnevezésében csak-csak, részlegesen vagy még úgy sem jelent meg.

Azt is értem, hogy önök a választási kampányban azzal kampányoltak, hogy visszaállítják az oktatási és egészségügyi minisztériumot, és önálló ilyen tárcákat ajánlottak a választópolgároknak. Nos, 2010 előtről nekünk nagyon rossz emlékeink vannak ezekkel az elképzelésekkel kapcsolatban, ugyanis amikor a baloldal önálló tárcákról beszélt, az általában két dolgot jelentett. Az egyik az volt, hogy valamilyen módon elburjándoztak a miniszterek, valamilyen módon minden fontos potentátnak pozíciót kell adni. Ha ilyen értelemben szeretnék a minisztériumok számát növelni, akkor ehhez a fajta bürokrácianöveléshez nem tudunk hozzájárulni.

A másik: két dolgot jelentett a baloldali kormányzás alatt az, hogy önálló tárca volt. Az egyik, hogy ez volt a biztos jele annak, hogy azon a területen négy évig nem történik semmi. Legyen egy önálló tárca, üljön oda a miniszter, akinek az a feladata, hogy konszolidálja az ágazatot és lehetőség szerint ne történjen

azon a területen semmi. Ha ilyen értelemben szeretnek volna önök önálló egészségügyi és oktatási minisztériumot, akkor ezt nem tudtuk volna támogatni.

A másik - s ezt Arató képviselő úrnak is mondom -, hogy 2006-ban, 2010-ben volt a baloldali kormányok alatt önálló egészségügyi és oktatási minisztérium. S mit kapott az ország ezektől a minisztériumoktól? Tandíjat és vizitdíjat. Ehhez nincs szükség önálló egészségügyi és oktatási minisztériumra. Úgyhogy azt szeretném javasolni önöknek, hogy picit több visszafogottsággal, és legalább azok a képviselők, akik részt vettek korábban a kormány működtetésében, egy kicsit több belátással figyeljék ezeket a területeket.

Ha végignézzük, minden olyan területen, amit önök kifogásoltak vagy kritizáltak, az elmúlt 12 évben előrelépésekről tudunk beszámolni. Itt van például a felsőoktatás ügye. A felsőoktatással kapcsolatos számok természetesen csak most fognak megszületni, valószínűleg a jövő év elején lesznek elérhetőek összeurópai szinten az első adatok, de azt lehet mondani, hogy az elmúlt ciklusban a koronavírus-járvány ellenére véghez vitt átalakításoknak és modellváltásoknak köszönhetően Magyarország a felsőoktatásra leg többet költő európai országok között lesz.

A másik jelentős eredmény az egészségügy területén történt úgy, hogy nem volt önálló egészségügyi minisztérium, és úgy, hogy koronavírus-járvány volt. Több mint 1700 milliárd forinttal költünk többet az egészségügyre, mint 2010-ben, és ebben az időszakban soha nem látott mértékű béremelés és a hálapénz kivezetése történt meg. Mindkettő a rendszerváltás óta minden magyar választópolgár által elvárt lépés volt, aminek, azt hiszem, hogy politikai hovatartozástól függetlenül örülni lehet.

A környezetvédelem ügyében is azt javaslom, hogy ne beszéljünk, hanem cselekedjünk. Az előző ciklusban hirdettünk egy kormányzati programot, egy klímavédelmi akciótervet, amelyben nem holmi hagyományos ideológiával átitatott vállalások voltak, hanem konkrét lépések: ennyi fát ültetünk, így tisztítjuk meg Magyarországot az illegális hulladéklerakóktól, az egyszer használatos műanyagokat így és ilyen ütemezéssel tiltjuk be. Tehát vannak konkrét vállalások, amelyek keretében lehet együttműködni, szerintem, még egyszer mondom, pártpolitikai alapon túlmutatón. A baloldal részéről egészen eddig ez a fajta nyitottság és hozzáállás hiányzott.

A másik kérdés: értem, hogy a zöldátállás energiaügyekben a baloldal politikusai számára fontos, de azért hadd hozzam ide az energiabiztonság kérdését is. Egész Európa arról beszél, hogy a következő években lesz-e energia, és ha lesz energia, akkor mennyibe fog kerülni és hogyan fogunk hozzájutni, s milyen geopolitikai zsarolásoknak vagyunk a különböző, Nyugatról és Keletről jövő szereplők által kitéve, és ezeknek a zsarolásoknak az ország nemzeti szuverenitásának megerősítése szempontjából hogyan tudunk ellene tartani. Én értem, hogy vannak olyan elképzelések - amiket természetesen mi is támogatunk, mert valamilyen módon hozzájárulnak az

energiabiztonsághoz -, hogy a megújuló energiaforrások arányát növelni kell. A napelemparkok részarányát például a villamosenergia-ellátásban mi is a többszörösére szeretnénk emelni. De amíg nem tudunk közös nevezőre jutni bizonyos stratégiai kérdésekben, például a paksi atomerőműblokk megépítésében, addig nem tudunk miről beszélni, mert ez azt jelenti, hogy az ellenzék pozíciója az, hogy most álljunk föl, énekeljük el a Himnuszt, és lőjük lábunkat. Ez az a pozíció, amit felelős kormányzati politikaként egész egyszerűen nem lehet támogatni.

S ha megengedik, egy utolsó politikai megjegyzést tennék. Tisztelet a kivételnek, volt ezzel ellentétes felszólalás is, de én azt láttam, hogy a baloldalon április 3-a után elfelejtették lecserélni a lemezt. Azt hallgattuk az elmúlt többórás vitában, hogy ez a miniszter bukott meg, ez a kormány bukott meg, ez a terület bukott meg. Nem! Tisztelt képviselő hölgyek és urak, április 3-án a baloldal bukott meg, és ebből kellene a következtetéseket levonni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kettőperces felszólalásra senki sem jelentkezett. Rendes felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót az LMP képviselőcsoportjából Bakos Bernadett képviselő asszonynak, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon, öné a szó.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán abban most nincs vita a kormány és az ellenzék között, hogy egy olyan kormány szerkezetéről vitatkozunk, amelynek majd párhuzamos válságok között kell helytállnia. Azonban az már a minisztériumok felsorolásából is egyértelmű, hogy az egyetértés pontosan eddig a pontig tart részünkről. Ugyanis mi azt tudjuk kiolvasni a most tárgyalt javaslat alapján, hogy az általunk legégetőbbnek érzékelt problémákat a következő kormány inkább eltagadni, mintsem megoldani kívánja. A mi álláspontunk szerint sajnos közeledik egy gazdasági válság, ami súlyos többletterheket jelent majd a magyar embereknek. Emberek tíz- és százazrei kerülhetnek önhibájukon kívül lehetetlen helyzetbe, egzisztenciák és a megélhetés kerül majd veszélybe.

A gazdasági válság nyomában mindig ott jár a szociális válság, amire a kormánynak reagálnia kell. Segíteni kell az embereknek, és lehetőleg minél többet és minél pontosabban azoknak, akik valóban nem tudnak boldogulni az állam segítségével nélkül.

(12.50)

Ez talán a legégetőbb és legfontosabb feladata a jelenlegi kormánynak, tudni érzékelni a szociális válság jeleit, és tudni gyorsan megoldásokat és segítséget adni, hogy végre legalább egy ilyen válsághelyzetben ne az történjen, hogy a kormány azokat támogatja, akik maguktól is boldogulnak, és azokat gáncsolja, akiknek valóban szüksége lenne a segítségre; ha 12 év

után ott tartanánk, hogy a kormány legfontosabb célja, hogy a legsúlyosabb társadalmi problémákat ne elhallgassa, hanem megoldani kívánja azokat. Mégis, ha hirtelen ránézünk a következő kormány struktúrájára, nem igazán tudjuk megmondani, hogy pontosan melyik minisztérium feladata lesz ez.

Ahogy probléma, ha nem látjuk a fától az erdőt, úgy gond az is, ha elfelejtjük, hogy a beruházás, a fejlesztés és úgy általában a gazdaság nem önmagáért való, hanem annak végső célja az emberek boldogulása, márpedig ez a struktúra egyszerűen azt mutatja, hogy ennek a kormánynak fontosabbak az épületek, az építkezések, mint az emberek. Szerintünk, ahogy a profit nem előzheti az embert, úgy az önmagáért való folyamatos növekedés hajszolása esetében sem követhetjük el ezt a hibát - márpedig ez a kormánystruktúra arról árulkodik, hogy ezt nem látják még be. A gazdasági válsággal párhuzamosan nemcsak közeledik, de már jelen van egy egyre súlyosabb energiaválság, a fosszilis energiahordozók ára elszállt, ez pedig Magyarországot különösen súlyosan érinti, azért, mert az elmúlt 12 évben a Fidesz tiltotta és különadóval sújtotta a megújuló energia fejlesztését ahelyett, hogy támogatta volna. Az energiafüggőség megoldása nem a vétó és nem az amerikai palagáz, hanem az energiafüggetlenség, ehhez pedig Magyarországnak egyetlen útja van, a megújulókapacitás fejlesztése és az energiahatékonysági projektek. Itt utalnék Orbán Balázs előbb elhangzott szavaira: éppen azért, hogy ne legyünk zsarolhatók Nyugatról vagy Keletről.

Sajnos finoman szólva sem látszódik a jelenlegi kormány struktúráján, hogy mindezt a Fidesz is felismerte volna. Magyarország energiastratégiáját teljesen újra kellene alkotni, és ennek meg kellene látszódnia a kormánystruktúrában is, de erről most szó sincs. Naivan azt gondolnánk, hogy a paksi minisztérium megszűnése azt jelenti, hogy ezzel a fölösleges és drága, kockázatos projekt is a múlté, de sajnos mindannyian sejtjük, hogy a valóságban csak arról van szó, hogy ez már annyira kínos, hogy jobb minél jobban elrejtteni valahol a ciklusról ciklusra átláthatatlanabb kormánystruktúrában.

Végül, de nem utolsósorban zöldpártként beszélünk kell a legszomorúbb, azonban a legkevésbé meglepő hiányosságról. A mi álláspontunk szerint az előttünk álló időszak legsúlyosabb problémája a klímaválság. Szerintünk ideje lenne elfogadni annak a felelősségét, hogy mi vagyunk az utolsó olyan generáció, akik még érdemben tehetnek a klímaváltozás ellen, hogy nekünk minden egyes döntésünk a gyerekeink és az unokáink sorsát is befolyásolni fogja. Bár a Fidesz álláspontja zöldkérdésekben igen dinamikusán változott az elmúlt években, de ma már abban sem lehetünk biztosak, hogy vajon a klímaváltozás létezésében egyetértés van-e köztünk. De végső soron mindegy, hogy mintegy udvariasságból a probléma létezését egyáltalán elismerik-e, mert az egyértelmű, rá nézve a szerkezetre, hogy a megoldásért nem akarnak tenni.

Ha a XXI. században egy kormányban nincsen zöldminisztérium, az provokáció, az üzenet. Legyünk tehát egyértelműek! Ha tudjuk definiálni a zöldpolitikát, akkor azt is tudjuk, hogy annak az ellenpontját úgy hívják, hogy Fidesz. Bizonyos szempontból pedig őszinte ez a struktúra, hiszen azt mutatja meg, hogy még a látszatot sem szeretnék fenntartani, hogy a fenntarthatóság bármilyen szempontból szerepet játsszon a döntéseikben. Saját szempontjukból érthető is, hogy nem szeretnék kinevezni egy zöldminisztert, hogy utána hétről hétre itt a parlament előtt kelljen magyarázkodnia azért, mert a kormány politikája nem zöld. De azt szeretnék mondani, hogy a mi részünkről ennyivel biztosan nem ússzák meg.

A zöldszemlélet egy olyan átfogó világkép, amelynek minden döntésben szerepet kell játszania a költségvetés tervezésétől kezdve az innováción keresztül a beruházásokon át egészen a külügyekig. Ezért Magyarország zöldpártja szempontjából az új struktúra csak azt jelenti, hogy nem egy, hanem az összes miniszterrel fogunk kemény és súlyos elvi vitákat folytatni az elkövetkező években. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az LMP, a Momentum és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Folytatjuk a vitát. Ismételt felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Hiller István képviselő úr, volt alelnökságunk következik. Parancsoljon! *(Balla György közbeszól.)*

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Nem visszaélve türelmükkel, két gondolatot szeretnék elő-, illetve visszahozni.

Az egyik az államtitkár úrnak, miniszterhelyettes úrnak a reflexiója arra, amit ő identitásvitának nevez. Először föl kell vetni azt a kérdést, hogy egyébként a magyar Országgyűlésben lehet-e és érdemes-e identitásvitát folytatni, vagy pedig kizárólag egy aktuális törvényről, egy passzusról vagy valahogy mások véleményéről, esetleg személyéről érdemes vitatkozni. Én azt mondom, hogy nemhogy érdemes, hanem kell - hát különben minek vagyunk itt, hogyha nem az országunk jövőjéről, sorsáról, irányáról beszélünk? Abban, hogy egyébként különböző vélemények vannak és lehetnek, ez az Országgyűlés dolga, hogy ezt ütköztesse, de hogy a magyar Országgyűlés kizárólag annak adjon helyet, hogy az elmúlt három percben ki mit mondott, és egyébként arról mi a véleményem, és mi nem jut eszembe órára, ezt én nevelésnek tartom. Arról egyébként, hogy milyen orientációjú kell hogy legyen vagy érdemes hogy legyen a mi országunk és ennek a nemzetnek a jövője, arról én különösképpen most és az elkövetkezőkben is fogok vitatkozni, és kiállok amellet, amit mondtam.

Ugyanakkor egyoldalúnak tekintem, ezért kérem, hogy korrigálja a gondolatait, tudniillik azt, hogy csak alkalmazkodunk vagy csak alakítunk. Ha csak az lett volna vagy egyáltalán nem lett volna, akkor, kérem,

nem történhetett volna meg, hogy az első barokk templom Magyarország, az akkori Magyarország területén Nagyszombat városában úgy épül, hogy annak a mintája az Il Gesù Rómában, mert az egy mintaátvétel; egyébként pedig ha csak alkalmazkodunk, akkor nem maradt volna meg ez a nemzet. Ezért az Európai Unió belüli magyar politika lényegének tartom az alkalmazkodás és az alakítás erejének és képességének egységét. Azt kell megvalósítani tudni, hogy mi a mi érdekünk, és természetesen azt, ami jó, elfogadni, és nem mindennek ellentmondani, mert az sehova nem vezet. Ugocea non coronat, szép dolog - kérdezzék meg a többi vármegyét! Mert ez egy ilyen ország. Kétségkívül, Ugocea azt mondta, hogy non coronat, a többi meg coronant *(Derültség az ellenzék soraiban.)*, ez már csak így van, és nekünk ezt az egységet kell tudni kifejezni.

Nem szeretném, hogyha a vita ugyanakkor csonka maradna, mert a magyar kultúra ügyéről még nem esett szó. Ahogy az előbbieken kritizáltuk és kritizáltam én is számos terület kormányzati struktúráján belüli elhelyezkedését vagy éppen pozíciófoglalását, azt kell mondjam, hogy a kultúra és az innováció összekötésében a kormánystruktúra egészében én látok fantáziát. A helyzet a következő: a fantáziát látom, a garanciát még nem, ezért időben el kell mondanom a fenntartásaimat.

Miközben az előbb ön azt mondta, hogy önálló minisztériumok működtetése a baloldali kormányokra volt jellemző, igen és nem, történetesen az önálló kulturális tárcát a rendszerváltozás után elsőként önök hozták létre, énnekem volt módom önálló kulturális tárca élén szolgálni ezt az országot. Azt kell mondjam önöknek, és ezt, kérem, fontolják meg, tartós - tartós! -, stabil gazdasági növekedés esetén, amennyiben a gazdasági növekedés mértéke legalább eléri, de főként meghaladja a 3 százalékot ebben az országban, érdemes Magyarországnak önálló kulturális tárcát fenntartani, akkor ugyanis olyan dologra van módunk, amikor egy izolált nyelvű, a kultúra területén nagyszerű teljesítményre módot és lehetőséget adó országnak prioritása lehet a kultúra. Mivel a gasztronómia a kultúra része, próbálom leírni, hogy mindenki értse, hogy miről beszélek akkor, amikor a garanciát még nem látom.

Amikor a kultúrát és az innovációt összekötik - tehát még egyszer mondom, látom a fantáziát benne -, két recept lehetséges: az egyik a bécsi szeleté, a másik pedig a gulyáslevesé. A bécsi szelet esetében, valljuk meg, lehet rizzsel, burgonyával, hagyományos recept szerint hagymás burgonyasalátával tálalni a bécsi szeletet, de én még élő embert nem láttam, akinek fontosabb lett volna a hagymás burgonyasaláta, mint a bécsi szelet. Magyarul azt akarom mondani, hogy ha összekötik az innovációt és a kultúrát, az a veszély fenyeget, hogy az innováció a befolyása és gazdasági potenciálja miatt elnyomja a kultúrát. Ez a veszély benne van. A kultúra érdekérvényesítő képessége más, mint egy gazdasági terület érdekérvényesítő képessége, bár egy nagyszerű rendező és egy tehetséges színész ellenében egy politikusnak soha sem lesz esélye megnyerni a vitát a tévétűdióban.

Van azonban egy másik recept is, ezt érdemes - ezt érdemes! - végiggondolni. A magyar gulyásleves számos összetevőből áll. Ostobaság külön enni a hagymát, a krumplit meg a húst nyersen. A gulyásleves receptje arra szolgál, hogy minden íz beleteszi, minden összetevő beleteszi az ízét, és adja közösen azt a sajágot, azt az egyedit, amit egyébként mi gulyáslevesnek mondunk.

(13.00)

Hogy félreértés ne essék, egyáltalán nem vicces dologról beszélek. Hogyha az innováció és a kultúra Magyarországon képes jól együttműködni, és, hogy úgy mondjam, a kultúra nem a tejszínhab a tortán, akkor a magyar kultúra jó időszaka tud eljönni. Ezért ne alárendeljük, hanem egymás mellé rendeljük ebben a minisztériumban a kultúra és az innováció ügyét.

A kormánystruktúrában látom, a gyakorlat az elkövetkező négy évben megmutatja. Ott leszek. Ha jó lesz, azt fogom mondani, hogy jó, ha nem tetszik, kritizálni fogom. Fogadják ezt el tőlem! Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Balla György képviselő úr, frakcióigazgató. Parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Meglehetősen érdeklődéssel figyeltem azt a vitát, amelyben az ellenzék kellő vehemenciával vett részt egy olyan témában, amihez, hála a jóistennek, hosszú ideje már semmi közük sincsen, a minisztériumok felsorolása ugyanis nyilvánvalóan a kormánypártok és a kormány felelőssége.

Annak már kevésbé örültem - tulajdonképpen lényegtelen is, hogy én örültem vagy nem -, ami a vitában elhangzott, mert úgy látszik, hogy önök nem sokat tanultak. A helyzet az, hogy április 3-án volt egy választás, ahol önök a legnagyobb vereségüket szenvedték el, mi pedig a legnagyobb győzelmünket arattuk. A legnagyobb vereség elszívásának az lett a következménye, hogy minden egyes pártvezető a helyén maradt.

Úgy gondolom, hogy ebből önök azt a következtetést vonták le, hogy a vereségben önöknek nincs felelősségük. De valamiért az emberek mégiscsak úgy szavaztak, ahogy szavaztak. Esetleg, kismértékben fölmerülhet az önökben, hogy az elmúlt 12 évben mi nem csak végig rosszat csináltunk? Úgy tűnik, nem merült fel ebben a vitában, mert másból sem állt, csak ugyanazt hajtogatták, mint az elmúlt 12 esztendőben végig. Most szólok, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, ez kevés lesz.

Néhány konkrétumot! Nem lepődtem meg, hogy az oktatás és az egészségügy önálló minisztériumán lesz a fő hangsúly, tisztelet a kivételnek. Az önálló minisztérium nagyon jó, ha nem önálló, nagyon rossz. Ez volt a lényege annak, amit önök mondtak.

Szeretném figyelmeztetni, mondjuk, Arató képviselő urat. Volt oktatási és kulturális önálló minisztérium, mondjuk, Magyar Bálint ideje alatt. Nincs olyan pedagógus Magyarországon, aki ne arra a négy évre mondaná azt, hogy a legszörnyűbb időszaka volt a magyar pedagógusoknak. (Arató Gergely: *Ez nem így van! - Moraj és közbeszólások a kormánypártok padsoraiban, köztük: De! - Pontosan!*) Mint ahogy volt (Az elnök megkocogtatja a csengőt.) önálló oktatási és kulturális... (Folyamatos zaj. - Az elnök csendet.) Volt önálló oktatási és kulturális minisztérium akkor is, amikor a második Gyurcsány-kormány volt.

Őn kiművelt emberfőkről beszélt az oktatás kapcsán. Nézett ön már tükörbe? Nézett ön már tükörbe? (Derűtség a kormánypártok soraiban.) Ön kulturális államtitkár volt! Ön szerint az jobb volt, mint most? Képes ezt így belemondani a szemembe?! (Derűtség a kormánypárti padsorokban. - Arató Gergely: *Képes vagyok, mert így igaz!*) Szerintem akkor ne ide mondja, hanem nézze meg először a tükröt, és azután beszéljen! (Nacsa Lőrinc közbeszól.)

De nyugodtan beszélhetünk az egészségügyről is. Emlékeznek még az önálló egészségügyi minisztériumra Molnár Lajossal és Horváth Ágnessel? Emlékeznek rá? (Szászfalvi László: *Emlékszünk!*) Tordai úr emlékszik? (Szászfalvi László: *Tordai még csecsemő volt!*) Nem volt olyan fiatal. Mit kapott egyébként akkor az önálló egészségügyi minisztériumtól az egészségügy? (Közbeszólás a Fidesz soraiból.) Széfet, vizitdíjat meg kórházi napidíjat. (Az elnök megkocogtatja a csengőt.) Gratulálunk!

De menjünk egy kicsit korábbra! Az, hogy 2004. december 5., mond önöknek valamit? A Momentumnak biztos semmit, mert egy másik népszavazás juthat eszébe, amin valószínűleg most is úgy szavaznának, ahogy. Szégyen! De azon a népszavazáson volt egy másik is, a kórház-privatizáció elleni népszavazás, és arra azért volt szükség, mert az önök önálló egészségügyi minisztériuma asszisztált ahhoz, hogy az akkori szocialista kormány az összes magyar kórházat privatizálni akarja, és egy népszavazással sikerült megakadályozni. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: *Így van!*)

Az egészről az a lényeg, és ezt egyszer jó lenne, ha megértenék, nem valószínű, hogy sikerül, már sokszor elmondtuk, de hátha: nem azon múlik egy ágazat sikeressége, hogy önálló minisztérium irányítja vagy más formában működik. Azon múlik, hogy egy kormány hogyan dolgozik vagy hogy nem dolgozik.

Ennek kapcsán pedig azt szeretném elmondani, hogy önöket 2010-ben kétharmaddal váltották le, bennünket meg negyedszer választanak meg kétharmaddal, azóta folyamatosan. Ez nem azt jelenti, hogy ne fogalmazzanak meg kritikát, csak a stílus, a hozzáállás, a kinyilatkoztatások, a maguk nem tudják, hogy maguk így csinálják meg maguk... (Nacsa Lőrinc: *A demagógia!*) A demagógia, abból kéne egy kicsit visszavenni ahhoz... (Derűtség az ellenzék soraiban. - Dr. Brenner Koloman: *Nacsa Lőrinc sorsójából!*) Abból kéne egy kicsit visszavenni ahhoz, hogy

normális párbeszéd alakuljon ki. Meg az se lenne probléma, ha némiképp felkészültebben érkeznének a parlament ülésére.

Fekete-Győr András képviselő úr első nagy ívű hozzászólása. *(Fekete-Győr András: Nem az első!)* Azt mondta a képviselő úr, hogy az önök európai parlamenti képviselői azért mentek ki Brüsszelbe, hogy az európai uniós forrásokat hazahozzák Magyarországra. *(Nacsa Lőrinc: Cseh Katalinnak!)* Ez marha jó, csak azt nem tetszett hozzátenni, hogy közvetlenül oda akarják adni Cseh Katalinnak. *(Fekete-Győr András: A kórházaknak, az iskoláknak, a munkahelyeknek!)*

A másik dolog, az már... - komolyan mondom, én igyekeztem nagyon figyelni. De az hogy van, hogy legalább kétszer azt kérte rajtunk számon, hogy miért nem tesszük világossá, hogy a háború kapcsán nem vagyunk semlegesek? Mi?! Nem tudom, hogy tegnap önök benn voltak vagy kinn voltak, mert ezt már nem tudom nyomon követni. De ha véletlenül benn lettek volna, akkor legalább ötször hallják a magyar miniszterelnöktől, hogy mi a NATO tagjai vagyunk, egy katonai szövetségi rendszer tagjai vagyunk. Hogy lennének semlegesek? Hogyan lehetnének semlegesek?

Ha eddig nem tudta volna, akkor tegnap legalább megtanulhatta volna! Könyörgöm, egy kicsit fölkezdültebben! Egy kicsit, minimálisan hozzáértőbben, ha már hozzá akar szólni a magyar parlamentben! *(Szászfalvi László: Olvasgassál újságot! - Folyamatos zaj. - Tordai Bence közbeszól. - Az elnök megkocogtatja a csengőt. - Tordai Bence: Figyelünk! Druk-kolunk!)*

Hiller képviselő úr és a nyugatosság. Értem én a mögöttes szándékot. Értem én azt a szándékot, hogy megpróbálják úgy beállítani, mintha lennének nyugatosok meg nyugatellenesek. De ön is tudja, hogy ez nem így van.

Őn föltette azt a kérdést, hogy a Nyugat olyan rossz hely-e. Szerintem nem, egyáltalán nem. De ha azt a kérdést tesszük fel, hogy a mai Párizs-e a jobb hely vagy a húsz évvel ezelőtti, ott már szerintem megint csak nem lenne vita. Ahova tartunk, szerintem az nem jó, és meggyőződésem, hogy ön szerint sem jó. De egyébként nekünk nem a Nyugattal kapcsolatban van problémánk, hanem a nyugati, a brüsszeli politikával kapcsolatban van problémánk.

Ha ön azt kérdezi tőlem, hogy Budapest egy jó hely-e, akkor azt fogom mondani, hogy igen, egy nagyon jó hely. De egyébként a főváros vezetése meg szerintem katasztrofális, és nagyon rossz irányba viszi a fővárost. *(Tordai Bence: A budapestiek szerint meg az előző volt katasztrofális!)*

Ha azt kérdezi tőlem, hogy minden döntés rossz-e Brüsszelben, akkor azt mondom, hogy nem. De az olyan döntések, amik meghatározzák egész Európa sorsát, benne Magyarországot is, például az energiaembargó - ön támogatja? Szerintem nem. Ön lebontaná a kerítést, és migránsokat engedne Magyarországra? Szerintem nem. Ön egyetért a genderideológiával, képviselő úr? Nem beszélgettünk még róla, de szerintem nem.

Az, hogy mi ennek hangot is adunk, világossá tesszük az álláspontunkat, egy klubban, egy szervezetben, ahol tagok vagyunk, elmondjuk a véleményünket, és azt szeretnénk, hogyha más is meghallgatná, az szerintem nem probléma. Sunyi módon kiszolgálni idegen érdekeket, azért, mert nem merem a szavamat föl emelni - vagy másért, arról ne is beszéljünk -, na, az a probléma! De ez nem annak a kérdéskörnek a tárgya, hogy nyugatos vagyok vagy nem.

Magyarországon mindenki nyugatos, csak van, aki küzd a saját hazájáért, van, aki meg nem, különböző okokból. Ennyi a különbség. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióigazgató úr. Az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt ismételt felszólalásra jelentkezett. Parancsoljon, öné a szó.

(13.10)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! És én is kérem szépen még a tisztelt Országgyűlés türelmét, nagyon röviden próbálok reagálni az elhangzottakra.

Először is, Balla képviselő úr, engedje meg, én azt gondolom, mindannyian azzal tudunk tenni az Országgyűlés méltóságának megőrzése érdekében, hogyha a személyeskedést mellőzzük a politikai vitákból. *(Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból.)* Én azt gondolom, hogy mindannyian itt vagyunk, és készen állunk politikai-tartalmi vitákat folytatni. Készen áll, mondjuk, Arató képviselő úr is, ezt bizonyította az elmúlt ciklusokban, de én azt gondolom, hogy ez mindenképpen előremutató lenne, ha a személyeskedést mind a két oldal - egyébként ezt mind a két oldalra értem - mellőznék.

Abban teljesen igaza van, Balla képviselő úr, hogy nem helyes ellenzéki magatartás - nyilván az ellenzéki szerep determinált, tehát nekünk megvan a szerepünk itt az Országgyűlésben -, nem helyes mindenre rögtön a politikai pozíció miatt tagadással reagálunk és tagadással válaszolunk. De én azt gondolom, hogy azért látható egy tendencia itt 2010 óta, hogy igen nehéz konstruktív ellenzéki munkát végrehajtani a magyar Országgyűlésben, hiszen az LMP-frakcióra ez jellemző volt, hogy számtalanszor viszonyultunk így a parlamenti munkához, és olykor nem-hogy megalapozatlan indoklással, hanem indoklás nélkül utasították el azokat a javaslatokat, amelyek valóban alapvető nemzetstratégiai jelentőségű kérdésekről szóltak, és amelyeket egyébként mi a legjobb szándékkal és a megfelelő szakértelmet igénybe véve és bevonva nyújtottunk be.

És én azt gondolom, amikor eljutottunk odáig egy világvárvány idején is, hogy önök azt is kétségbe vonták, hogy az ellenzéki pártok a magyar emberek vagy a vírus oldalán állnak, én arról is azt gondolom, az is a vörös vonal átlépése volt. Ennek ellenére mi azt tudjuk mondani, az LMP-frakció a továbbiakban is

konstruktív lesz, és minden ilyen kérdést ilyen módon fogunk megközelíteni, de én azt kérem, hogy önök is egy kicsit revideálják a saját álláspontjukat, és mindig nézzék meg tartalmilag azokat a javaslatokat, amelyek az ellenzéki oldal részéről jönnek.

És itt szeretnék reagálni Orbán Balázs államtitkár úrra. Felmerült Hiller képviselő úrtól az érdekvégyesítés képességének a fontossága, látva a kormányzati struktúrát; ugye, mégis erről vitatkozunk. Hát, bennünk erőteljes aggodalom fogalmazódott meg, hogy a környezetvédelem, a természetvédelem érdekvégyesítő képessége milyen relációban áll az önök tervezett kormányzati struktúrája tekintetében a gazdasági érdekek érvényesítésének az erejével és a szándékával.

És ugye, amikor olyan ügyeket láthatunk, hallhattuk, hogy önöknek az akkumulátorgyártás egy kiemelt stratégiai ágazat, és az önök kormányával kell a gödi civileknek pereskedni azért, hogy vélhetően az akkumulátorgyárból kiszabaduló vegyi anyagoknak az ivóvízbázis elszennyeződésének hatása kapcsán legalább lássák, hogy milyen súlyú a probléma, akkor én azt gondolom, hogy ez az aggodalom részünkről megalapozott.

És önöknek is be kell látni azt, hogy a gazdasági érdekeknek, vagy adott esetben, hogyha mondjuk, ilyen ügyről beszélünk, a rövid távú gazdasági érdekeknek az érdekvégyesítő képessége egy magát nemzetinek nevező kormány esetében soha nem előzheti meg a természeti kincseink közös megvédésének az érdekeit.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr, Orbán Balázs Miniszterhelyettes Úr! Ön itt sorolt bizonyos eredményeket. Én azt gondolom, hogy ahol vannak eredmények, ott el kell ismerni, de ön például utalt arra is, hogy sikerült eredményeket elérniük az illegális hulladéklerakók létesítése kapcsán.

Itt nem egy vitát folytatunk Süli miniszter úrral. Ebben a kérdésben a legeklatánsabb példát mi tavaly tártuk föl, amikor év elején valamikor megjelent több ezer tonnányi külföldről, Olaszországból beszállított műanyag szemét, úgy, hogy konkrétan esély sem volt arra, hogy a tervek szerint azt feldolgozzák. Nekem kétszer kellett feljelentést tennem annak érdekében, hogy a hatóságok megmozduljanak, és a mi bejelentésünk nyomán a hatóságok megállapították, hogy ez a hatalmas, sok ezer tonnányi műanyaghegy egy kisváros belterületén súlyos tűzveszélyt jelent, és ezek után még 130 napig szállították kamionszámra a hulladékot Olaszországból. Én nagyon remélem, tisztelt miniszter úr, hogy ezeket a problémákat látják, érzékelik, és hogy úgy mondjam, a sikerkommunikáció mellett némi önkritika is bekerül az önök munkájába.

Itt egy kicsit visszautalva a napirend előtti vitánkra vagy felszólalásomra és az ön által arra adott válaszra, én azt gondolom, hogy a Sajót érintő természeti katasztrófa ügye is egy olyan kérdés, amikor egy kicsit talán más pozíciót kellene felvenni. Tényszerűen nagyon korrekt volt az a válasz, amit én kaptam a vízügyi igazgatóságtól, ami a határszakaszon,

a határ innenső oldalán a folyóból vett vízminták különböző mérési paramétereire vonatkozott, de én azt gondolom, hogy abban egyet kell hogy értsünk, hogy felelősséggel tartozunk azért, ami a Felvidéken történik, azért, hogy a természeti erőforrásainkat, a közös természeti kincseinket itt a Kárpát-medencében megvédjük, azzal együtt is, gondolom, ön sem érzi azt, hogyha egy ilyen ökológiai katasztrófa kialakul és több tíz kilométeren elpusztul az élővilág egy folyóban, hogy attól mentesülhetünk. De még ettől függetlenül is én nagyon remélem, hogy ha erről nem is esett szó a hozzászólásában, önök nagyon határozottan és keményen lépni fognak a szlovák kormány, a szlovák gazdasági minisztérium és a szlovák környezetvédelmi minisztérium ellenében vagy velük szemben, annak érdekében, hogy végre cselekvés történjen annak érdekében, hogy ezt a brutális szennyezést végre megállítsák. Erről beszéltünk napirend előtt. Én tegnap ott jártam, és az a szörnyű eset fordult elő, vagy az a szörnyű eset van most, hogy továbbra is, három hónapja ömlik a szennyezőanyag a Sajóba, és senki nem tett semmit, még a nyoma sincs a szennyezés forrásánál annak, hogy ott bármiféle munkavégzés történne vagy szakemberek megjelentek volna. Ugyanúgy napi szinten 2,5 tonnányi, rendkívül súlyos, veszélyes bányavíz ömlik bele a Sajóba, ami gyakorlatilag kipusztította a Sajó szlovákiai szakaszán az életet.

Ugyhogy én is nagyon bízom benne, tisztelt miniszterhelyettes úr és tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy ebben a vitában ön is rossz lemezt tett föl, és valójában látják, hogy hol kell korrigálni az önök működését, és nagyobb teret szentelnek a környezet védelmének, nagyobb teret szentelnek a természeti erőforrások védelmének, mert enélkül nem lehet biztosítani a magyar nemzet jövőjét.

Én azt tudom mondani, hogy az LMP – Magyarország Zöld Pártjának a frakciója minden kérdésben, ami ezzel összefésülhető, és minden olyan döntésben, amelyek mind társadalmi, mind gazdasági, mind környezeti szempontból a magyar emberek, a magyar nemzet érdekét szolgálják, támogatóak leszünk, viszont kíméletlen ellenzéki szerepet fogunk betölteni abban az esetben, hogyha önök tétlenül nézik az ilyen jellegű környezetpusztítást, vagy a pillanatnyi gazdasági érdekeket előbbre helyezik, mint a természeti kincseink védelmét. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak ismételt felszólalásra jelentkezett Tordai Bence frakcióvezető úr, a Párbeszéd képviselőcsoportjából. Parancsoljon, frakcióvezető úr! *(Moraj.)*

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. *(Az elnök csenget.)* Bár érzem, hogy mintha nyomást akarna gyakorolni az ismételt felszólalásokkal kapcsolatban a levezető elnök, és azt is érzem, hogy a fideszes meg KDNP-s honatyák és honatyák türelmetlenek, hogy most be kellett jönniük és elvégezni a munkájukat, amiért az állampolgárok fizetik

őket. (Moraj, közbeszólások és derűtség a kormánypártok padsoraiból: Jaj!)

Nagyon kellemetlen, én értem ezt, tudom, hogy csak szavazni szeretnek bejárni (Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból: Hadházy... - Taps a kormánypártok padsoraiból. - Az elnök csenget.) Örülök, hogy megtapsolják, amikor elmondom, hogy mi az önök feladata, de igen, az is az önök feladata, hogy részt vegyenek ezekben a vitákban, úgyhogy most kénytelenek lesznek elviselni, hogy néhány ellenzéki megszólalást végig kell hallgatniuk azzal a vitával kapcsolatban, hogy hogyan néz ki a következő négy évben Magyarország kormányzati szerkezete. (Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból: Nélküled!)

Balla képviselő úrnak volt egy meglehetősen alacsony színvonalú hozzászólása, amiben (Rétvári Bence: De arrogáns vagy! Ez a nyitottság?) azt vezette le (Az elnök csenget.) egy váratlan fordulattal, hogy mivel választást nyertek, ezért mindent jól csináltak. Elmondom, a választást azért nyerték meg, mert ellopott közpénzmilliárdokból sulykoltak egy darab masszív hazugságot; és az, hogy önökre többen szavaznak, az nem jelenti azt, hogy önöknek a szakmai teljesítménye azokon a területeken, amiket az ellenzék kritizál, túlságosan magas színvonalú lett volna. (Rétvári Bence közbeszól.) Éppen ellenkezőleg!

Elsősorban nem az a baj az önök elmúlt 12 éves és várhatóan következő négyéves kormányzati munkájával, hogy nincsen önálló minisztériuma az általunk felhozott területeknek, egészségügynek, oktatásnak, szociális ügyeknek vagy éppen a környezetügynek, nem! Az a probléma, hogy objektíve nagyon rossz teljesítményt nyújtottak ezeken a területeken. (Rétvári Bence: Bezzeg a Gyurcsány milyen jó volt, mi?) Nem szolgálták a magyar emberek érdekét, mert Orbán Viktornak személyes és politikai meggyőződése, hogy ezek a területek nem fontosak az ország jövője szempontjából. Nekünk éppen ezzel ellentétes a meggyőződésünk, szerintünk ez határozza meg Magyarország jövőjét, nem pedig az, hogy önök minél több hatalmat és pénzt halmozhassanak fel maguknak és az oligarcháiknak.

Tehát akkor nézzünk meg néhány területet; kénytelenek lesznek végighallgatni, az időmből kifutja, van még 13,5 perc (Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból: Kérjél kölcsön a szomszédból!), de nem fogom kihasználni, nyugodjanak meg, csak egy-két objektív mutató, hogy mégis mi a problémánk az önök munkásságával, például az oktatás területén.

Az a problémánk, hogy mondjuk, mennyit keres egy tanár: annyit keres egy pedagógus 14 év szakmai tapasztalattal és főiskolai diplomával, amennyit egy szakmunkás kap kezdőként, 260 ezer bruttót. Maguk szerint ez rendben van?

Az a probléma az önök oktatáspolitikájával, hogy (Kezével föntről lefelé mutat.) így megy lefelé a diákoknak a teljesítménye a nemzetközi összehasonlításokban (Rétvári Bence: Nem igaz!), és ezért nem a gyerekek a hibásak, nem is a pedagógusok a hibásak (Rétvári Bence: Hazugság!), hanem a Fidesz-KDNP

oktatáspolitikája a hibás. (Rétvári Bence: Ez nem igaz!)

Az a mi gondunk a maguk oktatáspolitikájával, hogy míg 2010-ben 140 ezren jelentkeztek felsőoktatásba, most 101 ezren. (Rétvári Bence: Hajnal Miklóst kérdezd meg...) Maguk szerint nem érdemes korszerű tudást, nem érdemes felsőfokú tudást szereznie a magyar fiataloknak. Maguk egy egészen más gazdasági és politikai modell szerint akarják berendezni ezt az országot, csak ezzel mi, meg úgy általában egyébként a magyar szülők, nem értünk egyet. Ez a probléma a maguk oktatáspolitikájával, nem az, hogy nincsen neki dedikált minisztériuma.

(13.20)

Vagy nézzük meg az egészségügyet! Az a gondunk vele, hogy egyre kevesebbet költenek rá GDP-arányosan, 2 százalékpont/GDP hiányzik a magyar egészségügyből, ami gyakorlatilag egy évi ezermilliárdos összeg. Tudjuk, hogy milyen bérek vannak, látjuk a folyamatos kivándorlást, menekülést az egészségügyből, és látjuk, hogy a veszélyhelyzetnek, az egészségügyi szolgáltatási jogviszonynak és egyébként most az újabb veszélyhelyzetnek és a belügyminiszter alá rendelésnek is mind az volt a lényege, hogy nehogy kimeneküljenek az egészségügyi szakdolgozók. Igen, volt az orvosoknak béremelés, csak nem volt éppen az egészségügyben dolgozók többsége számára észlelhető béremelés, miközben 20-30 százalékos infláció van az élelmiszerekre vonatkozóan. Ez a problémánk.

Az a problémánk, hogy 854 ezer embernek nincsen háziorvosa. (Rétvári Bence: Mindenkinek van!) Az a problémánk, hogy az ilyenek következtében a magyar emberek várható élettartama öt évvel alacsonyabb (Rétvári Bence: Csökkent a különbség!), mint a hasonló fejlettségű uniós tagállamokban. Ez a mi problémánk, és nem az, hogy nincsen önálló egészségügyi minisztérium. Ha egy államtitkár vagy egy helyettes segédállamtitkár lenne felelős ezért a területért, de zseniális eredményeket hoztak volna az elmúlt 12 évben, akkor mi megtapsolnánk önöket, de a legkevésbé sem ez történik.

Nem az a problémánk, továbbmenve a szociális területen, hogy nincs önálló minisztériuma, hanem az, hogy mondjuk, a családi pótlék 12 200 forint, pont annyi, mint 2010-ben volt. A 12 év inflációja elvitte a vásárlóértékének a felét, de maguk egy kicsit sem emeltek, még véletlenül sem, a családtámogatások legfontosabb és mindenkit, a szegény családokat és a szegény gyerekeket is elérő elemén. És ugyanígy nem emeltek az öregségnyugdíj-minimumon: 28 500 forint 2010 óta, több tízezer idős ember ennyi pénzt kap egy munkával eltöltött élet után; félmillió ember 100 ezernél kevesebb nyugdíjat kap. Ezért mondtuk, hogy alapnyugdíj kell, és ezért mondtuk, hogy fel kell emelni az öregségnyugdíj-minimumot; önök ezt soha nem támogatták. A gyes is ugyanúgy 28 ezer forint, mint korábban. Ez a probléma, és nem az, hogy nincsen önálló szociális minisztérium.

És megint csak nem az az elsődleges gond, hogy maguk teljesen legyalulták a környezetvédelem intézményrendszerét, első helyen a Környezetvédelmi Minisztériummal, hanem az a gond, hogy 14 ezer ember hal meg ma Magyarországon évente a magas légszennyezettség miatt. Az a gond, hogy 2013 óta folyamatosan növekszik az üvegházgáz-kibocsátása az országnak. *(Nacsa Lőrinc: Sok a dugó!)* Az a probléma, hogy sok a dugó, mert maguk véletlenül sem támogatják a közösségi közlekedést, mert maguk elvonják a forrásokat például Budapestről meg az összes önkormányzattól *(Moraj a kormánypartok soraiban. - Közbeszólás ugyanonnan: Nem igaz!)*, amelyekkel a közösségi közlekedést fejleszteni és támogatni lehetne, de egyébként a kerékpáros közlekedést sem támogatják orrba-szájba, ha már itt Nacsa képviselőtársunk szellemeskedni próbál.

Ez a probléma, igen *(Rétvári Bence: Ezért nem nyertél, mert ilyeneket mondasz!)*, hogy maguk hozzájárulnak a klímakatasztrófához, nem tompítani, lassítani akarják ezt a klímaválságot *(Dr. Fónagy János: Évi ezer buszt állítunk be!)*, és nem tesznek meg semmit a klímaalkalmazkodás érdekében. Ez a gondunk az önök környezetpolitikájával, a zöldpolitikájukkal, és nem az elsősorban, hogy nincsen önálló minisztérium. Nagyon örülnénk, ha lenne, de az sem oldaná meg a gondokat.

Az a gond, hogy önök nem foglalkoznak az emberek mindennapos jóllétével, önök tényleg kizárólag a saját hatalmi és gazdasági szempontjaik kiszolgálásával foglalkoznak, márpedig így Magyarországnak nem lesz jövője. *(Rétvári Bence: Akkor hogyan nyertünk négy választást? - Dr. Fónagy János: Neked nem lesz jövőd!)* Ezt próbálta elmondani az ellenzék ebben a vitában, amit most kénytelenek voltak rövidített formában meghallgatni. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Párbeszéd és a Momentum soraiban. - Rétvári Bence: Csak így tovább!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Frakcióvezető Úr! A levezető elnöknek kötelessége jelezni, ha valaki ismételt felszólalásra jelentkezik, mert erre a házszabály szerint csak ő adhat lehetőséget.

A másik: a levezető elnököt bármikor lehet bírálni, de a bírálat feltételeit a házszabály szigorúan ügyrendi keretek közé sorolja. Tehát ennek megfelelően rendes felszólalásban erre nincs lehetősége, sőt, ha rendes felszólalásban történik meg, kötelessége az elnöknek őt kizárni a vitából. Én természetesen most nem élek ezzel a lehetőséggel, mivel a képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak megadom azt a lehetőséget, hogy olvassa el a házszabályt. Köszönöm szépen.

Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik. - Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Tordai Bence!)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Vejkey Imre képviselő urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra a fennmaradt időkeret terhére. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy Orbán Balázs államtitkár úr már kifejtette szakmai válaszát az előttünk elhangzottakban, illetve Balla György frakcióigazgató úr is már részint kifejtette azokat a politikai válaszokat, amelyeket meg kívántam adni, csak nagyon röviden reagálnék az ellenzéki felszólalásokra.

Az ellenzéki felszólalások mind a törvényjavaslat elutasítására vonatkoztak. Az ellenzéki felszólalások semmitmondóak voltak, demagógiával terhesek voltak és önelégültek voltak. *(Arató Gergely: Ezt így írta meg Rogán?)* Erre csak három példát kívánok megadni. Az egyik példa például Arató Gergely DK-s vezérszónok felszólalásában rejtőzött, aki magát Grósz Károlyt és kormányát dicsérte, azt a Grósz Károlyt, aki az 1956-os szabadságharcunkat ellenforradalomnak minősítette. *(Arató Gergely: Azt mondtam, annál is rosszabbak vagytok!)*

Erre a demagógiára, semmitmondásra és önelégültségre ugyancsak kiváló példa a Momentum felszólalása Fekete-Győr András részéről, aki azt mondta szó szerint, hogy „egyetlen demokrata szövetség van itt a parlamentben”, a Gyurcsány-féle szövetség - ez hangzott el itt, tisztelt hölgyeim és uraim.

A harmadik pedig, amit idehoznék önök elé: a Nyugat moralitását dicsőítette az MSZP és a Párbeszéd, Hiller István és Mellár Tamás. Azt a moralitást dicsérték, ami a kereszténység helyébe egy globális világrendet akar erőszakkal léptetni. Azt a moralitást dicsérték, hogy nemcsak a társadalom értékrendszerét, hanem annak teljes struktúráját is ki akarják forgatni a rendes kerékvágásból, és azt a moralitást dicsérték, amely megtévesztő és álságos egy jobb világ eszményének a hamis hirdetésével. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben! *(Megtörténik.)*

Soron következik a **Magyarország minisztériumainak felsorolásáról** szóló T/47. számú törvényjavaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy hétfői döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/47. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 124 igen szavazattal, 39 nem szavazattal ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik az **Országgyűlés jegyzőjének megválasztása**. A Párbeszéd frakcióvezetőjének kezdeményezésére házelnök úr S/49. számú

indítványában azt javasolta, hogy az Országgyűlés Berki Sándort válassza meg az Országgyűlés jegyzőjének. Az indítványhoz módosító javaslatot nem lehet benyújtani, a tisztségviselőről az Országgyűlés nyílt szavazással, vita nélkül határoz.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, megválasztja-e Berki Sándort az Országgyűlés jegyzőjének. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Berki Sándort az Országgyűlés jegyzőjének 163 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül megválasztotta.

Az Országgyűlés új tisztségviselőjének megválasztásához valamennyiünk nevében gratulálok, munkájához sok sikert kívánok.

Soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról** szóló S/43. számú javaslat határozathozatala. Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba Berki Sándor, Párbeszéd, helyett Jámbor András Imrét, Párbeszéd, a bizottság tagjává válassza meg. A javaslat a honlapon elérhető.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/43. számú javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(13.30)

Most soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról** szóló S/50. számú javaslat határozathozatala. Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslatot a honlapon megismerhették.

Most felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse a személyi javaslat tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) országgyűlési határozat - a továbbiakban: OGY határozat - 1. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés az Igazságügyi bizottságba dr. Lukács László György, Jobbik, helyett Szabó Hajnalkát, Jobbik; a Költségvetési bizottságba Z. Kárpát Dániel, Jobbik, helyett Szabó Hajnalkát, Jobbik, a bizottság tagjává megválasztja.

Az OGY határozat 2. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba dr. Lukács László György, Jobbik, helyett Végh Noémit, Jobbik, a bizottság tagjává megválasztja.

Az OGY határozat 4. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Költségvetési bizottságba

Z. Kárpát Dániel, Jobbik, helyett Szabó Hajnalkát, Jobbik, a bizottság alelnökévé megválasztja.

Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Először a javaslat 1., 2. és 4. pontjai alapján a bizottsági tagok megválasztásáról döntünk, ezt követően pedig a javaslat 3. pontja szerint a bizottsági tagok sorából a bizottsági tisztségviselőről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/50. számú javaslatnak megfelelően az 1., 2. és 4. pontjainak elfogadásával megválasztja-e a bizottságok tagjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a bizottságok tagjait 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül megválasztotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/50. számú javaslat 3. pontja szerint a bizottsági tagok sorából megválasztja-e Szabó Hajnalkát a Költségvetési bizottság alelnökének. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Szabó Hajnalkát a Költségvetési bizottság alelnökének 163 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül megválasztotta.

Tisztelt Ház! A határozathozatalok végére értünk. De tisztelt képviselőtársaim figyelmét kérem egy percre, és elsősorban a frakcióvezetők figyelmét hívom fel, hogy a Házbizottság ülése 15 perc múlva kezdődik az Országház Pázmándy termében. Most kétperces technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 13.33 - 13.36)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Bakos Bernadett)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Soron következik az **egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényhez kapcsolódó módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/48. számon a Ház informatikai hálózatán elérhető.

Most megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt Gelencsér Attila váltja fel.)

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! „A közigazgatás nem egyes emberek hatalma a többiek fölött, hanem a nemzet szervezete közös céljainak megvalósítására, közös szükségleteinek kielégítésére szolgáló törekvés” - ezt Magyar Zoltán egykori kiváló jogtudós mondta. Ennek szellemében

kell működni a közigazgatás csúcsszervének, a mindenkori kormánynak is.

A kormány jogállását az Alaptörvény rögzíti, funkciója kettős: egyrészt a közigazgatás legfőbb szerveként az államigazgatási csúcsszervezet élén helyezkedik el, másrészt a végrehajtó hatalom általános szerveként kormányzati tevékenységet lát el a hatalmi ágak megoszlásának és egyensúlyának elvei alapján.

A kormány a megbízatását a nép által közvetlenül megválasztott Országgyűléstől kapja, feladata olyan politika kialakítása és végrehajtása, amely megfelel ennek a felhatalmazásnak.

Április 3-án lezajlott az országgyűlési képviselők általános választása, ezt követően május 2-án megalakult az új Országgyűlés, ezzel együtt pedig megszűnt a negyedik Orbán-kormány megbízatása. Az új kormány a miniszterelnök megválasztását követően, a miniszterek kinevezésével alakul meg, aminek érdekében az Országgyűléshez benyújtásra került a minisztériumok felsorolásáról szóló törvényjavaslat, amely az előttünk fekvő törvényjavaslattal együttesen hivatott megteremteni az új kormány megalakításának szervezeti kereteit.

Az április 3-ai választásokon az állampolgárok minden korábbinál nyilvánvalóbban fejezték ki akaratukat, erős felhatalmazást adtak a polgári oldalnak, hogy folytassa a több mint egy évtizede megkezdett munkát. Mindezek fényében az ismételt felhatalmazást kapott Fidesz-KDNP-koalíció a korábbi hagyományoknak megfelelően, a miniszterelnök iránymutatásai alapján most is úgy alakít kormányt, hogy annak szervezeti, szerkezeti és személyi összetételének meghatározásakor két szempontot kell figyelembe venni. Az egyik, hogy képesnek kell lennünk a már elért eredmények megőrzésére: továbbra is támogatjuk a gyermekeket nevelő családokat, megvédjük a munkahelyeket, a fizetések és nyugdíjak vásárlóértékét, megóvjuk keresztény kultúránkat, továbbá az országot az idegen érdekekkel és ideológiákkal szemben. Ez az egyik.

(13.40)

A másik, hogy az új kormánystruktúrának alkalmasnak kell lennie az ország előtt álló kihívások leküzdésére is. Veszélyek évtizede áll előttünk, háború van a szomszédunkban, egész Európára nézve komoly következményekkel jár mindez, a magyar emberek pedig világos döntést hoztak a választások során: elvárják az ország vezetőitől, hogy ezekkel a veszélyekkel szemben megvédjék őket és Magyarországot. Az új kormánynak tehát a legfontosabb feladata, hogy megőrizze Magyarország békéjét, biztonságát, a háborús helyzet miatt kibontakozó európai gazdasági válság kérdéseire pedig hathatós és eredményes válaszokat tudjon adni.

Ezt a törekvést tükrözi az új kabinet szerkezete is a minisztériumok közötti munkamegosztás is. Az új struktúra ezáltal nemcsak a már kialakított jó gyakorlatokat viheti tovább, de hozzájárulhat ahhoz, hogy

Magyarország továbbra is előre tudjon menni. A Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat 11 minisztérium működésére tesz javaslatot. Ezek közül az elnevezés és feladatkör alapján újnak tekinthető a Technológiai és Ipari Minisztérium, a Kulturális és Innovációs Minisztérium, az Építési és Beruházási Minisztérium, amelyek részben az Emberi Erőforrások Minisztériuma, részben pedig az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyébe lépnek, valamint a Miniszterelnökségből történő kiválással jönnek létre.

Az új kormányzati struktúra kialakítása mindezek fényében, de ezen túlmenően is számos törvény módosítását teszi szükségessé a következők szerint. A törvényjavaslat egységesíti a miniszterekre vonatkozó rendelkezéseket, így az új szabályozás értelmében azok a miniszterek, akik nem vezetnek önálló minisztériumot, ugyanolyan jogállású miniszterek lesznek, mint akik egy-egy tárca élén állnak. Arról, hogy milyen minisztériumok működnek, továbbra is az Országgyűlés dönt, amit a kormány kiegészített olyan miniszterekkel, akik saját szakterületet kapnak, de feladataik ellátásában nem saját, hanem egy másik minisztérium vagy a Miniszterelnöki Kormányiroda segíti őket.

A törvényjavaslat gondoskodik az eddig együtt kezelt feladatkörök jogszabályi szinten történő szétválasztásáról is. Így tesz a szociális és nyugdíjpolitikáért való miniszteri felelősség kettéválasztásánál, valamint az oktatásért való felelősség helyett a köznevelésért és a felsőoktatásért való felelősség önálló megjelenítésénél is. Utóbbi esetről megjegyzendő, hogy a hatályos jogrendszer már jelenleg is két külön alrendszert kezel az oktatáson belül a köznevelés és felsőoktatás területét.

További újítása a törvényjavaslatnak, hogy a gazdaságpolitika makrogazdasági szabályozásáért való felelősséget és a gazdaságpolitikáért való felelősséget, amelyek eddig külön-külön voltak megtalálhatók a jogrendszerben, ezeket összevonja, valamint ezeket a költségvetés makrogazdasági megalapozásáért való felelősségként nevesíti. Ezek mellett a törvényjavaslat önálló felelősségi körként hozza létre a kulturális diplomáciáért és a külföldi magyar kulturális intézetekért való felelősséget, amely mind ez idáig a külpolitikai szakterület részét képezte. Mindez összefügg azal, hogy a jelenleg a külképviseletek részeként működő külföldi magyar kulturális intézetek, hasonlóan például a kereskedelmi képviseletekhez, önálló külképviseletté válnak, az önálló kulturális intézetek irányításával összefüggő jogokat pedig a kulturális diplomáciáért és a külföldi magyar kulturális intézetekért felelős miniszter fogja gyakorolni.

Végezetül érdemes kiemelni, hogy a kormányzati személyügyi igazgatás vonatkozásában a törvényjavaslat egyes feladatok felelőseként a kormányzati személyügyi igazgatás központi feladatait ellátó szervet jelöli ki, a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter, illetőleg a hozzá tartozó személyügyi központ helyett. Ebben a körbe sorolhatók például a kiválasztási

eljárással, toborzással, teljesítményértékeléssel összefüggő feladatok. Ezen túlmenően további feladatkörbővítést jelent a kormányzati személyügyi igazgatás központi feladatait ellátó szerv számára az, hogy a törvényjavaslat a közigazgatás személyzeti politikájának érvényesítését a korábban ezért felelős minisztertől a kormányzati személyügyi igazgatás központi feladatait ellátó szervhez teszi át.

További változtatások is találhatóak a törvényjavaslatban, de azt gondolom, hogy az előttünk álló vita során ezek részleteiről kimerítően fogunk tudni beszélni. Azt gondolom, hogy az új struktúrában minden feltétel adott, hogy a hazánkra váró kihívásoknak megfelelni képes kormányzati munkát végezhessünk úgy, ahogy azt elvárják tőlünk a választópolgárok. Gazdaság- és infrastruktúra-fejlesztés, innováció, a családok védelme mellett folytatjuk az egészségügy korszerűsítését, s a lehető legjobb színvonalú oktatás megvalósításán, a közoktatástól egészen a felsőoktatásig is dolgozni fogunk, és szem előtt kívánjuk tartani a fenntarthatóság kívánalmait is.

Mindezek fényében azt szeretném kérni önöktől, hogy támogassák az Országgyűlés elé benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Illés Boglárka képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, ön a szó.

ILLÉS BOGLÁRKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mindennapokban valamennyi tevékenység végzése során, úgy gondolom, hogy elengedhetetlen, de a közéletben, a politikai tevékenység végzése során talán különösen nélkülözhetetlen a pontos helyzetfelismerő képesség, hiszen ennek következtében lehet a problémákat megfelelően azonosítani, és azokra helyes válaszokat adni.

Az április 3-át megelőző 50 napban, valamint az azt megelőző időszakban is számomra kevésbé volt érthető az ellenzék azon magatartása, amely helyzetfelismerő képesség abban kimerült, hogy az elektromos rollert vízzel mosták le, vagy adott esetben a demokrácia jegyében az időseket a szavazatoktól is megfosztották volna, vagy hogy diploma nélkül is lehet valaki közgazdász, vagy egyetemi végzettség birtokában folytathat politikai tevékenységet. De az, hogy április 3-át követően, azt követően, miután nemcsak hazánkban, hanem Európában is példa nélküli győzelmet arattunk, több mint 3 millió ember adta meg a bizalmát és a felhatalmazását ahhoz, hogy a következő négy évben is Orbán Viktor vezethesse Magyarország Kormányát, ezután ugyanazt tapasztaljuk, mint amit azt megelőzően, ugyanazt a magatartást, ugyanazokat a szövegeket.

Örülök annak, hogy a magyar emberek, a választópolgárok felismerték azt, hogy Magyarország békéjét és biztonságát a Fidesz-KDNP vezette kormány

tudja nemcsak megteremteni, hanem a jövőben is megvédeni, a jövőben is biztosítani. Hiszen ha belegondolunk abba, hogy még a háború kitörését megelőzően is milyen válságok sújtották Magyarországot, ha belegondolunk az illegális migrációba és az azzal járó veszélyekbe, ha belegondolunk a koronavírus-járvány és a koronavírus következtében kialakult válsághelyzetbe, különösen érintve a gazdasági szektort, és ha belegondolunk abba, hogy a háború kitörését követően milyen energiaválságot tapasztalunk Európában, és a rezsicsökkentésnek köszönhetően Magyarország az, amely még kevésbé érzékeli ennek a mindennapi kockázatát, akkor egyértelműen látjuk és világos számunkra, hogy nemcsak a jelenben, hanem a jövő vonatkozásában is egy olyan kormányzati struktúra kialakítása szükséges, amely képes akár ezekre vagy akár az ezek következtében kialakuló válságra megfelelően reagálni, és megfelelő válaszokat adni.

Ez az elsöprő mértékű felhatalmazás az, amelyet a kormány megkapott, és amellyel a kormánynak, úgy gondolom, hogy nemcsak lehetősége, hanem kötelessége és felelőssége is élni, hiszen ahogy említettem, a veszélyek időszaka nemcsak mögöttünk van, hanem veszélyek évtizede áll előttünk is.

Bár az ezt megelőzően lefolytatott vitában részletesen már mi is elmondtuk a saját érveinket, és önök is felsorakoztathatták azokat a szerintem kevésbé szakmai, sokkal inkább az elmúlt időszakra vonatkozó politikai érveket, amelyek mentén önök a jövőt elképzelik, azonban nagyon fontosnak és indokoltnak tartom, hogy az előttünk fekvő T/47. számú törvényjavaslattal kapcsolatban egy dologra kiemelten is felhívjam az önök figyelmét. Hiszen ennek a törvényjavaslatnak a célja egyértelműen az, hogy az új kormányzati struktúrának megfelelő módosítás megtörténhessen, és ehhez a munkát a kormány minél hamarabb meg tudja kezdeni a szükséges jogszabályok módosításával és az azok által megteremtett kereteknek a birtokában.

Hangsúlyozni kívánom és hangsúlyozni tudom azt, hogy ezek garantálják és ez biztosítja, hogy Magyarországot és minden magyart megvédjünk a külső hatásoktól, kockázatoktól, és megoldjuk azokat a problémákat, azokat a potenciális gazdasági recesszió okozta negatívumokat, amelyek minket is érhetnek.

(13:50)

Számunkra mindig fontos volt, sőt a legfontosabb volt, hogy a nemzeti érdeket szem előtt tartjuk, és ennek a kialakult struktúrának is ez az egyik legfontosabb célja és a legfontosabb feladata.

Éppen ezért én egyértelműen kijelenthetem a Fidesz képviselőcsoportja nevében, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot meg is vitattuk, és azt teljes mértékben támogatjuk. Én önöket is arra kérem, valamennyi képviselőcsoportot és valamennyi képviselőt, a jelenlévőket és azokat is, akik most kevésbé tudnak részt venni ezen a vitán, hogy támogassák önök

is, bizonyítsa be azt az ellenzék, hogy nem abban a buborékban kívánja a következő évek politikáját folytatni, amit eddig megteremtett, akár mondhatom azt is, hogy magának, vagy akár azt is, hogy egy politikai pókháló az, ami önök köré formálódott, és ne legyenek ennek a politikai pókhálónak a foglyai, hanem próbáljanak meg ebből kitorzni, és próbálják meg a nemzeti érdeket szem előtt tartva a törvényjavaslat vonatkozásában ezt a vitát is lefolytatni, és majd ezt követően a döntésüket meghozni.

Én arra kérem önöket, hogy az az esetleges csalódás, amit a választási eredmény az önök vonatkozásában okozott, ezt próbálják meg minél hamarabb feloldozni, és pártállásra való tekintet nélkül segítsenek abban, hogy a nemzeti érdek mentén tudjuk ebben a Házban a döntéseket meghozni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormányparti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttem szóló Illés Boglárka képviselő asszony, a Fidesz vezérszónoka azt kérte, hogy lépünk ki abból a buborékból, amiben az ellenzék régóta él, és hát támogassuk ezt a T/48-as törvényt. Én viszont hadd kérjem a Fidesz képviselőcsoportját, a KDNP képviselőcsoportját, akik itt maradtak közülük, mert ha jól nézem, akkor szerintem mi ellenzéki képviselők többen vagyunk, mint Fidesz-KDNP képviselőcsoportjának tagjai, hogy fontolják meg és ne támogassák ezt a törvényjavaslatot. Néhány percben szeretném is elmondani azt, hogy miért gondolom, hogy ez a törvényjavaslat, ami egy úgynevezett salátatörvény, amit már természetesen az előző Orbán-kormányoktól is megszoktunk, mert ez a szerkezet, ez a struktúra, ez a kormányzati struktúra nem segíti azokat a célokat, amelyeket önök kitűztek maguk elé. *(Nacsá Lőrinc: Köszönjük az aggódást!)*

A törvénytelen Orbán-kormány, amely 12 éve teszi tönkre a hazánkat, egészen váratlan kormányzati struktúrával rukkolt elő, ugyanis egy árva szó sincs benne a XXI. század második felében nagyon fontos területekről. Előzőleg a minisztériumokról szóló törvény kapcsán már elmondták az ellenzék vezérszónokai és hozzászólói, de ezt csak megerősíteni tudom, és szeretném is minél többször elmondani önöknek, hátha végre értő fülekre talál az, amit mi itt mondunk önöknek. Tehát a XXI. század második felében sem az egészségügynek, sem az oktatásnak, sem a környezetvédelemnek nincs önálló minisztériuma, sőt továbbmegyek, pontosan nem is lehet tudni, hogy a miniszterhelyettes úr, államtitkár úr által ismertett kormányzati struktúrában elsődleges miniszter felelősségébe vagy másodlagos miniszter felelősségébe fog-e tartozni ez a néhány nagyon fontos terület.

Van viszont hat darab gazdasági tárca, amit többek között a NER-hez köthető üzletemberek vezetnek majd, ahonnan tovább dézsmálható az önök által szóban utált Brüsszeltől kapott uniós forrás. Ha a kormány karaktere az lesz, ami ebből a törvényjavaslatból kiténik, vagyis a belső ellenőrzés, a bizalmatlanság, az adatok folyamatos gyűjtése, kontrollálása, a mindenkiről mindent tudni akarnak, noha ha ez lesz a jövő Magyarországon, akkor nem vagyunk messze egy orwelli világtól, ahol a megfigyelés totálissá és teljessé válik majd.

Érdekes ugyanakkor, hogy miközben az állam működése egyre átláthatatlanabb, a közérdekű adatok jelentős része titkosított vagy nagy nehezen kipekelhető, addig az állampolgárokra vonatkozó adatgyűjtés és az állampolgárok megfigyelése, ha ezt a törvényjavaslatot önök elfogadják, totálissá válik. Jól látszik a kormány törekvése: egy Kínához hasonló totális ellenőrzés megvalósításán munkálkodnak szisztematikusan, így meg sem lepődik az ember, hogy továbbra is szeretnék Budapesten látni azt a Fudan Egyetemet, amely a Kínai Kommunista Párt kémközpontját telepítené szeretett városomba.

További érdekesség, hogy például a légi közlekedés utasadatait is továbbítani kell, miközben önök mindent megtesznek azért, hogy a NER magángépeinek utazásait és az azon utazók adatait eltitkolják. Nem véletlen, hogy ma az Országgyűlésben a Fidesz-KDNP az az egyetlen párt, legyünk megengedőek, pártszövetség, amely akadályozza az ügynökakták nyilvánosságra hozatalát.

A törvényjavaslatból kikövetkeztethető és előre látható lépésekkel a kormány egyik erős embere az a propagandaminiszter Rogán Antal lehet, aki most, az új javaslat elfogadása után a miniszterelnök utáni legerősebb ember lesz. Nála marad ugyanis az orbáni kormányzásban kulcsszerepet játszó propaganda és kommunikáció, és ehhez megkapja az összes polgári nemzetbiztonsági szolgálat, vagyis az Információs Hivatal, az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat és a Nemzeti Információs Központ felügyeletét is. Tudjuk, hogy sokaknak Rogán Antaltól a korrupció szó jut eszébe, és az ő megbízatása mások megfigyelésével felér egy hadüzenettel és a tisztességes magyarok arculásapásával. *(Nacsá Lőrinc: Ezt ki írta?)* Ha ez lenne az az áhított cél, Magyarország békéje, biztonsága megőrzésének záloga, akkor ezt a zálogot, tisztelt képviselőtársaim, nem érdemes kiváltani, kecskére ugyanis nem bízunk a káposztát.

Erős a gyanú, hogy a titkosszolgálatok átadása a propagandafőnöknek a konfliktus feloldása a belügyminiszter és Rogán Antal között. A Fidesztől nem függő sajtó ugyanis megemlítette, hogy ennek a konfliktusnak lehet része a Varga Judit igazságügyi minisztert is érintő Völner-botrány. Úgy működik tehát az Orbán-kormány, hogy a Pegasus-botrány, a lehallgatási botrány irataiban előkerül Rogán Antal kabinetfőnöke is, aki, milyen meglepő, még egy irodaházat is vett a Végrehajtói Kartól. Megfigyelés, korrupció - nagyon remélem, hogy továbbra nem ez lesz az Orbán-kormány neve.

A javaslatból, ahogy már említettem, kiderül az is, hogy a kormány elkötelezett továbbra is a Fudan Egyetem, illetve Paks II. megépítése mellett. Mi ez ellen határozottan tiltakozunk. Nem kérünk a Kínai Kommunista Párt kémközpontjából, és azt sem gondoljuk (*Nacsa Lőrinc: Népszavazás!*), hogy a megbízhatatlanná vált orosz technológiából Paks II.-t meg kell építeni. Kedves Képviselőtársaim! Vegyenek példát a finnekről! Ők már leállították egy ilyen megbízhatatlan technológiával épülő erőmű építését.

És hadd beszéljek még egy számomra nagyon fontos területről, ez pedig Budapest és az agglomerációja. Ezen a területen körülbelül hárommillió ember él, és sajtóhírek szerint ez a terület Lázár Jánoshoz kerülne. Ahhoz a Lázár Jánoshoz, aki a kampányt azzal turnéztá végig, idézem: „Most a vidék jön.” Ugyan azt fejtegeti, szintén idézem Lázár képviselő urat: „Budapest-ország rovására kellene fejleszteni a vidéket.” Ugyanakkor azt ismerjük a főnökétől, megint idézek: „Ne azt nézzék, amit mondok, hanem amit csinálok!” No, szegény Budapest és az agglomeráció, ha a leendő Budapestért is felelős, az agglomerációért is felelős miniszter már a szavakban is nem akarja a budapesti és az agglomeráció továbbfejlesztését!

Ugyanakkor a kormányon belüli káoszt mutatja az is, hogy a rozsdáövezetek fejlesztése és kérdése viszont Palkovics minisztériumához tartozna, és ebből pedig Budapesten van a legértékesebb és legtöbb olyan rozsdáövezet, tehát ez megint egy kormányzati káoszt vezet majd elő ezen a területen is.

Hosszasan sorolhatnám még, hogy csupa milliárdos lekötözött NER-oligarcha ül be az egymás tevékenységét is átfedő gazdasági tárcák élére. Muszáj jutnia minden kitarottnak mindannyiunk közös pénzéből. Ezért lettek a strómanok a díszpáholyba vezelve a keresztapa beszédére.

(14.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez nem a béke és a biztonság kormánya. Zavartalanul folyik majd tovább a lopás, csak az egyre ridegebbé váló gazdasági körülmények miatt muszáj lesz megfigyelni az embereket. Mi mással lehetne indokolni, hogy a sztrájkjal fenyegető orvosok, pedagógusok a belügyminiszter alá kerülnek? Rendőr áll majd minden elégedetlen tanár, orvos és ápoló háta mögött? A növekvő elégedetlenségre és a Fidesz világán belüli katonai fegyelem fenntartására készül az Orbán-kormány, amely tönkretette hazánkat.

A DK nem támogathatja ezt a törvénytelen kormányt, és április 3-a előtt szegény választók nem tudhatták azt, hogy önök mire is készülnek. A választók nem tudhatták, hogy nem lesz önálló egészségügyi, oktatási vagy környezetvédelmi tárca, nem tudták, hogy Rogán Antalra bízzák a titkosszolgálatokat, nem volt szó arról tegnap, ahogy Orbán Viktor fogalmazott, a háborús évtizedről. Ahogy most itt miniszterhelyettes úr, államtitkár úr megemlítette, veszélyes évtizedek következnek. Én nagyon bízom benne, hogy

nem ez következik Magyarországra. Önök azt mondták a választási kampányban az embereknek, minden remek, minden nagyszerű, csak önökre kell szavazni. Most itt a megélhetési válság, a rekordhiány, a rekord-államadósság, és a miniszterelnök beszéde alatt az euróhoz képest 5 forinttal gyengült a forint.

A Demokratikus Koalíció nem asszisztál ehhez a törvénytelen és hazánkat tönkretevő kormány ámokfutásához, ezért a DK képviselői nem támogatják a T/48. számú törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a DK soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Hadd kezdjem azzal, hogy rendre előkerül a baloldali képviselőktől a salátatörvény vádja. Ez egy bevett joggyakorlati eszköz. Képviselő asszony képviselő volt 2002-2010 között, akkor is voltak salátatörvények természetesen. Vannak olyan jogalkotási eszközök, amiket csak így lehet rendezni. 133 oldal áll itt előttünk, gondolom, nem mondja azt, képviselő asszony, hogy egy-egy „és” vagy „a” betű, vagy egy megváltoztatott szó miatt, vagy egy felsorolás miatt mind-mind külön törvényben jöjjön ide az Országgyűlésnek, hiszen mind-mind egy téma körül csoportosul. Megalakul mindjárt az új kormány, a minisztériumok felsorolását elfogadta a parlament egy fél órával ezelőtt, tehát pontosan lehet látni, hogy ehhez kapcsolódó törvényjavaslatok vannak itt, hogy hogyan alakul át a kormányzati struktúra, mi hova kerül, milyen hatásköri illetőségek lesznek, és hogyan kell ezt átvezetni a jogszabályokban. Értem, hogy ezt mindig bele kell írni a DK szövegíróinak a különböző beszédekbe, de itt most ennek nincsen létjogosultsága szerintem, máskor érdemes ezeket előre megnézni.

Értem, hogy most kiadta önöknek Gyurcsány Ferenc, hogy törvénytelen kormánynak kell nevezni a kormányt, de a választás tiszta volt, demokratikus és fair, és ezen a választáson egy irányba soha ennyi ember nem szavazott. A legbölcsebbek döntöttek az új kormány sorsáról, a választók, a választókat sértegetni, a választók döntését kétségbe vonni, azt gondom, az már idejétmúlt, a DK-nak is illene abba hagyni, hogy a választókat hibáztatja a választási végeredmény miatt.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Képviselő asszony számonkérte a törvényesség örét itt a törvényben, hogy szigorú belső ellenőrzési rendszerek lesznek, és mind az uniós forrásoknál, mind a hazai forrásoknál, mind a beruházásoknál igenis szigorú belső ellenőrzési rendszer volt eddig is, és talán még szigorúbb lesz ezután. Szerintem ez helyénvaló, a törvényességet mindig meg kell őrizni, és

a visszaéléseket mindig fel kell tárni és fel kell számolni. Az, hogy ez képviselő asszonynak nem tetszik, arról én nem tehetek. Nyilván Budapesten máshoz szokott a képviselő asszony, ott szabad rablás volt, a cápákról sokat hallottunk, akik a Városháza környékén úszkáltak, de ez nem újdonság.

Szeretném megkérdezni képviselő asszonyt, esetleg, ha majd van rá lehetősége válaszolni, hogy ki mondta azt a mondatot, hogy: „Szeretném tájékoztatni a parlamentet, hogy a kormánynak az a szándéka, hogy arra kéri az Országgyűlést, hogy még az idei év első felében hozzon döntést arról, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitását egy átfogó fejlesztéssel megkétszerezzük.” Tudja-e, képviselő asszony, ki mondta ezt a mondatot, hogy el kell indítani ezt a fejlesztést, hogy meg kell kétszerezni a Paksi Atomerőmű kapacitását? Gyurcsány Ferenc mondta ezt a mondatot, tisztelt képviselő asszony. *(Közbeszólások a DK soraiból. - Gy. Németh Erzsébet: Megvizsgálni!) Gyurcsány Ferenc. (Gy. Németh Erzsébet: Megvizsgálni. Tudja, hogy ez mit jelent?) Gyurcsány Ferenc mondta azt, hogy... (Az elnök csenget. - Zaj a DK soraiban.)* Nem megvizsgálni, meg kell kétszerezni egy átfogó fejlesztéssel. Érdekes, hogy már nemcsak a valóságot vitatja a DK, hanem a parlamenti jegyzőkönyvet is. Nem meg kell vizsgálni, hanem átfogó fejlesztést kell végrehajtani ebben a kérdésben.

Önök akkor még a Paksi Atomerőmű bővítésének a támogatói voltak, ön is megszavazta anno a Paksi Atomerőmű bővítését. Érdekes, hogy milyen gyorsan változik a világ. Ön akkor képviselőként itt ült, és megszavazta azt, hogy legyen Paks II.-blokk, legyen új blokk, és Magyarország energiatermelését így módon hosszú évtizedekre biztosítjuk. Sajnáljuk, hogy most már máshol tart, és nem támogatja.

Hosszú idő után került vissza ön az Országgyűlésbe, és női képviselőként én nagyon örültem volna, ha az első felszólalásában számonkéri a szövetségesét a nemi erőszak vádjában, és föl szólítja őket, hiszen korábban önöktől hallottunk hasonló akciókat, de most a női képviselők odaát nagyon csendben hallgatnak, és nem beszélnek arról, hogy a szövetségesüknél milyen botrányok vannak, és hogyan érinti ez például a női érdekérvényesítő képességet, a nők védelmét. Máskor olyan hangosan szólalnak föl ezekben az ügyekben, most valamiért ezt nem halljuk, tisztelt képviselőtársam.

Beszélt a titkosszolgálatokról, és a törvényjavaslatban is több helyen érintve vannak a titkosszolgálatok. Nekem országgyűlési képviselőként kettő darab elvárásom van a titkosszolgálatok felé: az egyik az, hogy a törvényt mindenben betartva működjenek, a másik pedig az, hogy védjék Magyarország szuverenitását, biztonságát és Magyarország érdekeit külső és belső támadásoktól egyaránt. Nekem ez az elvárásom, tisztelt képviselő asszony. Lehet, hogy ebben meg is tudunk akár állapodni, hogy ezeket az elvárásokat támasztjuk országgyűlési képviselőként a titkosszolgálatok felé.

Ugye, emlékszünk arra, hogy az önök idejében volt úgy, hogy nem tartották be a törvényt a titkosszolgálatok, hogy az orosz titkosszolgálat világgíttatták át a

magyar titkosszolgálatot, és beengedtek orosz ügynököket a magyar szolgálatokhoz, és ott volt az, hogy akkori ellenzéki politikust, köztük a mostani miniszterelnököt megfigyeltették törvénytelenül. Ugye, ez a kérdés, tisztelt képviselőtársam. Kósa Lajost, Kövér Lászlót, Orbán Viktort önök figyeltették meg törvénytelenül. *(Gréczy Zsolt: Van ilyen bírósági ítélet?)* Ilyenkor azért érdekes módon kikopnak az önök memóriájából ezek az ügyek, és nem hozakodnak vele elő. 2010 óta a magyar titkosszolgálatok törvényesen működnek. *(Kálmán Olga felnevet.)*, és betartják azt, ami a mi elvárásunk, hogy törvényesen működjenek, és védjék Magyarország biztonsági érdekeit, és a szuverenitás ellen irányuló támadások ellen pedig lépjenek föl.

Én azt gondolom, hogy továbbra is érdemes ezeket az elvárásokat megfogalmazni a titkosszolgálatok felé, hiszen ez a legfontosabb feladatuk. Teljesen mindegy, hogy egyébként milyen munkaszervezetben dolgoznak. De hozzátennem, a nyugati világban nem ritka, hogy a kormányfő munkaszervezetében, a miniszterelnökhöz legközelebbi munkaszervezetben van a titkosszolgálatok felügyelete. Ez más nyugat-európai vagy észak-amerikai országokban nem zavarta önöket, nyilván csak itthon, máshol nem fogalmaztak meg ezzel kapcsolatban kritikát.

Ön szóba hozta Budapest ügyét is, ami, azt gondolom, hogy egy kiemelt ügy, és nagyon fontos róla beszélünk. Azért is fontos, mert nekünk, budapestieknek szomorú látni, hogy szeretett fővárosunkat hogyan züllesztik le önök az elmúlt két és fél évben, hogy kukákat szerelnek le mindenféle indok nélkül, hogy miközben pénzhányra panaszkodnak, aközben több száz millió forintos jutalmakat fizetnek ki a Városházán dolgozó tanácsadóknak. Felduzzasztották a tanácsadók számát, olyan mértékű a tanácsadók száma a fővárosban, ami, azt gondolom, hogy semmi módon nem indokolható, kizárólag azzal, hogy pénzkifizető helyként használták eddig is és ezután is a fővárost. Hallottunk a cápákról, hallottunk a városházi ügyről, hallottunk azokról az intézkedésekről, amelyek abszolút nem a Budapesten élők érdekeit szolgálják, az autós üldözésről, a különböző olyan intézkedésekről, amikor egy rakpart már elkészül, de nem nyitják meg a közlekedők előtt, látjuk azt, hogy koszban, szemétkben úszik.

Ön használta azt a szót Budapest vonatkozásában, hogy káosz. Ebben végre egyetérthetünk, bár ön más kontextusban használta, de ami Budapest vezetését most jellemzi, az tényleg a káosz, a hozzá nem értés és a budapesti élet ellehetetlenítése. Szerintem ez ügyben fontos közösen is akár lépéseket tenni, hogy ez ne folytatódhasson tovább, hogy a városházi vezetés végre vegyen föl egy olyan irányt, ahol inkább a budapestiek érdekeit képviseli, mondjuk, Gyurcsány Ferenc érdekével és a többi érdekekkel szemben. Hiszen fontos lenne, hogy a Budapesten élők is valamilyen módon érezzék azt, hogy ez az önkormányzat értük is dolgozik, mert ezt eddig az elmúlt két és fél évben egyszer sem láttuk. Láttunk

már Bajnai Gordonokat, Gyurcsány Ferencet a Városháza körül, sajnos nem láttunk még budapesti érdeket és olyan döntést, ami a budapestiek érdekében született volna - szerintem jó volna.

A titkosszolgálatokról beszéltem, hogy miért fontos, hogy akár a miniszterelnök munkaszervezetéhez kerüljön, de én azt szeretném mondani, tisztelt képviselő asszony, hogy az április 3-ai világos döntés után a magyar emberek arra adtak nekünk felhatalmazást, hogy továbbra is az ő érdekükben, a magyar nemzeti érdek alapján, Magyarország szuverenitásának védelmében és abban a kultúrkörben dolgozzunk, amit az elmúlt időszakban már tőlünk láthattak, hogy erősítsük a családpolitikát, hogy a gazdaságot tovább fejlesszük.

(14.10)

Hiszen látjuk - az elmúlt negyedéves adat éppen egy 8,2 százalékos gazdasági növekedés, egy rekordszintű növekedés, ha ezt nézzük -, hogy milyen alacsonyan van a munkanélküliség, hogy milyen magas a foglalkoztatottság, hogy hogyan nőtt az átlagbér az elmúlt időszakban, hogy hogyan sikerült szektorális béremeléseket végrehajtani, hogy hogyan sikerült megóvni a fogyasztókat például a rezsicsökkentés intézményével az elszabaduló energiaáraktól, hogy mennyire sikeres intézkedés volt akár a benzinárstop, akár a kamatstop, akár az élelmiszerárstop az infláció elleni küzdelemben. Igen, a választók azt kérték tőlünk, hogy ezeket az intézkedéseket tartsuk meg, hogy továbbra is a magyar vállalkozások és a magyar családok érdekében dolgozzunk.

A választók azt is megüzenték, hogy abból a politikából, amit önök képviselnek, nem kérnek, mert az mindig egy megszorító, mindig egy adóemelő, mindig egy, a családtámogatásokat elvevő politika. Ebből már több tapasztalatunk van, mint illúziónk, pontosan ismerjük az önök ilyen irányú elképzeléseit. Most, a kampányban is többször kiderült, hogy milyen adóemeléseket terveznének, hogy milyen megszorításokat terveznének, hogyha kormányra kerülnének. Hál' istennek, ez nem történt meg, így tovább tud folytatódni a fejlődés útja még egy nehéz időszakban is. Erről ma is és múlt héten is többször beszéltünk már, hogy milyen nehéz időszak vár az Európai Unióra és akár az egész világra, a világgazdaságra a mostani helyzetben: a migráció kora, a járványok kora, a gazdasági nehézségek kora, és még egy háború is van a szomszédunkban, úgyhogy fel kell készülni a válságkezelésre is. Önök a válságot megszorítással kezelték, mi pedig a válságokat eddig mindig jól kezeltük, és remélem, hogy ez a következőkben is így marad.

Ez a törvény is, bár nagyon sok technikai módosítást tartalmaz, hozzájárul ehhez, hiszen olyan minisztériumi struktúra áll fel, amiről korábban már a szavazások előtt vitatkoztunk, amely alkalmas arra, hogy megóvja Magyarországot a válság negatív hatásaitól, ami képes arra, hogy segítse a magyar családokat és a magyar vállalkozásokat. Nekünk ez a célunk,

és remélem, hogy néhány döntésünkben még önök is tudnak bennünket támogatni. Ennek első alapfeltétele, hogy a tényeket nem tagadják le. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Megadom a szót Lukács László képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Nem kívánom megismételni, amit a délelőtti folyamán a vitában elmondtunk, ami a minisztériumi struktúrával kapcsolatos volt. A mostani törvényjavaslattal és az imént véget ért házbizottsági üléssel sem jutottunk közelebb ahhoz, hogy miként is fog kinézni és miként is alakul nemcsak, hogy a minisztériumok struktúrája, hanem a szervezete, illetve a feladat- és hatásköre. Nagyobbreszt azt is nagyon nehéz volt kiolvasni, hogy miért kerülhet vagy miért nem kerülhet meghallgatásra a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter például az Igazságügyi bizottságban, holott a szabályozott köztevékenységek felügyeletére létrehozott új hivatal az ő szervezeti és hatásköri szabályai mentén jött létre, és fontos feladata van, tehát az Igazságügyi bizottság mégiscsak meghallgathatná őt.

Tehát, képviselőtársaim, arra szeretnék inkább utalni, hogy nagyon kevéssel jutottunk előrébb ezzel a törvényjavaslattal, hiába a 113 oldal, amelyen szövegezi a változásokat. Ahhoz, hogy valójában mi is a valódi struktúrája, és mi is a valódi döntéshozatal és az iránya az új kormányzati struktúrának, egy dolgot biztos meg kell ismételni, azt, hogy nem lehet ebből a törvényből sem kiolvasni mindazt, ami az Orbán Viktor által a hétfői napon elmondott irányvonalakat, a háborút, illetve az előttünk álló kihívásokat és az erre adott kormányzati választ és a minisztériumi struktúrában visszatükröződő minisztériumi válaszokat jelenti.

Továbbra sem érthető és nagyon nehezen indokolható, hogy hol lesz egyáltalán helye az egészségügynek, hol lesz helye az oktatásügynek, hol lesz helye a környezetvédelemnek. Nacsa képviselőtársammal fura mód egyet kell abban érteni, hogy a választók egy jó része megüzenté, hogy mivel nem ért egyet, milyen politikával. De szerintem a választók jó része azt is megüzenté - erre számos közvélemény-kutatás van -, hogy ők nyugodtabbak lennének, és arra kérnék, hogyha kérhetik egyáltalán ezt a kormányt, de tudjuk, hogy a kommunikáció általában egyirányú szokott lenni négy éven keresztül, és csak a választás jelent visszacsatolást, szóval, ők a közvélemény-kutatásokon keresztül is megüzenték azt, hogy igen, önálló minisztériumban gondolkoznak az élet olyan fontos területeiről, mint az oktatásügy, az egészségügy és a környezetvédelem. Hadd hívjam fel: a környezetvédelem tekintetében közel 100 százalékos az egyetértése azoknak az embereknek, akik a felmérésekben részt vettek, hogy egy önálló minisztériumra van szükség.

Azt is hozzá kell tenni, hogy az itt elhangzott, azt hiszem, az előző vitában, és higgye el, képviselőtársamat nem provokálni akarom, de valami ilyesmi mondott ön, hogy komcsi nosztalgia az önálló környezetvédelmi minisztérium, vagy valami ilyesmit mondott. (Nacsa Lőrinc: Grósz Károly!) Akkor valószínűleg rosszul értettem. A környezetvédelmi minisztérium és az, hogy a környezeti ügyekkel kiemelten tudjunk foglalkozni, és a kiemelt foglalkozást szerintem megtestesíti és mutatja, ha önálló minisztériuma van valaminek, vagy esetleg az agráriummal összefüggésben valamilyen módon kiemelten foglalkozunk vele, szóval, az emberek, lehet, arra adtak felhatalmazást, hogy Orbán Viktor alakítson kormányt, nagyon sok ember arra adott felhatalmazást egyébként, hogy ne ő alakítson kormányt, de az emberek nagy többsége azt szeretné, és azt várja el a törvényhozástól és a leendő kormánytól mint végrehajtó hatalomtól, hogy olyan szervezeti struktúrát hozzon létre, amelyben világosan gazdája van, és önálló szervezeti egységként, tehát minisztériumként jelenik meg az egészségügy, illetve az oktatásügy, mert nemcsak az emberek érzik úgy, hogy az ő érdeküket jobban lehet artikulálni, eljuttatni a hatalomhoz, hanem a szakma is így gondolja.

Ha valakire kifejezetten hallgatni kell, akkor azok a pedagógusaink, akik benne dolgoznak, nap mint nap foglalkoznak gyermekeinkkel, azok az egészségügyi dolgozók és az ő képviselőtársukat ellátó szervezetek, országos kamarák, amelyek szintén úgy gondolják, hogy az ő ügyeikben egy önálló minisztériumra lenne szükség. Az elmúlt időszak, csak a pandémia is megmutatta, hogy az, hogy egy állam egészségügye mennyire felkészült, nagyban függ attól, hogy a szervezeti struktúrában önállóan, szabadon gondolkodni tudó egészségügyi minisztériuma van vagy nem. A nap végén ott tartottunk, hogy egyébként rendészeti térről kellett beavatkozni, és nem is biztos egyébként, hogy jó irányba az egészségügy folyamatába. De egy biztos, az, hogy az oktatásnak és az egészségügynek milyen lesz a helyzete, nagyban függ attól, hogy az egészségügyet és az oktatást milyen módon szeretnénk szervezni.

A Jobbik, mint jobboldali konzervatív párt, abban hisz, hogy egy robusztus állami egészségügyre van szükség, és az állami egészségügyet kell a lehető legjobb helyzetbe hozni. Mi abban hiszünk, hogy egy jól finanszírozott oktatásra van szükség ahhoz, hogy a magyar diákok versenyelőnyben legyenek és jó helyzetben legyenek azon a rendkívül kompetitív és nagyon különleges piacon, amelyben az egész világban kell megállni a helyüket, egyrészt azért, hogy a tudásukat fel tudják használni hazánk boldogulására, és egyrészt azért, hogy minket büszkévé tegyenek arra, hogy ilyen nagyszerű tanáraink voltak, és ilyen nagyszerű diákokat neveltek. Szerintünk ennek az egyik záloga az önálló minisztérium, nem megismételve mindazt, amit mondtam.

Az én elképzelésemtől, de én úgy érzem, az én politikai közösségem elképzelésétől is távol áll az, ami minisztériumi struktúrával most önök készültek, éppen

ezért ezt a javaslatot támogatni nem tudjuk. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lukács László képviselő úr. Most megadom a szót Hajnal Miklós képviselő úrnak, a Momentum képviselőcsoportja vezetőjének.

HAJNAL MIKLÓS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! 113 oldalnyi salátatörvényt terjesztett be Gulyás Gergely Magyarország minisztériumai kapcsán, és bizony isten, le is zavarják valószínűleg ezt az egészet néhány nap alatt, egészen az előterjesztéstől a szavazásig. Sajnálom, hogy a miniszter egyébként nincs itt személyesen. Reméltem, hogy ha már a választókerületében annyira sokat látjuk, akkor talán itt, a parlamentben majd tudunk beszélgetni, vitázni. Az erről a javaslatról szóló vita, amit most lefolytatunk, minden bizonnyal az önök előterjesztését és az önök döntését már nem nagyon változtatja meg, éppen ezért én most nem fogok mind a 113 oldalon - egyébként 113, nem 133, ahogy Nacsa képviselőtárs mondta - végigmenni, időnk sem lenne rá, helyette kiemelnék önöknek, de még inkább a honfitársainknak három nagyon fontos ügyet.

Tisztelt Ház! Három kérdést ajánlanék a figyelmükbe, amit a kormány belecsempészett ebbe a 113 oldalba, de semmi köze hazánk fejlődéséhez, semmi köze a jó közigazgatáshoz, hiszen lehetne ebben a 113 oldalban szó az egészségügyről, esetleg foglalkozhatnánk végre a klímakatasztrófával, korszerűsíthetnénk végre az oktatási rendszert, vagy a két számjegyű infúzió kezelésére elfogadhatnánk közösen egy mentőcsomagot. De önök nem ezzel kezdik a kormányzást, nem ez önöknek a legfontosabb.

Tisztelt kormánypárti képviselőtársak, amikor a magyar választópolgárok önöket felhatalmazták az ország vezetésére, akkor ezt abban a hitben tették, hogy önök az ő problémáik megoldására fogják használni a hatalmat. Ehelyett önök mivel kezdik a kormányzást? Hatalmi barkácsolással. A saját hatalmukat központosítják és erősítik tovább, és már a látásra sem adnak. Nézzük hát ennek a három legkirívóbb példáját! Egy. A titkosszolgálatok a belülytől közvetlen a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez kerülnek.

(14.20)

Kérdem én: csak nem a miniszterelnök úr akar már maga élni a titkosszolgálat eszközeivel? Súlyos felelősség ez ugyanis, főleg a Völner-ügy és a Pegasus-ügy után, amikhez hasonlókat egyébként nem látunk azokban a nyugati demokráciákban, amiket önök felhoztak példaként. Épp ellenkező tanulságot kellett volna levonni, és nem még szorosabb kormányzati irányítás alá vonni a titkosszolgálatokat, hanem politikai beleszólás nélkül hagyni őket szakmai munkát végezni. Azért kezdem ezzel, mert talán

az ezer sebből vérző 113 oldalas anyagnak a leg súlyosabb döntése ez.

De nem ez az egyetlen probléma az önök hatalmi barkácsolásával. A második ugyanis az, hogy a Gazdasági Versenyhivatal, amellyel a Testnevelési Egyetem és további beruházások miatt mi már egyébként közel egy éve folytatjuk a huzavonát a miniszterelnök kedvenc cégei közötti kartellgyanús ügyek miatt, ennek a hivatalnak, a Gazdasági Versenyhivatalnak az elnöke mostantól kezdve, bár eddig korlátozva volt, akárhányszor kinevezhető lesz. Hogy kicsit egyszerűbb legyen a kép: a fideszes miniszterelnök vejének és régi jóbarátjának, gázszerelőjének az ügyét egy több mint húsz éve fideszes ember vizsgálja. Pontosabban vizsgálnia kellene, mert nem hajlandó vizsgálni. Eddig az volt a szokás, hogy legalább a tisztességnél és a függetlenségnek a látszatára adjanak, ezért az ilyen pozíciókat nem tették újrapasztorizálhatóvá. Tették ezt azért, hogy politikai önérték gyanúja ne merüljön fel, ne keresse senki a politikai kegyeket az újrapasztorizálás reményében. Most viszont úgy tűnik, hogy a Fidesz és a kormány már a látszatra sem ad, a fideszes kádereket csere nélkül tartja olyan pozícióban, amihez egyértelmű politikai és gazdasági érdeke fűződik. Ezért fontos önöknek a Versenyhivatal. Tisztelt kormánypartii képviselők, ennyire sem számít már a látszat?

És a harmadik bizonyíték, ami még egy bizonyíték arra, hogy nem adnak a látszatra. Térjünk vissza egy már tegnap is vitatott témához, ha már a miniszter úr erről is írt a 113 oldalas javaslatában. A javaslatban az áll, hogy a Fudan Hungary Egyetemért Alapítvány létesítése során az állam képviseletében immár nem az oktatásért felelős miniszter, hanem az iparügyekért felelős miniszter jár el. Ez még egy olyan dolog, ahol már a cél is megkérdőjelezhető lenne, hogy minek kell nekünk ez a Fudan Egyetem, hiszen a Diákvárosnak több köze lett volna a felsőoktatásunkhoz, mint a Fudan Egyetemnek, most viszont már úgy tűnik, hogy önök a látszatra sem adnak. A kormány elkölt öriási mennyiségű pénzt egy olyan projektre, amely a magyar diákok érdekei helyett a kínai állampártot szolgálja ki. A kormány már nem is felsőoktatási projektként tekint erre, hanem iparügyként. Tisztelt Képviselőtársak! Kormánytagok! Ha a magyar diákok önöknek nem érnek semmit, akkor azt mondják ki, és ne salátatörvénybe bújtatva fejezzék ki a jelentéktelenségüket!

Tisztelt Képviselőtársak! Ez csak három elrettentő példa volt az önök 113 oldalas törvényjavaslatából. Lehetne még szemezgetni, de ezek egytől egyig olyan súlyos problémák, hogy egyértelmű jelzésre van szükség. Bármikor igent mondunk hazánk fejlődésére, de mindig nemet mondunk az önkényes hatalmi barkácsolásra, így erre a törvényjavaslatra is. Köszönjük a figyelmet. *(Taps a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hajnal Miklós képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felhívások végére értünk. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Annyit szeretnék hozzátenni ehhez a vitához, hogy nagyon fontos egy kormány megalakulásakor, hogy milyen szimbólumrendszer, milyen szavak veszik körül a kormányalakítást. Azt a kormányalakítást, amely most készül, azok a szavak nem veszik körül, mint család, nem veszik körül, mint gyermek, nem veszik körül, mint oktatás, nem veszik körül, mint egészségügy, nem veszik körül, mint környezet vagy környezetvédelem. Olyan helyzetben vagyunk, ahol a miniszterelnök és a fideszes felszólalók is válságról beszélnek, egy kibontakozó válságról; a miniszterelnök egészen odáig merészkedik, hogy háborús évtizedről beszél. Hát, ha válság van, akkor nincs annál fontosabb, mint az emberi erőforrások megmentése. És ha önök úgy gondolják, hogy az EMMI egy sikertörténet volt, akkor hadd emlékeztessenek Balog Zoltán szavaira, aki azt mondta, hogy kudarc volt az EMMI, és az egész struktúra nem jó. Sajnos elment még négy év ebben a struktúrában, mert a Fidesz képtelen arra, hogy még a saját miniszterének a korrekciós javaslatát is figyelembe vegye. Szerintem ez egy rendkívül súlyos probléma.

Egyébként pedig azt gondolom, hogy az ellenzék-től ilyen helyzetben azt elvárni, hogy megszavazzák ezt a törvényt, dőreség. Látom, hogy jönnek a dicsőhimnuszok a fantasztikus gazdasági teljesítményről. Soha ilyen gyenge nem volt a forint, soha ekkora nem volt az államháztartás hiánya, soha ekkora nem volt a külkereskedelmi deficit, soha ekkora nem volt az államadósság. Tehát itt ilyen feszítő problémák vannak, eközben pedig kulturális és világnézeti ügyekben tekeredünk bele, miközben tudjuk, hogy minden egyes mondatunk, amivel belerúgunk az európai döntéshozókba, magyar vállalkozók, magyar diákok és a magyar emberek sorsát teszi nehezebbé, mert nem jön az uniós pénz. Nem veszekedni kellene, hanem megbékelni Nyugat-Európával, ha már az Unió tagja vagyunk. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gréczy képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, Kereszténydemokrata Néppárt.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Lukács képviselő úrnak mondanám, hogy arra mondtam a komcsi nosztalgia, amikor Arató Gergely Grósz Károllyal példalózott. Talán még ön sem ment el annyira balra, hogy ne értsünk egyet abban, hogy Grósz Károlyt nem kéne rendszeresen ideidézni a Ház elé, és nem biztos, hogy követendő példának kellene tartani Grósz Károlynak bármilyen lépését és intézkedését. Remélem, hogy ebben még egyetértünk.

Hajnal Miklóstól elnézést kérek, hogy elrontottam, és 133-at mondtam 113 helyett. Én legalább nem a diplomámban hibáztam, tényleg, legalább ennyi. Tényleg elnézést, hogy rosszul mondtam az oldalszámot.

Gréczy Zsoltnak szeretném mondani - aki azt mondta, hogy a válságban nem az emberi erőforrásokat kell csökkenteni és nem az emberi erőforrásokat

kell elhanyagolni -, hogy azt gondolom, igaza van a képviselő úrnak. De hol volt ön akkor, amikor 2009-ben a válságban elvettek önök egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól, elvettek egyhavi bért a tanároktól, 6 ezer egészségügyi dolgozót tettek az út szélére, több mint 300 kisiskolát zártak be a legkisebb falvakban? Akkor ön miért nem mondta el ezeket a gondolatokat? Akkor miért nem mondta azt, hogy meg kell őriznünk az emberi erőforrásokat, amikor megvágták a családtámogatásokat, az egy- és kétgyermekesektől elvették a családi adókedvezményt? Amikor az otthonteremtési programokat felszámolták egymás után, a kamattámogatott lakáshiteleket, a forintalapú lakáshiteleket, a különböző szocpolintézményeket számolták fel egymás után? Akkor hol volt önnek ez a mondata? Mert alapvetően egyetértünk.

És mi mit csináltunk a válságban? Visszaépítettük a 13. havi nyugdíjat, családi adó-visszatérítést tudtunk fizetni, tovább bővítettük a családtámogatásokat, otthonfelújítási programot hirdettünk, és folyamatosan szektorális béremeléseket hajtottunk végre. Ez az óriási különbség, és arról beszélünk mi hónapok óta, hogy az önök válságkezelésének a következményeként 2009-ben mínusz 7 százalék volt a gazdasági növekedés, tehát gazdasági csökkenés volt, 2021-ben pedig plusz 7 százalék volt, tisztelt képviselőtársam. Ez 14 százalékos különbség egy-egy válság utáni évben, tisztelt képviselő úr.

Az a helyzet, hogy ilyenkor nagyon okosakat tud mondani, de hol volt 2009-ben, és akkor miért nem mondta el ugyanezeket, amikor asszisztált ezekhez a szégyenletes döntésekhez? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Illés Boglárka képviselő asszonynak, Fidesz.

ILLÉS BOGLÁRKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én csak két rövid észrevétellel szeretnék élni. Az egyik észrevétel a DK felszólalásával kapcsolatos. Ugyanis a DK részéről az hangzott el, hogy a XXI. század második felében mire van szükség. Csak arra szeretném felhívni a képviselő asszony figyelmét, hogy a XXI. századnak még nem a második felében vagyunk, hanem az első felében. De én el tudom fogadni, hogy ha vannak jövőbe mutató gondolatai, csak ilyenkor nagyon fontos felhívni a választópolgárok figyelmét arra, hogy mi azt szeretnénk, hogy a jelenben nyújtanánk megoldásokat. Mi a jelen kihívásaira próbálunk megoldásokat szolgáltatni, és ez a törvényjavaslat is ezért készült, ezért fekszik itt az asztalunkon.

Hajnal Miklós képviselő úrnak pedig szeretném a figyelmébe ajánlani, illetve azzal az elismeréssel szeretnék hozzá fordulni, hogy a jövőbeli tervezett ferencvárosi egyetem hallgatóival, illetve diákjaival kapcsolatban aggódva fogalmazza meg, hogy ott az oktatásnak nélkülözhetetlen szerepe és feladata van. Én is így gondolom, és nem véletlen az, hogy az oktatás több területen és több minisztérium vonatkozásában is megjelenik. Szerintem ezt üdvözljük, hiszen

szerencsés, ha az oktatással minél többen foglalkozunk, és minél többen tartjuk ezt fontos feladatunknak, még akár az egyetem elvégzését is, hogy személyes példánkkal is elől járjunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Illés Boglárka képviselő asszony. *(Gy. Németh Erzsébet jelzésére:)* Két percre már nem tudok szót adni, mert a kétperces kör lezárult. De felszólaló nincs, azt javaslom Gy. Németh Erzsébetnek, hogy normál időkeretben kérjen szót, és ugyanezt javaslom Gréczy Zsoltnak is. *(Gy. Németh Erzsébet: Akár 15 percben is?)* Lehet 15 percben is. Tessék, Gy. Németh Erzsébet, öné a szó.

(14.30)

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Megvártam, köszönöm szépen, elnök úr. Nyilván tizenkét év után nekem is kell szereznem újra egy kis rutint, de menni fog.

Annak legcsekélyebb szándéka nélkül, hogy Nacsa Lőrincet bármiről is meggyőzőm, igazából esetleg a közvetítést követő nézőknek és a jegyzőkönyvnek szeretnék néhány dolgot helyre tenni. Nagyon nagy baj az, amikor olyasmiről nyilatkozunk, amiben igazából nem vagyunk képbén, és mondjuk, egy-egy jó szóért vagy egy jó bonmot-ért, finoman szólva, nem igazán mutatjuk be azt, hogy egyébként mennyit is tudunk és hogyan tudunk.

Tehát mielőtt Nacsa képviselő úr, frakcióvezető úr arról beszél, hogy mennyi és hány tanácsadója van a jelenlegi főpolgármesteri vezetésnek, akkor szerintem el kellett volna mélyedni abban, hogy hány tanácsadója volt Tarlós főpolgármester úrnak. Szeretném önnek jelezni, hogy körülbelül 25 százalékkal több tanácsadója volt Tarlós főpolgármester úrnak, és ennek megfelelően alakultak az akkori jutalmak és az akkori bérek is.

Szintén szeretném emlékeztetni Nacsa képviselő urat arra, hogy ha jól emlékszem, akkor a 2010 előtti kormányok hat vagy hét évig adták a 13. havi nyugdíjat. *(Nacsa Lőrinc: Rosszul!)* Önök tizenegy évet vártak, tizenegy éven keresztül, amikor nem tépdeste gazdasági válság Magyarországot, hiszen azt még a 2010 előtti kormányok kezelték, és ha jól emlékszem, 2010-ben az önök kormányfője úgy vette át az országot Bajnai Gordon miniszterelnök úrtól, hogy elismerte, hogy jelentős erőfeszítéseket tettek, és az ország gazdaságilag rendben volt. *(Nacsa Lőrinc: Csőd-közelben.)* 2010 és '12 között önök egyetlenegyszer sem adtak 13. havi nyugdíjat a nyugdíjasoknak. Én nagyon remélem, hogy egyébként a továbbiakban, tehát nemcsak a választási évben, hanem a következő évtől is Magyarország nyugdíjait számíthatnak a 13. havi nyugdíjra.

Paks II. esetében meg azt gondolom, hogy nem korrekt, amikor csak kiragadunk egy-egy mondatot. Ha ön pontosan utánanézett volna, akkor biztosan tudná azt, hogy az a parlamenti döntés akkor, amit természetesen én is megszavaztam, arról szólt, hogy

meg kell vizsgálni ennek a lehetőségét, amit ön itt mondott. Igyeekszem, hogy a következő alkalomra, amikor esetleg itt az Országgyűlésben vitatkozni tudunk, akkor pontosan előszedem az összes mondatot, és megígérem, hogy akkor el fogom önnek mondani.

A nemi erőszak kapcsán számomra egészen egyszerűen megdöbbentő az, ahogy az önök emlékezete működik. Azokról az ügyekről vagy azokban az ügyekben, amit 2010 után az ellenzék a nyilvánosság elé tárt vagy hallatta a hangját, azokban mindegyikben bírósági döntések voltak, és teljesen egyértelműen bebizonyosodott, hogy igen, az önök országgyűlési képviselői hogyan bántak a nőekkel, mit gondolnak a nőkről, és mit mondanak itt, a tisztelt Házban a nőkről, a női képviselőkről. *(Nacsa Lőrinc: Mi ez az általánosítás?)* Azt hiszem, a vak komondor esetére mindannyian emlékszünk.

Még egy dolgot szeretnék önnek mondani. Ön azt mondta, hogy jól kezelték a válságot. Nem, Nacsa képviselő úr, nem kezelték jól a válságot, többek között a járványügyet és a járvány okozta válságot sem kezelték jól. Több mint 40 ezer ember halt meg úgy Magyarországon, hogy a járványban Magyarország a lakosságarányához képest a legtöbb vagy a második legtöbb halottat könyvelhette el vagy gyászolhattuk meg.

Én azt gondolom, hogy mielőtt ilyen kijelentéseket tesz, lehet, hogy nem kéne csak itt, a tisztelt Házban megfordulni, lehet, hogy el kéne menni egy nyugdíjasotthonba, lehet, hogy el kéne menni találkozni emberekkel, és megkérdezni, hogy ők biztosan ugyanazt a Magyarországot látják-e és gondolják, mint amit ön. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK és a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. Most meg tudom adni két percre a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Annyit szeretnék csak hozzátenni, hogy tényleg nagyon furcsa, amikor a Gyurcsány-kormányon kérnek számon szociális intézkedéseket tizenkét vagy nyolc olyan év után, amikor volt 13. havi nyugdíj *(Nacsa Lőrinc: Milyen nyolc?)*, önök meg az utolsó hónapban adtak tizenkét év után egyet. 2002-től volt 13. havi nyugdíj. Tudom, hogy önök jórészt nem szavazták meg, de hát ez legyen az önök problémája.

A másik gondom pedig az, hogy akkor emeltek utoljára családi pótlékot, akkor rendezték az özvegyi nyugdíjakat, és a világválságig 30 százalékos reál-nyugdíj-növekedés volt abban a nyolc évben. Azért ezeket ne felejtjük el!

Nacsa képviselő úr rendszeresen emlegeti, hogy az ellenzék miért nem tiszteli a választási eredményeket, hogy kimondták az emberek, hogy mi az óhajuk az ország vezetését illetően, és itt most folyamatosan Budapestet szidja. Ne szidja a budapesti polgárokat, képviselő úr! A budapesti polgárok 18 körzetből 17 esetben nem a Fideszt támogatták, és azt gondolom, ha olyan rosszul dolgozna a fővárosi vezetés, akkor nem ez lett volna az eredmény április 3-án.

Tehát természetesen mindig lehet különböző értelmezését adni annak, hogy egy választási eredmény miért úgy alakul, ahogy alakul, de ha önök számonkérlik rajtunk, hogy hát, hogy úgy mondjam, nehezen barátkozunk meg azzal a gondolattal, ami április 3-án történt, akkor nyilván önöknek sem könnyű megbárátkozni azzal a gondolattal, hogy mi történt Budapesten, pedig az sem volt véletlen. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gréczy Zsolt képviselő úr. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Gréczy Zsolt felé:)* Gréczy Zsolt képviselő úr, kapcsolja ki! *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen. További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Orbán Balázs államtitkár úrnak 30 perces időkeretben, aki láthatóan jókedvűen kíván válaszolni a vitában elhangzottakra.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak nagyon rövid leszek, mert ez a vita az előző törvényjavaslat vitájához kapcsolódik, és tulajdonképpen az egész délelőttöt és a délután első felét is együtt töltöttük, és kellő idő állt rendelkezésre, hogy mindenki kifejtse az ezzel kapcsolatos álláspontját.

Én továbbra is azt gondolom, és bevallom őszintén, hogy egyetemi tanulmányaimra is visszagondolva én a jogon meg a politológián annyi könyvben annyiféle ideális kormányzati szerkezetéről olvastam és tanultam, ezekben a kormányzati szerkezetekben egy volt a közös, hogy eltértek egymástól. Valójában, amikor a kormányzati szerkezetekről általánosságban beszélünk, akkor homlokegyenest ellenkező módon berendezett szerkezetekről tanultunk.

Tehát én azt tudom mondani önöknek, a mostani szerkezettel kapcsolatosan kritikus képviselőknek, hogy teljesen egyértelműen nincs ideális szervezet, nincs ideális kormányzati szerkezet. Valószínűleg az a helyzet, hogy minden miniszterelnöknek, akit az Országgyűlés megválaszt, vagy ha nem parlamentáris rendszer van, akkor másképpen a végrehajtó hatalom élére kerül, olyan szerkezetet kell létrehozni, amivel ő maga komfortos, amivel tud dolgozni, és amivel az ország előtt álló feladatokat el tudja látni. Ebben a helyzetben is ez történik, az előző kormányok esetében is ez történt.

Én kértem a kollégáimat, amikor erre a mai napra, a mai vitára készültünk, hogy nézzék meg, hogy milyen viták voltak '18-ban, '14-ben, '10-ben, 2006-ban is, amikor a mi politikai oldalunk volt ellenzéki pozícióban, és azt tudom mondani önöknek, hogy mindig ugyanezek a viták zajlanak le. Nincs új a nap alatt, és teljesen természetes az, hogy ellenzéki képviselőként önök nem támogatják ezt, ezért van itt, ezen az oldalon 135 parlamenti képviselő, mert ők pedig támogatni fogják. Feltételezem, hogy aki a miniszterelnököt támogatta a szavazáson, az támogatni fogja a

kormány szerkezetére vonatkozó elképzelését is. Ezzel az égadta világon semmi gond nincsen, ismételjük négyévente ezt az egész történetet.

Engem csak egy dolog riaszt meg, és ha megengedik, ezzel fejezném be, olyan meggyőződéssel mondták ebben a délelőttön átívelő vitában azt, hogy az ország sorsát, az oktatás és az egészségügy jövőjét valóban kizárólagosan az határozza meg, hogy van-e önálló oktatási tárca, vagy esetleg egy nagyobb humán fejlesztési tárca részeként valósul meg, az egészségügy jövőjét kizárólagosan az határozza meg, hogy van-e esetleg olyan bürokrácia, aminek a pecsétes papírjain ez van, az „egészségügy” felirat szerepel, vagy esetleg valamilyen más humán tőkére való utalás, hogyha ezt önök komolyan gondolják, és tényleg ennyit gondolnak Magyarország kormányzati szerkezetéről, és tényleg ezek azok a javaslatok, amit Magyarország Kormányának le tudnak tenni az asztalára javaslatként megfogalmazva, akkor nagyon-nagyon rosszul állunk.

(14.40)

Én nem szeretném rossz helyzetbe hozni Hiller képviselő urat, de az a megfontolás, amit például ő mondott, hogy mondjuk, a kulturális területen nagyon-nagyon fontos az, hogy a kultúra és az innováció egyensúlya megmaradjon, és hogy nyilván az innovációnak a gazdasági logikája a kultúra más típusú logikáját ne gyűrje maga alá, illetőleg más képviselőktől is talán egy-egy ilyen megjegyzést hallottunk, ezek olyanok, amiket mi be tudunk fogadni. És a Jóisten látja lelkemet, hogyha lett volna több ilyen hozzászólás, lett volna több ilyen megnyilvánulás, akkor azokat én felírtam volna, és befogadtam volna, és valamilyen módon igyekeztünk volna a munkánk során ezeket a szempontokat érvényesíteni. De ilyen nem volt.

Önök azt az alapállást sem fogadják el, bocsánat, lehet, hogyha önök kormányoznának, akkor nem ilyen kormányzati szerkezet lenne, de mi kormányzunk, ezért ilyen kormányzati szerkezet van, és ilyen kormányzati szerkezettel tudtuk a válság során rendbe rakni az egészségügyet, tudtunk a felsőoktatásba anynyi forrást belerakni, amennyit soha korábban senki nem tudott belerakni, a családügyet tudtuk úgy kiemelni a kormányzati prioritások közül, ahogy kiemeltük, ráadásul a köztársasági elnök asszonynak az elsődleges témája. A környezetvédelem ügyében klímavédelmi akciótervet tudtunk hirdetni, Brüsszellel küzdünk az energiabiztonsági, energiaszuverenitási érdekeinkért.

Tehát ha abban nem tudunk egyetérteni, hogy az elmúlt 12 évben természetesen ez a kormány nem volt tökéletes, de próbált jól dolgozni, és próbált a Magyarország előtt álló kihívásoknak megfelelni, és azokon a területeken, ahol önök a legnagyobb kritikát fogalmazzák meg, és négy évig Gy. Németh képviselő asszony nem volt itt az elmúlt négy évben (*Gy. Németh Erzsébet: Az elmúlt 12-ben sem.*), de ugyanezeket a kritikákat... A fővárosban dolgozott, nem pedig itt, az

Országház falai között. Csak önnek mondom, hogy ne kelljen az összes parlamenti jegyzőkönyvet újraolvasnia: ugyanezeket a kritikákat hallottuk.

Szerintem, ha ugyanezeket a kritikákat fogjuk a következő négy évben is hallani, és ezek ennyire elszakadnak a valóságtól, akkor valószínűleg négy év múlva a választásokon ugyanilyen vagy nagyon hasonló eredmény fog születni. Ez nekünk a politikai mező ezen oldalán nem probléma. Mi örülünk ennek, ha ez így van, csak egyébként négy évet együtt fogunk itt eltölteni, és szerencsésebb lenne, ha sokkal több konstruktív diskurzus keretében tudnánk ezt megtenni. Mindenkinek köszönöm szépen a mai délelőttöt és délutánt. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon az ülés végéig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként megadom a szót Bencze János jobbikos képviselő úrnak, aki „Meddig keserítik csőtörések az életünket?” címmel jelentkezett napirend utáni felszólalásra.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Képletesen szólva szeretnék tiszta vizet önteni a pohárba, nemcsak itt az ülésteremben, a falakon kívül, otthon is és számtalan magyar kistelepelesen.

Az elmúlt tíz évet én megyei önkormányzati képviselőként töltöttem, és számtalan panasz érkezett hozzám a magyar vízhálózat áldatlan állapotairól. Gondoljunk bele, ha valaki a napi fárasztó munka után hazamegy, megnyitja a csapot, akár csak inna egy pohár jó magyar vizet, és mi folyik a csapból: számtalanszor szembesülnek vele az országban, hogy - ne is nevezzük nevén - egy ihatatlan, barna lötyty. Fürdésre, mosdásra még talán alkalmas, hiszen a szükség nagy úr, de van ennél rosszabb verzió is. Amikor megnyitjuk a csapot, a csapban a víz nem előre megy, hanem hátra. Egyszerűen szörcsögve szívja vissza a rendszer a vizet, és ott áll a magyar polgár az elvégzett munka után izzadtan, se fürdeni, se inni nem tud. Jó esetben a csap csöpög, alá lehet tenni egy poharat, és szép lassan megtelik vízzel, igyon ott az ember jóízút, oltsa így a szomját!

Utánajártunk, én nagyon sok szakemberrel beszéltem, hogy mi ennek az oka. Beszéltem vízművesekkel, gyakorló vízművesekkel, vízügyi szakemberekkel, beszéltem gazdasági szakemberekkel, beszéltem polgármesterekkel, és értelemszerűen beszéltem a lakossággal is. Egy dolog rajzolódott ki előttünk, nagyon egyszerű oka van: a pénztelenség. Mi okozza ezt a pénztelenséget? Mondjuk ki nyugodtan, hogy Magyarországon nagyon faramuci helyzet állt elő, ezt úgy hívják, hogy rezsicsökkentés. A rezsicsökkentés az egyik oldalnak jót tett, a lakosságnak, természetesen alacsonyak a vízdíjak, viszont ez azt jelenti, hogy a másik oldalon nincs pénz. Miért

nincs pénz? A rezsicsökkentés azt jelenti, hogy megszabnak egy hatósági árat, amin értékesítik a lakosságnak az ivóvizet, viszont a másik oldalon, a termelői oldalon, amikor ezt létrehozzák a vízműveknél, ott viszont piaci alapon szereznek be mindent, a szolgáltatásokat, az eszközöket, és piaci alapúak a bérek is.

És mielőtt valaki rám fogná, hogy meg akarom szüntetni a rezsicsökkentést, ez nem igaz, én továbbra is támogatom, hogy Magyarországon a lakosságnak egyfajta szociális juttatásként járjon, viszont tegyük hozzá a másik oldalt is: Magyarországon ma ahhoz, hogy ezt az elavult csőhálózatot kicseréljük, állami beavatkozásra van szükség.

Miért mondom azt, hogy elavult ez a csőhálózat? Az összes vízműves vezető szakember azt mondta, hogy a magyar csőhálózatnak a legnagyobb problémája a csőtörések. Abból adódik ez az áldatlan állapot, abból adódik a piszkos víz, sokszor ihatatlan víz vagy a vízhiány. Ez a csőhálózat nagyrészt a '60-as években került a földre, azbesztpala csövekkel - az azbeszt mindenkinek azért mond valamit -, és a mai napig ezt toldozzák-foldozzák.

Én azt javasolnám a tisztelt Háznak és a tisztelt kormányának, hogy ezzel a kétharmados felhatalmazással éljenek, és amit az Alaptörvény is biztosít: adják meg a lehetőséget a magyar embereknek, hogy egészséges, tiszta ivóvízhez jussanak, azaz jöjjön létre egy olyan államilag finanszírozott program, ami nem szól másról, csak a hálózatszeréről, hogy megfelelő minőségű, megfelelő strapabírású csövek kerüljenek a földre.

Tudom, hogy fel lehet hozni ellenvéleménynek, hogy igen, volt már egy ilyen, ez az ivóvízbázisminőség-javítási program. Arra viszont egy dolgot tudnék mondani, hogy oda kell viszont figyelni, amikor csőcsere van vagy lesz, ugyanis ez egy Woody Allen-film címére hasonlít: Fogd a pénzt és fuss! Tehát itt valódi munkát szeretnénk, valódi minőségi munkát, és így meg lehetne oldani, hogy a magyar emberek napi szinten szinte korlátlan mennyiségű, normális ivóvízhez jussanak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencze János képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Ferenc jobbkios képviselő: „Roma nemzetiségi önkormányzatok problémái 1.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA FERENC (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy az első felszólalásom alkalmával megállapítottam azt a szomorú tény, hogy a magyar cigányságnak nincs képviselete a szószerzői szinten, úgy szeretném önöknek jelezni, mint ahogy tudjuk: a szószerző a nemzetiségi önkormányzati rendszeren keresztül ül be a magyar parlamentbe, és mint ahogy jómagam is ezen rendszerben dolgoztam közel nyolc évet, így úgy érzem, hogy kutya kötelességem felszólalni az ezer sebből vérző nemzetiségi önkormányzatok tekintetében.

Ahhoz, hogy lássuk az alaphelyzetet, először is ki kell mondanunk azt, hogy ma egy roma nemzetiségi

önkormányzat működése nagyrészt abból áll, hogy egy évben egyszer a roma önkormányzat tart egy családi napot vagy egy romanapot, főznek egy bogrács pörköltet, táncolnak és mulatnak a cigányok. A többségi társadalom tagjai pedig azt látják, hogy ismét elszórtuk a felzárkózásra szánt pénzeket.

Azonban vannak olyan nemzetiségi önkormányzatok is, akik normálisan próbálnák ellátni a feladatukat, szélmalomharcot vívni ebben az ezer sebből vérző rendszerben, és valahogy azt láttam az elmúlt 12 évben, hogy a kormány őket nem támogatta, inkább, ahol csak tudott, alávágott a nemzetiségi önkormányzati rendszernek.

Mai felszólalásomban ezek mellett a nemzetiségi önkormányzatok mellett szeretnék kiállni, és hozok önöknek három olyan sarkalatos pontot, ami gyakorlatilag a kormányoknak csak egy tollvonásába kerülne, de máris könnyíthetne a nemzetiségi önkormányzatok rendszerén.

(14.50)

Tudják, ha egy polgármester az utcáról bekerül a településvezetői székébe, és nem rendelkezik semmilyen szakmai tapasztalattal a települése vezetését illetően, akkor támaszkodni tud az adott település, az adott önkormányzat hivatalára. Segíti a munkáját a jegyző, a jogi vagy a gazdálkodási osztály vezetője.

Mi, cigányok, ha bekerülünk a nemzetiségi önkormányzati rendszerbe, senkitől nem kapunk segítséget, senkire nem tudunk támaszkodni. A működésünk pusztán ezen szakemberek jóindulatára van bízva. És ha egy nemzetiségi önkormányzat megfelelően szeretne dolgozni, azt bizony ki kell mondani, hogy hatalmas terhet ró az egyébként is kivéreztetett települési önkormányzatokra.

Pontosan ezért az első javaslatom az lesz, hogy megkönnyítsük a nemzetiségi és a települési önkormányzatok közös munkáját, azt mondom, hogy kapjanak pluszforrást azok a települési önkormányzatok, akiknél nemzetiségi önkormányzat működik a településen, így a nemzetiségi önkormányzat nem púp lesz a hátán a települési önkormányzatnak, hanem egy pluszforrásért cserébe ellátandó feladat lesz a nemzetiségi önkormányzat működtetése.

Aztán hozok önöknek még két apró példát, amit a Fidesz-KDNP az elmúlt időszakban „törvénymódosított”. Az egyik nem volt más, mint a feladatalapú támogatásokra való fellebbezés elvétele. Nézzük meg, hogy ez miért probléma! Alapvetően a nemzetiségi önkormányzatok rendszere úgy működik, hogy a költségvetésük két fő tényezőből áll: az egyik a működési támogatás, a másik pedig a feladatalapú támogatás.

A működési támogatás fix támogatási forma, mértéke a településen élő nemzetiség lélekszámához van kötve, míg a feladatalapú támogatásban a támogatás maga egy pontszámrendszeren keresztül kerül kiadásra, és a nemzetiségi önkormányzatnak az előző évi tevékenységét mérik a jegyzőkönyvei, a meghozott határozatai alapján. Na, ez finoman szólva sem

működött jól az elmúlt időszakban. Hasraütésszerűen állapították meg a roma nemzetiségi önkormányzatok feladatalapú pontszámait, de így legalább volt fellebbezési lehetőség. Most már ez sincs.

Ezért a másik javaslatom az lesz, hogy adják vissza a feladatalapú támogatásra való fellebbezési jogot.

A harmadik pedig: eddig minden év január 31-éig kötelező volt felülvizsgálni a települési önkormányzat és a nagy önkormányzat között kötött együttműködési megállapodást. Önök ezt a jogot is elvették.

Véleményem szerint ez a kötelező törvény biztosította a párbeszédet a két önkormányzat között. A Fidesz-KDNP ezt is elvette, és most már elegendő minden helyhatósági választás után felülvizsgálni ezt, azaz minden ötödik évben.

Én tehát ezt a három pontot fogom önöknek benyújtani. Kérem önöket, hogy ezt támogassák. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Ferenc képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés következő ülésére a Házbizottság ajánlása szerint kerül majd sor.

Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**. Nyugodalmas, szép napot kívánok!

(Az ülés 14 óra 53 perckor ért véget.)

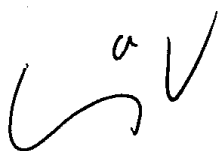
Bakos Bernadett s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)